

Mojoj kćeri Barbari M.

1. poglavlje

- Ovo ti je posljednja opomena, Barnes - Megan Lambert reče glasom od kojeg se njezin potčinjeni nelagodno vrpeljio na stolici. - Tvrditi da je klijent bio uzrujan, jako je blago rečeno. Rekao je da mu čak nisi niti spomenuo posebnu emisiju o country glazbi. U tih bi sat i pol programa kupio onoliko reklamnih spotova koliko bismo mu dopustili.

Mladi se čovjek pokunjeno promeškolji i skrene pogled s njezinih postojanih očiju. Nervozno pročisti grlo.

- Jednostavno nisam mislio...

Megan dlanom neočekivano glasno tresne po površini stola, a zvuk odjekne tihom prostorijom.

- Baš to želim reći. Nisi razmišljao. Ovo je treći put u jednako toliko tjedana da te moram koriti.

Kad god izvedeš jednu od takvih traljavih pogrešaka, ova televizijska kuća gubi tisuće dolara.

Megan ustade i zaobiđe stol, te se lijepo oblikovanim bokom nasloni na ugao stola i prekriži vitke

gležnjeve. - Još gore, kad ti zabrljaš, ja ispadam nesposobna. Moram upravitelja postaje izvijestiti da se ne uklapamo u proračun, a onda on mene opere. Shvaćaš li što ti govorim, Barnes?

- Ovaj, da.

- U čemu je problem? - oštro upita Megan.

Njezin strogi ton nije podsjećao na zabrinutog roditelja ili suosjećajnog učitelja, već više na narednika strojeve obuke kojeg zapravo ne zanima u čemu je problem nego želi da se to sredi.

Barnes je pogleda s izrazom nade na licu. - Pa, imao sam nevolja s tom djevojkom. Ona...

- Poštedi me pojedinosti, Barnes - oštro ga prekine Megan. - Ne zanima me u koga si trenutno zaljubljen. Ne želim ništa znati o tvom osobnom životu, osim ukoliko ne utječe na tvoj rad.

Prodorno ga pogleda, a on se pokunji pod njezinim strogim očima. - Ponovno ću krajem tjedna pregledati tvoj izvještaj o prodaji. Bilo bi bolje da se pokaže golemo poboljšanje. I predlažem da gospodina Thorntona iz prodavaonica ploča i glazbe Countrytime povedeš na ručak te dotad složiš reklamni paket koji će nas skupo stajati, ali će smiriti njegovu ljutnju.

- U redu - promrmlja Barnes.

Megan ponovno zaobiđe stol i sjedne. Bespotrebno počne slagati hrpu papira i reče: - Sad ćeš me morati ispričati jer imam drugog posla. - Shvativši poruku, Barnes izađe iz ureda s olakšanjem čovjeka kojemu je odgođeno pogubljenje.

Umjesto da bude zadovoljna prizorom što ga je upravo tako dobro odigrala, Megan umorno uzdahne i opusti se u kožnatoj stolici visoka naslona. Podigne lijepo manikiranu ruku i ukloni s lica pramen

kestenjaste kose. Mrzila je kad je morala ovako oštro nastupati, ali to je njezin posao često od nje zahtijevao.

Ustade, pride prozoru i još malo raširi zavjese. Jasno su se vidjeli obrisi nebodera Atlante, ali ona jedva da ih je zamjećivala. Vodila je računa o svim prodavačima koji su radili pod njezinim nadzorom, pa tako i o Barnesu, njegovom zadovoljstvu poslom i njegovom dobrobiti općenito.

No, bilo je točno ono što mu je rekla. Kao lokalna upraviteljica prodaje za WONE TV, morala je upravitelju postaje podnositi tjedne izvještaje o prodaji. Ako bi izgubili i jednog klijenta, televizijska bi kuća gubila tisuće dolara što ih je donosila prodaja vremena za reklame. Doug Atherton vršio bi pritisak kakav se od njega očekuje. Ona je pak morala oštro nastupati prema svom osoblju. To je bio lanac odgovornosti.

Njezine su simpatije bile na Barnesovoj strani.

Žena iz odjela vijesti slomila mu je srce kad ga je ostavila zbog snimatelja iz ekipe u studiju.

Umjesto da mu još više komplicira život, Megan bi ga radije tješila, dala mu priliku da joj se povjeri.

No, nije si mogla dopustiti takav luksuz, pogotovo zato što je žena koja drži muški posao, a svi su ionako manje ili više očekivali da će razmišljati srcem, a ne glavom. Kad se radilo o poslu, odlagala

je u stranu svoju senzibilnost i na sve reagirala posve profesionalno. Nije dopuštala da osobnost utječe na njezine poslovne odluke.

Okrenuvši se na visokim potpeticama svojih sandala od zmijske kože, proučavala je s ukusom uređen ured. Nije to stekla blagošću i velikodušnošću.

Uvijek je bilo teško otpustiti nekog prodavača

koji nije uspješno poslovaao, ali to je činila ranije i opet će učiniti ako bude potrebno. Otkako je ona postala lokalni upravitelj prodaje prije dvije godine, televizijska postaja nikad nije imala takvu prodaju kao sada.

Nadala se da će se Barnes pribrati. Ne samo da je željela zadržati golemi porast prodaje, već joj je oduvijek bilo teško povući se nakon što bi zauzela određeni stav. Rekla je Barnesu da će dobiti otkaz ako se situacija ne popravi, a kanila je prijetnju ostvariti. Mnogi bi je ljudi proglasili tvrdoglavom. Ona bi riječ tvrdoglava promijenila u postojana.

Upalila se lampica na njezinu interkomu i oglasio se tih zvuk. Megan se vrati do stola. - Da, Arlene? - reče nakon što je pritisnula gumb što joj je omogućavalo komunikaciju s tajnicom.

- Gospodin Bennett vas želi vidjeti. Jeste li slobodni? Njezino se tijelo naglo ukoči. Srce kao da joj je na trenutak zastalo, a zatim je počelo udarati dvostruko brže tako da joj je krv šumjela u ušima.

Načas je zaboravila disati, a zatim je naglo upijala zrak dok nije osjetila vrtoglavicu. Činilo se da je prošla, cijela vječnost dok je nepomično stajala iznad stola. Zatim se polako spustila na stolicu.

- Gospodin Bennett? - Od muke ju je stezalo u grlu pa je ime izgovorila promuklim glasom.

- Gospodin Joshua Bennett iz agencije Bennett.

U Arleninu ugodnu glasu osjećala se lagana zbunjenost. Agencija Bennett osiguravala je televizijskoj postaji veliki postotak klijenata koji su kupovali vrijeme za reklame. Najveća i najprestižnija u Atlanti, agencija se bavila klijentima iz svih jugoistočnih dijelova zemlje.

Megan je točno znala koliki prihod agencija usmjerava u blagajnu televizijske kuće WONE, ali otkako je preuzela

ovaj posao, nikad nije surađivala izravno s Joshuom Bennettom. On je znao zašto je tako, a nakon što ju je nekoliko puta bezuspješno pokušao vidjeti, nije više vršio pritisak. Njegovi su agenti uvijek surađivali s jednim od njezinih prodavača.

Zašto je sad želi vidjeti?

Njezin prvotni poriv bio je da nađe neku ispriku, ali ga je potisnula. To bi bilo kukavički, a nije mogla podnijeti pomisao da bi je Joshua Bennett mogao smatrati kukavicom.

- Gospođo Lambert? - tiho upita Arlene.

Riječi su Megan trebale ukazati na to da je njezino nespokoјstvo previše očito. Kad joj se Arlene uopće obratila prezimenom? - Da, u redu.

Mogu primiti gospodina Bennetta na nekoliko minuta.

Isključila je interkom i pokušala se pribrati, ali misli su joj izmicale poput hirovitih krijesnica i bježale na milijun strana. Odlučila je ustati, a zatim se predomislila i ponovno sjela, najviše zato jer je izgledalo da je noge ne mogu držati. Nije imala ni izbliza dovoljno vremena da bi se pripremila za suočenje sa svojom nemezom, a on je već dugim koracima ušao u ured sa svim onim arogantnim samopouzdanjem kojeg se dobro sjećala.

Zatvorio je vrata za sobom. Pala je žrtvom očiju boje i sjaja topaza. Promatrao ju je beskrajno dug trenutak prije no što je tiho rekao: - Zdravo, Megan.

- Gospodine Bennett.

Činilo se da ga je njezin hladan pozdrav više zabavljao nego obeshrabrio. No tada se sjetila kako njega sve u životu, izgleda, zabavlja. Kao i uvijek, njegova ju je samodopadna snishodljivost iritirala, a ljutnja, što ju je u njoj uvijek izazivao, počela je iznova ključati. To joj je bilo drago. Barem se više

nije nalazila u katatoničnom stanju kakvo ju je obuzelo čim je čula njegovo ime.

Odmjerila ga je što je objektivnije mogla. Fizički se nije promijenio otkako ga je zadnji put vidjela, na pokopu svoga muža.

Zapravo, pojava srebrnih vlasi u njegovoj tamnoj kosi samo ga je činila magnetski još privlačnijim. Posjedovao je životinjsku privlačnost, koja, doduše, nije prijeteća, ali je svakako opasna. Činila je ženu istodobno radoznom i opreznom, kao da bi stavila na kušnju svoju krepost ako bi ostala nasamo s njim. Megan je vrlo dobro znala kako se uspješno koristio svojom privlačnošću. Jedva je uspjela potisnuti poriv da izvije usne u prezriv osmijeh. Njegovo je visoko tijelo još uvijek bilo vitko, čvrsto i snažno. Očito je i dalje svakodnevno vježbao u fitness centru, a istodobno je svoje djelatnike tjerao da rade tempom koji im ne dopušta da vode brigu o sebi. Mrzila je svaki čvrsti mišić što se izvijao ispod savršeno skrojenog tamno-sivog odijela i svijetloplave košulje.

Zastao je odmah iza vrata sa smirenim samopouzdanjem s kojim je pristupao svakoj situaciji.

Nije imala drugog izbora, već je morala pokazati uobičajenu ljubaznost. - Nećete li sjesti, gospodine Bennett?

- Hvala - reče obzirnom pristojnošću od koje joj je uzavrela krv u žilama. Poželjela je da barem jednom pokaže svoje pravo lice i prezirno se nasmije svijetu umjesto da se igra mačke i miša s manje vrijednim žiteljima. Znala je da se on zapravo tako osjeća. Svemir i sve u njemu njegove su igračke, a on se po volji poigravao sa svime, poput dekadentnog boga.

Drsko ju je odmjerio očima boje jantara i sjeo joj nasuprot. Polako je analizirao mekanu kosu

boje cimeta, začušljanu unatrag s lica. Njegov se pogled na trenutak susreo s njezinim, a potom je pošao prema dolje do njezinih usta gdje se neugodno dugo zadržao. Gotovo je odahnula od olakšanja kad je nastavio put prema dolje, sve dok nije osjetila kako je okrznuo njezine dojke ispod gotovo prozirne žute bluze sa sitnim okomitim naborima i gumbima u obliku perlica. Na svoj užas, osjetila je kako se njezine bradavice nadimlju kao da slušaju nečujnu zapovijed. Zašto je svukla jaknu svog golublje sivog kostima?

- Dobro izgledaš, Megan.

- Hvala.

- No, ti si zapravo uvijek dobro izgledala – brzo će on kao da ona nije ni progovorila.

Počela je marljivo prelistavati fascikle što ih je Arlene donijela ranije toga jutra. - Danas imam mnogo posla, gospodine Bennet. Što...

- To je neobično - prekine je i uzdigne obrvu na način od kojeg su treperila ženska srca. Kroz gustu obrvu nazirao se ožiljak i Činio je izazovno muževnom. - Tvoja je tajnica rekla da danas nemaš posebnih obveza. Zato mi je odobrila ovaj razgovor bez prethodne najave.

Megan je zaboljela čeljust od snage kojom ju je stiskala. Potisnula je poriv da mu odbrusi kako se njezine obveze njega uopće ne tiču i ukočeno upitala: - Ima li problema s poslom što ga obavljamo za nekog od vaših klijenata?

- Ne, uopće nema problema - ležerno odgovori Bennett, raskopča sako i podigne nogu te gležanj prebaci preko suprotnog koljena.

Njegova ležernost samo je uvećala njezin gnjev. Ako već njezino srce mahnito lupa i ruke joj se znoje, on bi mogao izgledati barem malo uzrujano.

Najvažnijom joj se činila misao da on ne smije znati koliko ju je uznemirio. No, on to vjerojatno zna. Znao je kakav učinak ima na žene i to je nemilosrdno iskorištavao. Nema sumnje da se sjeća večeri kad je popustila...

- Znaš li što je Seascape? - Pitanje ju je naglo vratilo u stvarnost.

- Seascape? Da, novo odmaralište na Hilton Headu. - Poželjela mu je čestitati na izvanrednom reklamiranju luksuznog novog odmarališta na otoku ispred obale South Caroline. Ekstravagantne reklame za odmaralište čije otvorenje predstoji sad se već svugdje mogu vidjeti, na panoima za plakatiranje te u časopisima. Međutim, nije mu izrazila svoje divljenje. - Vaša je agencija kupila mnogo vremena za televizijske reklame.

- Baš o tome želim razgovarati s tobom.

Srce joj je sišlo u pete. Televizijsko vrijeme prodano Seascapeu bilo je atronomsko. Hoće li povući dio toga? Možda sve? Baš bi njemu bilo slično učiniti nešto tako perverzno. Optuživali su ga za mnoge stvari, ali sigurno ne i za predvidljivost.

Megan je imala povjerenja u svoje sposobnosti.

Prije dvije godine dobila je posao upravitelja prodaje zahvaljujući svojoj rekordnoj prodaji. Posao je nanosio neizrecivi pritisak, od obijesnih klijenata i od uprave koju je bilo gotovo nemoguće zadovoljiti. Ako bi ostvarila jedan zacrtani proračun, čak ga i nadmašila, davali su joj veći. Ipak je svaki izazov uspješno svladala. Imala je kontrolu nad tim stvarima. Ali neke aspekte svog posla nije mogla kontrolirati. Ekonomiju, na primjer. Ili odluke što su ih donosili drugi.

Ako bi SNL* igrači odlučili štrajkati te nije bilo nogometne sezone, gubila bi tisuće dolara prihoda od klijenata koji bi bili reklamirali tijekom nogometnih

utakmica. Isto tako, nije mogla kontrolirati prljavu politiku što je katkad dolazilo do izražaja.

Ako Joshua Bennett samovoljno povuče već dogovoreni posao, ona tu ništa neće moći učiniti.

Osim, ako je nečim ne ucjeni. Stresla se čak i od

•*SNL - Savezna nogometna liga*

same pomisli o tome što bi od nje mogao zahtijevati.

Uza svu hladnu rezerviranost što ju je uspjela izvući iz sebe, Megan upita: - Dakle?

Podrugljivo se nasmiješio onim svojim iskrivljenim, sotonskim osmijehom za koji je sigurno znao da bi seksualno uzbudio manje izbirljivu ženu od Megan. -

Gospođica Hampson je zadužena za klijenta.

- Ona je jako dobra. - Megan je odmah skočila u obranu svoje djelatnice.

- Da, jest. Ona je vrlo šarmantna mlada žena.

Megan je pomislila na raskošno tijelo Jo Hampson i njezinu otvorenu osobnost, te je mogla zamisliti kako je "šarmantnom" smatra Joshua Bennett.

- Ali je mlada i ne ulijeva povjerenje kakvo je sada potrebno Terryju Bishopu.

- Govorite o čovjeku koji je osmislio Seascape.

- Megan se sjećala da je Jo Hampson arhitekta i graditelja spominjala po imenu.

- Da. On je genij za crtaćom daskom, s olovkom u ruci i vizijama u glavi, ali kao poslovnom čovjeku potrebno mu je stalno vodstvo. Stvorio je pravi raj na Hilton Headu, a odobrena su mu neograničena sredstva kako bi to reklamirao. Novac nije problem, ali morao sam ga voditi za ruku cijelo vrijeme stvaranja marketinga za pojam potpunog odmora.

- Ako ste vi osobno zaduženi za njegovo reklamiranje, gospodine Bennett, sigurna sam da ne može biti ozbiljnih problema.

Od razdraženosti je stisnuo usne, ali se prisilio na još jedan osmijeh. - Hvala, ali gospodinu

Bishopu potrebno je i drugo mišljenje. Konzultacije, mogli bismo reći. - Nagne se naprijed na stolici, odjednom strogo poslovan. - Želim da ti osobno vodiš računa o reklamiranju Seascapea.

Njihovi su se pogledi susreli i zadržali, a načas su oboje zaboravili na Seascape. Umjesto toga, Megan se vratila kroz vrijeme do večeri kad ju je pritisnuo uz rešetkasti zid sjenice i rekao: - Želim da me poljubiš i tada mi kažeš da voliš Jamesa Lamberta.

- Ne mogu - Megan reče sada jednako nesigurno kao i tada u sjenici. Ovlaži usne i otrgne oči s njegova zavodljiva pogleda. - Ne mogu. Taj klijent gospođi Hampson donosi veliku proviziju. Ona dobro radi. Ne mogu ju jednostavno maknuti s tog posla bez valjana razloga.

Bennett se nasloni u stolici. - Ne tražim to.

Samo želim da ti to pomnije nadzireš. Želim da Jo svaku odluku raspravi s tobom prije nego je provede u djelo. Hoću da se upoznaš s Terryjem Bishopom i uvjeriš ga kako su dosad snimljene reklame izvrsne.

- Ako nema povjerenja u vaše mišljenje, zašto bi vjerovao meni?

- Jer sam mu rekao kako si vraški dobra - oštro će Bennett, konačno dajući oduška nestrpljenju za koje je znala da se pritajilo blizu površine.

Iznenadila ju je oštrina njegova glasa pa je skočila na noge i po drugi put toga jutra pošla do prozora. Sunce je nestalo iza oblaka, a grad je

odjednom djelovao turobno. Kako prikladno, pomisli Megan. Dan je loše počeo, sukobom s Barnesom. Sad je Josh Bennett nastavio remetiti njezin mir. Ipak, nije mogla potisnuti osjećaj ponosa jer on toliko cijeni njezino mišljenje. - Zašto ste mu rekli da sam tako dobra? - upita.

- Jer je to istina. On vjeruje u tvoju procjenu.

Kao i ja. Barem kad je riječ o poslu. - Čula je kako je ustao i uspaničila se kad su joj se približili njegovi koraci. - Ponosim se onim što si postigla.

- Pa, nemoj se ponositi - razdražljivo će Megan i naglo se okrene. Obuzela ju je panika kad ga je vidjela tako blizu. Morala je nagnuti glavu unatrag kako bi ga mogla pogledati. Već je zaboravila koliko je visok. Uvijek se činilo da strši nad njom.

Njezin muž, James, bio je nizak, te je mnogo bolje pristajao uz njezino sitno tijelo. Ako ništa drugo, užasavala ju je Joshova veličina. - Ne želim slušati pokroviteljsko hvaljenje sirote male udovice koja se muči u hladnom okrutnom svijetu - reče. - Pogotovo ne od tebe.

- Ne ponašam se pokroviteljski, dovraga. Moji mi ljudi kažu da ne bi imali nikakvih problema kad bi uvijek radili s prodavačima koji su sposobni poput tvojih.

- Hvala - ukočeno će Megan dopuštajući mu hvaljenje njezinih ljudi.

- Zašto me nisi htjela vidjeti nakon pokopa? - Neočekivano ju je pitanje pogodilo u srce poput metka i otvorilo ranu koja nije htjela zacijeljeti tijekom protekle tri godine. — Nisi uzvraćala na moje pozive. Nisi odgovarala na moja pisma. Zašto? - upita Bennett.

Koraknula je ustranu i bijesno ga pogledala s izrazom neprikrivene mržnje. - Nisam željela, eto

zašto. Tvoje mi se neiskreno žalovanje na Jamesovu pokopu činilo apsurdnim i nisam željela sudjelovati u takvom licemjerju.

Mišići njegove čeljusti su se napeli i ukočili.

Šarenice su u njegovim očima zasjale poput jantara. - Kad se James srušio u svom uredu, osobno sam primijenio postupak oživljavanja. Kad to nije dalo rezultata, odvezao sam ga u bolnicu ne čekajući kola hitne pomoći. Učinio sam sve što je bilo moguće kako bih mu spasio život. Bio mi je dobar prijatelj, moj najbolji djelatnik. Kako možeš reći da me njegova smrt nije pogodila?

- Jer si se svim silama trudio da ga ubiješ.

- Znaš da nije tako, Megan.

- Ne, ne znam. Nemoguće radno vrijeme koje si zahtijevao uzrokovalo je bolest. Imao je trideset pet godina! - vikne Megan. - Ljudi te dobi ne umiru od srčanog udara, osim ako nisu pod intenzivnim, neizdržljivim pritiskom. Mislila sam da će te osjećaj krivnje učiniti previše postuđenim da bi se pojavio na pokopu, a kamoli da mi još kasnije izgovaraš neiskrene osjećaje sućuti.

- Krivnje? - Njegova se nepravilna obrva uzdigne. - Krivnje zbog čega? O čemu je ovdje zapravo riječ, Megan? - Tiho izgovoreno pitanje bilo je tim opasnije. - Nisam prisiljavao Jamesa da puši pet kutija cigareta dnevno. Nisam zahtijevao da pet puta tjedno vodi na ručak različite klijente, i pritom popije barem tri martinija. Nisam ja kriv što se nije bavio tjelovježbom. Zbog čega bih se trebao osjećati krivim?

Bože, voljela bi da uopće nije načela tu temu.

Nije ga mogla, htjela pogledati. Je li znao da joj srce divlje lupa, da je za samo dio njezine uzruja-

nosti kriva ljutnja zbog onoga o čemu razgovaraju? Stoji joj tako prokleta blizu! Miriše tako zdravo i muževno. Kad god bi progovorio, uvlačila bi njegov dah u sebe poput sljedbenika hedonizma.

- Ni zbog čega - reče Megan. - Nemaš zbog čega osjećati se krivim. Samo želim da me ostaviš na miru.

Nagnuo se prema njoj poput divlje mačke koja se prikrada plijenu. - Zbog čega bih se trebao osjećati krivim, Megan? Ne govorimo o poslu što ga je James obavljao za mene i oboje to znamo. Govorimo o večeri uoči Vašeg vjenčanja.

-Ne!

- Da - reče i pograbi je za nadlakticu prije nego je dospjela okrenuti se od njega. - Na to se svodi sva ova netrpeljivost; onih nekoliko ukradenih minuta u paviljonu. Nakon što ste se ti i James vjenčali, izbjegavala si me poput kuge. Ako si to ikako uspijevala izvesti, nismo se ni vidjeli. Bijesna si još od te večeri, Megan.

- Da - sikne ona. - Zašto te ne bih izbjegavala nakon što si se onako podlo ponio prema meni i prema svom prijatelju, Jamesu?

Sagnuo se nad nju dok se njegova usta nisu našla na nekoliko centimetara od njezinih. Njegov topli dah bio je mirisan, vlažan lahor što je izazivao njezine usne. - Nisi ljuta na mene jer sam te poljubio. Bijesna si jer ti se to toliko svidjelo.

Zasljepljujući bijes posve ju je ukočio. Nekoliko je sekundi samo nijemo zurila u njega. Zatim je u potpunosti shvatila značenje njegovih riječi, te je istrgnula ruku iz njegova stiska i odmaknula se od njega.

- Izađi iz mog ureda, gospodine Bennett. Gubi se iz mog života. - Prsa su joj se uzbuđeno dizala i spuštala, a još ju je više razbjesnilo kad je vidjela kako je on fasciniran micanjem njezinih dojki ispod tanke tkanine.

Kad je konačno vratio pogled na njezino lice, rekao je: - Idem. Zasad. No, budi iskrena prema sebi, Megan, i priznaj da imam pravo. Već godina-ma neguješ taj bolesni bijes. Bilo bi bolje da se toga pripaziš. Budući da je usmjeren spram tebe, mogao bi te uništiti.

Dugim je koracima polako krenuo prema vratima. Položio je ruku na kvaku i okrenuo se. Megan je ukočeno stajala, stegnutih šaka i uspravna poput kipa. - Javit ću se - reče Bennett, izađe i tiho zatvori za sobom vrata.

Kad je Megan nakon nekoliko dugih minuta opustila svoje ukočene mišiće, jedva se održala na nogama. Teturavim je koracima pošla do pisaćeg stola, naslonila se na jednu drhtavu ruku, a drugom je protljala po gumbima interkoma. - Arlene", molim te, zadrži sve pozive. Ja... glavobolja. Malo ću se odmoriti. - Je li vam dobro? - zabrinutim glasom upita Arlene.

- Da, da - žurno će Megan, umirujući je. Nije željela da bilo tko zna koliko ju je uzrujao Joshov posjet. - Popit ću aspirin. Bit će mi dobro.

- To je prvi put da ste vidjeli gospodina Bennetta, zar ne?

- Nije - polako će Megan nakon što je razmislila hoće li lagati. - Moj je muž radio za njega.

- To nisam znala. Strašan je, zar ne? - bez daha upita Arlene.

Meganine se usne gorko stisnu. - Da, strašan je. Koljena su joj klecala dok je hodala prema dugačkom kauču što je zauzimao dobar dio zida na-

suprot njezinom stolu. Izula je sandale i ispružila se na kauč presvučen hrapavom tkaninom boje zobene kaše. Sklopila je oči pokušavajući izbrisati iz misli Joshovo lice i sve ono što je rekao.

Glavom su joj prolazile zbrkane i nebulozne misli, ali polako su se stopile i jasno izoštrile na večer koju je žarko željela izbrisati iz svog života; večer uoči njezine udaje za Jamesa Lamberta.

Njezina majka i očuh unajmili su veliku prostoriiju u klubu kako bi se ondje održalo primanje u čast njezine udaje za Jamesa, mladog reklamnog agenta kojeg je upoznala dok je prodavala vrijeme lokalne radio postaje. On je radio za agenciju Bennett, a budućnost mladog para djelovala je blistavo. Radosno su pozdravljali svoje goste, vrtjeli se plesnim podijem i pili šampanjac.

Megan će se uvijek sjećati svoje haljine. Više je nikad nije odjenula, već ju je objesila u kut ormara u majčinoj kući. Nije ju željela vidjeti nakon te večeri, iako je bila prelijepa. Modrikastozelena boja naglašavala je njezine zelene oči. Mekana se tkanina zavodljivo pripijala uz nježne obline njezinog sićušnog tijela, a padala je ravno od trake oko vrata, ostavljajući njezina leđa i ruke nagima. Kosu je podigla i lagano je pričvrstila ukrasnim češljicama, a dijamantni zaručnički prsten nosila je na srednjem prstu lijeve ruke.

- James, za Boga miloga, smiri se - nasmijano ga je prekorila dok je nervozno šetkao prostorijom, provjeravajući ovo i ono, uznemiravajući unajmljene radnike tako što im se stalno priječio na putu.

On ju je oduševljeno zagrlio. - Kako se mogu smiriti? Sutra ću se oženiti najljepšom djevojkom na svijetu. - Zadovoljno se nasmiješila, ali je

njezin smiješak nestao kad je dodao: - Usto, već tri dana nisam popužio ni jednu cigaretu.

- O, James, tako ti dobro ide - ohrabrujućim je glasom rekla Megan. - Obećao si da ćeš prestati.

- Znam, znam - rekao je James i brzo je poljubio. - Hoću. No ako večeras naiđem na nekog pušača, možda ću stajati kraj njega i doista duboko udisati.

Te je večeri tolerirala njegovu hiperaktivnost.

Popio je previše šampanjca, ali ga nije korila jer je znala da pije kako bi nečim nadoknadio to što ne puši. Voljela je njegovo nasmiješeno lice, njegov zanos, neumorno oduševljenje životom, neograničenu energiju, ambiciju.

Njegovo veličanje vlasnika Bennettove agencije držala je pomalo pretjeranim, ali kad je Joshua Bennett ušao u cvijećem natrpanu prostoriju, Megan je morala priznati da James nije neopravdano izricao tolike pohvale. Čovjek je doista ostavio zapanjujući prvi dojam. Visok, vitak i dostojanstven u smokingu, zračio je samopouzdanjem i šarmom. Prvi put su joj se osjeti lagano uzbudili kad ju je James predstavio, a oči Josha Bennetta temeljito su je proučile. No to je bila tek najava uzbuđenja što je prostrujilo njezinim živcima kad joj je uzeo ruku i lagano stisnuo njezine prste. Zamalo je istrgnula ruku iz njegova naelektriziranog stiska.

- Drago mi je, gospodine Bennett. James mi je mnogo govorio o vama. - Nekako je uspjela protisnuti riječi kroz stegnuto grlo.

- Ni izbliza onoliko koliko je meni pričao o vama - rekao je Bennett povjerljivim šaptom. - I moje je ime Josh.

Kad bi glasovi mogli imati boju, njegov bi bio boje viskija, kao i njegove oči. Glas mu je bio promukao, zreo i bogat, poput najfinijeg viskija. Opčinjena zvukom i uvučena u vrtlog njegovih očiju, umalo je zaboravila Jamesa koji je bučno pozdravljao skupinu bivših kolega s fakulteta.

- Čuj, Josh, hoćeš li plesati s mojom djevojkom dok ja pokažem ovim šmokljanima gdje se nalazi pravo piće? - James je pitao svog poslodavca. Megan je u panici gledala kako James nemarno odlazi, jer je već tada znala da ne bi smjela ostati nasamo s Joshom Bennetom. Snažna intuicija upozoravala ju je na katastrofu. Nije se na to obazirala. Da je tada vjerovala svojim instinktima, možda kasnije ne bi morala onako skupo plaćati.

- Hoćemo li? - pitao je Josh. Upitno je uzdigao obrvu, a ona je prvi put opazila ožiljak. Prije nego je dospjela odgovoriti, našla se u njegovim rukama i više nije bilo moguće govoriti. Vješto ih je proveo plesnim podijem, a niti jednom nije izgubio korak s ritmom glazbe.

Megan se kasnije nikad nije mogla sjetiti na koju su melodiju plesali. Usredotočila je misli na pritisak ruke, ne u području križa gdje bi joj tkani-haljine pružila malo zaštite, već više gore gdje je njezina naga koža djelovala ranjivo pod laganim pritiskom njegove ruke. Umjesto da ravnodušno drži njezinu ruku, on je lagano isprepleo njihove prste. Palcem je lijeno milovao njezin kažiprst. Nije ju nepristojno privukao uza se, ali kad god bi njezino tijelo okrnulo njegovo, besramno je reagiralo. Svim se srcem nadala da nije opazio ukrućivanje njezinih bradavica ispod pripijene haljine, ili način na koji se njezino bedro udobno smjestilo između njegovih, ili naglo

udisanje i izdisanje. Nije se usuđivala susresti njegov pogled pa je zurila u gumbе od oniksa između uštirkanih nabora na prednjem dijelu njegove košulje.

Kad je pjesma završila i Josh ju je vratio zaručniku, zamalo se bacila u Jamesov zagrljaj. Da ju je spašavao od okrutnog, grubog zlostavljanja, ne bi osjetila veće olakšanje kad ga je ugledala. No, ona se osjećala zlostavljanom na daleko drukčiji i profinjeniji način. Njezino je srce zavedeno.

Tako je žarko željela uživati u zabavi, ali nazočnost Joshue Bennetta za nju je uništilo tu večer.

Bila je napeta i nervozna. Kad god bi se usudila osvrnuti prostorijom, vidjela je kako je njegove oči prodorno promatraju. Nije uspijevala ignorirati njihovu hipnotičku moć, pa je i ona zurila u njega, a u njezinim su se mislima pojavljivali nevjerojatno erotični prizori.

Kad ju je idući put zamolio za ples, prihvatila je zbog Jamesova upornog nagovaranja. Oči njezina zaručnika bile su neobično sjajne, a Megan je znala da je sa svojim prijateljima s fakulteta nekoliko puta pošao do bara. Razočarano ga je pogledala kad je vidjela cigaretu što mu je visjela s usana. Vedro je slegnuo ramenima. - Nakon vjenčanja, obećavam. Sad pođi plesati s mojim šefom. Možda će mi dati povišicu.

Sastav je svirao veselu pjesmu, a to nije zahtijevalo dodirivanje s partnerom. Uhvaćena u ritmu glazbe, nasmiješila se Joshu koji je jednako vješto plesao na brzu glazbu kao i ranije na sporiji ritam. Tek kad su se slučajno sudarili bokovima, Megan je pogriješila korak, a istodobno joj je srce

poskočilo u prsima. U djeliću sekunde sasvim se ukočila.

- Je li ti dobro? - pitao je Josh i zabrinuto joj položio ruku na nago rame.

Nijemo je kimnula glavom, a sastav je počeo svirati laganu baladu. Ne pitajući za njezino dopuštenje, privukao ju je u topli zagrljaj. - Ovo mi se već više sviđa - promrmljao je. Usnama joj je dodirivao kosu. - Volim uza se osjećati žensko tijelo... kad plešem.

Odmah tada, s tom prvom aluzijom, trebala se odmaknuti od njega, pristojno se ispričati i držati se podalje od njega do kraja večeri.

No, to nije učinila. Umjesto toga, poslušala je neprimjetno ohrabrenje njegove ruke na svojim leđima i primaknula mu se bliže. Doista je bio ugodan osjećaj plesati tijelom uz tijelo, pogotovo ako je drugo tijelo ovakvo, čvrsto i napeto, muževno i toplo. Njihali su se u taktu glazbe. Megan je malaksalo sklopila oči. Njihova su srca zajedno kucala. Njegova su se snažna bedra pripijala uz njezina.

Njegovi bokovi... O, Bože!

- Ja... ispričavam se - promuklo je izustila Megan. On je iznenađeno spustio ruke kad je ona kliznula iz njegova stiska.

Na lice je navukla smiješak, za koji je znala da je groteskna parodija istog, provukla se kroz prostoriju, izbjegavajući majku, zaručnika i svakoga

tko bi mogao pročitati izraz krivnje na njezinu licu.

Trebalo joj je zraka. Rijetko je pila, a te je večeri popila previše šampanjca. Udario joj je ravno u

glavu i činio je pomalo šašavom. Noćni će zrak razbistriti njezinu glavu, pa će prestati smiješno

fantaziranje o muškarcu tamne kose, zlatnih očiju i

fantastična tijela, koji ju je uznemirio kao ni jedan muškarac prije njega.

Uživala je u svježem noćnom povjetarcu dok je zaobilazila diskretno rasvijetljen bazen i potražila osamu u bijeloj sjenici. Spustila se na klupu unutar rešetkastih zidova u obliku osmerokuta.

Pokrivši lice drhtavim rukama, uzalud se pokušavala pribrati. Kad bi se barem njezino srce primirilo i prestalo tako lupati. Osjećala je svaki snažni otkucaj u sljepoočnicama, u ušima, na vrhovima dojki, te u području što joj se činilo teškim, otečenim i vrelin između njezinih bedara.

No, njezino srce nije usporilo. Zapravo je poskočilo i naglo zastalo kad je čula škripu koraka po šljunčanoj stazi ispred sjenice. Odmah je znala kome pripada visoka silueta na mjesječinom obasjanom otvoru sjenice. Prošao je ispod luka i polako joj prišao kroz sjenke.

Potaknuta strahom od tog čovjeka i vlastitih reakcija na njega, skočila je s klupe i pokušala jurnuti pored njega, ali ju je on tijelom zaustavio. - Zašto se udaješ za Jamesa Lamberta?

- Volim ga - očajnički je viknula.

- Doista?

- Da, naravno. Da.

- Ne zvučiš previše sigurno.

Bila sam. Bila sam sigurna do prije sat vremena. - Volim ga. Sutra se udajem za njega. Sad me, molim te, pusti.

Učinio je upravo suprotno. Čvršće ju je pri vinuo uza se i pošao s njom unatrag, dok se nije našla leđima naslonjena na rešetkasti zid sjenice. Mjesječina što je prodirala kroz uske proreze ukrasila mu je

lice iskrivljenim crtama. - Želim da me poljubiš i tada kažeš da voliš Jamesa Lamberta.

- Ne mogu - promuklo je rekla. Čak ni tada nije znala govori li mu da ga ne može poljubiti, ili da mu neće moći reći kako voli Jamesa ako ga poljubi. Nije imala vremena razmisliti o tome jer su njegova usta prisvojila njezina preciznošću od koje joj je srce zastalo.

Sada, više od četiri godine kasnije, dok je ležala na kauču u svom uredu i prisjećala se te večeri, još uvijek se živo sjećala s kakvom je lakoćom prisvojio njezina usta. Njegove su usne bile vrele, ali nježne dok su se micale preko njezinih, manje vještih. Kako je slatko njegov jezik probio granicu između njezinih usana i zubi. Kako je predivno temeljit bio dok je istraživao njezina usta i izvodio ples parenja s njezinim jezikom.

Rukama joj je obujmio lice i nagnuo joj glavu unatrag radi dubljeg poljupca koji ju je ostavio bez savjesti i skrupula. Njegov jezik nije nijedan dio njezinih usta ostavio netaknutim, prodirući čak i tamo gdje se nalazilo neoskrvnjeno područje.

Jednom ju je rukom milovao. Palcem s jedne strane i prstima s druge obujmio je njezinu dojku odozdo. Lagano ju je podigao i otkrio da njezina puna bradavica zaslužuje njegovu pozornost. Kad ju je počeo milovati palcem, Megan je zabacila glavu, a kroz noć je prostrujio uzdah ekstaze.

Dok su njegove usne pohlepno krenule njezinim vratom, palac je našao isturenu čežnju njezine dojke i hipnotički počeo po njoj kružiti.

- Gospode, slatka si. Tako slatka. Znao sam da ćeš biti. Daj mi ponovno svoja usta.

Dok je sada o tome razmišljala, Megan je zgrčila prste obuzeta gađenjem spram sebe, sjećajući se kako mu je poslušno ponudila svoje usne. Nije ju ljubio samo ustima. Njegovo se tijelo pripijalo uz njezino u jednom izazovnom poljupcu. Njegova su joj tvrda prsa pritiskala dojke. Bedrima ju je okrznuo, oklijevao, odmaknuo se, potom opet okrznuo i priljubio se uz njezina. Raširio je šaku na njezinim križima i spustio je dolje kako bi obujmio njene bokove. Držeći je tako, čvrsto meso u prednjem dijelu hlača trljao je o nju na isti provokativni način kojim je micao jezik u njezinim ustima. Neki demonski element njezine duše naveo ju je da mu odgovori vlastitim kretnjama.

- Megan, Megan - šaptao je. - Ti ne voliš Jamesa kad mene možeš ovako ljubiti.

Njegove su riječi djelovale poput ledene poplave na njezin užareni duh. Odgurnula je ruku koja joj je milovala dojku i postidjela se osjećaja gubitka. Istodobno ga je dlanom druge ruke gurnula u prsa tako da je zateturao unatrag.

- Ti ljigavi... O, kad pomislim da sam... Kako to možeš činiti svom prijatelju! Kako sam ja mogla... Odvratan si.

Naglo se okrenula u oblaku modrikastozelenog šifona, nadlanicom obrisala njegove poljupce sa svojih usta i potrčala u mrak.

Megan se sada uspravila osjećajući svu mržnju prema čovjeku što ju je i te večeri osjećala. Nije imao nikakva osjećaja za pristojnost, sram ili moralnu savjest. Sebično je uzimao sve što je želio. Nije riječ o tome da je želio nju, osim možda za kratku avanturu. No, dokazao je ono što je želio, da

se zaručnica Jamesa Lamberta topi pod njegovim iskusnim poljupcima i milovanjima.

- Što ti je to donijelo, gospodine Bennett? - glasno izgovori u praznom uredu. - Prezerala sam te tada. Prezirem te i sada, s još više razloga.

Ponovno se oglasi njezin interkom. Megan se podigne, odjednom iscrpljena i neobjašnjivo troma, i prijeđe preko sobe kako bi se javila.

- Žao mi je što vas uznemiravam, ali nazvao je gospodin Atherton - obavijesti je Arlene. - Želi vas vidjeti čim se vratite s ručka. Rekao je da je važno.

- Poći ću k njemu - mlitavo odgovori Megan.

Pogledavši na sat, vidjela je da ima više od jednog sata kako bi se pripremila za sastanak s glavnim upraviteljem postaje. Bila je prilično sigurna da je važno pitanje zbog kojega je želi vidjeti imalo neke veze s Joshuom Bennetom.

2. poglavlje

Meganini se koraci nisu čuli na debelom sagu u hodniku. Ovdje nije bilo neprestane zvonjave telefona, užurbanih izvjestitelja, zvuka pisaćih strojeva i krčenja policijskih radija kao u prostoriji za vijesti. Dolje su tehničari, koji su vodili brigu o emitiranju programa televizijske postaje, radili u mračnim prostorijama punim kompjutora i rasvijetljenih brojčanika. Režiseri i producenti koristili su sobičke u blizini studija, pretrpanih scenarijima, pločama s prijedlozima scene, te vremenskih rasporeda.

No, ovakav kat, na kojemu su se nalazili uredi uprave televizijske kuće WONE, mogao se naći u

bilo kojoj zgradi velike kompanije u zemlji. Ovaj tihi hodnik nije imao nikakve sličnosti s hodnikom kojim su svakodnevno prolazili Megan i njezini prodavači. Njezin je ured bio ljepši od većine ostalih jer ga je sama uredila, o vlastitom trošku, ali nije bio luksuzan poput ovog u koji je upravo ušla kroz dvokrilna hrastova vrata.

- Zdravo - Megan pozdravi tajnicu gospodina

Athertona. - Je li se vratio s ručka?

- Vratio se i čeka vas. - Žena se nasmiješi.

- Samo uđite.

Glumeći samopouzdanje što ga nije osjećala, Megan prođe vanjskim uredom i uđe u svetište u kojem je upravitelj donosio sve važne odluke u vezi s televizijskom postajom.

- Uđi, Megan - reče Atherton napola se podigavši sa stolice kad je ona sjela u duboki, udobni naslonjač s druge strane golemog pisaćeg stola.

- Kavu?

- Ne, hvala, Doug. Upravo sam pojela jogurt što ga svakodnevno jedem za ručak. Moram dopustiti da se to malo slegne.

Doug Atherton, proćelav i trbušast, zadrhti.

- Bože, da ja to pojedem, nikad mi se ne bi slegnulo. - Na ovom čovjeku srednjih godina najprivlačniji je bio južnjački, otegnuti način govora. Čak i dok je prijetio kaznom nekom nesretnom djelatniku, Dougov je glas djelovao umirujuće. Proučavao je svoj nokat na palcu dok je pitao: - Kakva je situacija u lokalnoj prodaji ovoga tjedna?

- Drago mi je što mogu reći da smo premašili proračun. Jutros sam morala pozvati Barnesu na odgovornost i prekoriti ga. Mislim, nadam se, da će se pribrati.

- Bit će bolje da sve malo podbodeš. Čuo sam da za nekoliko tjedana ovamo dolaze glavešine iz matične kuće. Sigurno će ti željeti povećati proračun.

- Što je još novo? - suho upita Megan.

Doug odsutno kimne glavom. - Siguran sam da nas nećeš razočarati. A zasigurno nećeš željeti učiniti nešto što bi nas u tom razdoblju moglo stajati klijenata. - Doug pročisti grlo. - Megan, jutros me je posjetio Josh Bennett.

Trbušni su joj se mišići napeli, ali je zadržala ravnodušan izraz lica. - I?

-I - reče Doug otežući samoglasnik - želi da se ti osobno baviš reklamiranjem Seascapea.

- To je i meni rekao. - Promeškoltjila se u naslonjaču i položila ruke na naslonu u uzaludnom pokušaju da izgleda smireno. - Ne vidim zašto je to potrebno. Imam neograničeno povjerenje u Jo Hampson.

- Da, ali klijent nema - odgovori Doug. Njegove mutne oči načas su je prodorno pogledale, a tada se njegov izraz promijenio u toleranciju.

- Znam zašto imaš averziju prema njemu, Megan.

Ona se kratko nasmije. - Averzija je odviše blaga riječ, Doug. Mrzim ga. Radom je ubio moga muža. Što bih drugo trebala osjećati prema njemu?

- Poznavao sam Jamesa i mislim da mu nije trebao gonič robova. Ne poznajem nikoga tko bi imao više energije od tog mladog čovjeka. On je imao previše energije. Zapravo, sve što je činio bilo je pretjerano. - Doug podigne obje ruke kad se ona počela buniti. - Čekaj. Ne želim o njemu ružno govoriti. Samo mislim da zatvaraš oči pred činjenicama, ili si ih u svojoj glavi barem malo ukrasila.

- Želiš li reći da sam izmislila kako je James uvijek dokasna radio, sve one beskrajne koktel-zabave, rokove, svadljive klijente? - Odjednom je zrak u prostoriji postao zagušljiv, a naslonjač ju je sputavao. Ustala je, zaobišla naslonjač i rukama se naslonila na naslon. Tada reče: - Gledala sam kako moj muž kopa vlastiti grob jer mu taj čovjek nije dao predahnuti. Nemoj od mene tražiti da budem dobrotiva prema Joshu Bennettu.

- Zar je nemoguće da s njim surađuješ na toj kampanji?

- Sasvim. Po mojemu mišljenju, on nikad nije učinio nešto hvalevrijedno. On je oportunist, manipulira ljudima i samo uzima.

Doug uzdahne i umornom rukom prijede preko lica. - Sjedni, Megan. - Ona je oklijevala, a on je pogleda zapovjednim očima. - Sjedni.

Shvativši da su njegove riječi više od molbe, Megan ponovno sjedne u naslonjač. Instinktivno, iz njoj neznanih razloga, srce joj je počelo tući slu-teći nešto loše. Imala je snažan predosjećaj da ne želi čuti ono što Doug kani reći.

- Megan, postoji nešto što bi trebala znati, nešto što sam ti vjerojatno već davno trebao reći. Josh Bennett je zaslužan što si dobila posao u kući WONE.

Njezin je instinkt nije prevario, ali nije mogla predvidjeti porazni učinak Dougovih riječi. Zurila je u njega s izrazom zaprepaštene obeshrabrenosti, očajnički se nadajući da ga nije dobro čula. U njegovim se očima nazirala muka. Izraz njegova lica bio je gotovo suosjećajan. Nije joj lagao. Pokušala je shvatiti i probaviti ovo što joj je upravo rekao, ali nije mogla. To je bilo nezamislivo.

vo. Da čovjeku kojega mrzi najviše na svijetu du-
guje svoj posao, cijeli svoj život kakav je danas,
bilo je izvan pameti.

- To je nemoguće - reče. - Sasvim sam se
slučajno prijavila za posao.

- Ipak je tako.

Prikupivši snagu, počela je suvislo razmišljati o
danim nakon Jamesove smrti, prije tri godine.

- Opet sam potražila posao u radiopostaji, ali oni
nisu nikoga trebali. Tada sam ovdje podnijela mol-
bu. Kako je to Bennett mogao znati?

Atherton je naglašeno slegnuo ramenima. - Gla-
sine. Znaš kako je ovdje. Netko ispuše nos i već svi
znaju za to. Ako se sjećaš, kad si podnijela molbu,
obavijestili smo te da nemamo slobodnih radnih
mjesta. I nismo imali.

- Pozvali ste me natrag tjedan dana kasnije i
rekli da ste ponovno razmotrili moju molbu.

- Da, nakon što nas je Bennett posjetio. Bio je
nepopustljiv, Megan. Zaprijetio je da će svim
svojim klijentima, koji su već reklamirali u ovoj
postaji, savjetovati neka drugdje troše svoj novac
ako tebe ne zaposlimo u prodaji. Osobno je pregle-
dao popis klijenata koje smo ti dodijelili kako bi
bio siguran da si dobila dobar dio boljih kampanja.

- Moj Bože - šapne Megan i pokrije lice rukama.

Atherton se kratko nasmije. - Bennett ima upravo toliko
moći. Želio sam mu reći neka ide dovraga, ali on je mogao
ostvariti svoje prijetnje, a mi bismo izgubili cijelo
bogatstvo na reklamama. O, da, čim sam malo popričao s
Bennettom, začas sam pristao tebe zaposliti.

Nagne se naprijed i prekrizene ruke položi na
stol. - No, Megan, nisam se razočarao. Rekao sam
gospodinu Bennettu da ćeš letjeti za šest mjeseci

ukoliko ne budeš zadovoljila na poslu. Pristao je na te uvjete. Ti si se dokazala, baš kako je on tvrdio da ćeš se dokazati.

Megan je zanemarila kompliment. - On čak nije ništa o meni znao! - gotovo je vrisnula. - Još uvijek ne zna. Dok je James radio za njega, gotovo uopće nisam imala veze s njim.

Atherton ponovno slegne ramenima. - On se pobrinuo da o tebi sazna sve što je moguće. A sve što je tvrdio da zna, odgovaralo je istini.

Megan ponovno skoči na noge i nemirno stane šetkati prostorijom. Osjećala se poput zvijeri u kavezu, a zidovi se zatvaraju oko nje. Još joj je nešto odjednom palo na pamet, te se okrenula prema svom nadzorniku. - Kad se ispraznilo mjesto za lokalnog upravitelja prodaje, je li on imao neke veze s mojim promaknućem? - Njezin prijeteći pogled zabranjivao mu je laganje.

Doug odmahne glavom. - Ne. Uprava je već odlučila da ćeš ti preuzeti taj posao. Imala si rekordnu prodaju, a posjedovala si i nužne kvalitete vode. Uvijek si uspijevala izaći na kraj čak i s najzahtjevnijim klijentima.

- Hvala...

- Ali - prekine je Doug - Bennett me je nazvao i zdušno preporučio da tebe postavimo na ispražnjeno mjesto. Bilo mi je drago da mu mogu reći kako smo već donijeli takvu odluku.

- On je znao čak prije mene - reče Megan opasno tihim glasom.

Atherton zastane, a tada oprezno potvrdi: - Da.

- Prokletstvo! - Udarila je po naslonima za ruke i nemoćno se spustila među duboke jastuke, svladana potištenošću. Atherton joj je dopustio neko-

liko trenutaka samoispitivanja. Glavom su joj pro-
lazile zbrkane misli, pa uopće nije bila svjesna
njegove nazočnosti dok se nije tiho nakašljao.

- S obzirom na sve što sam ti ispričao, misliš li
da možeš ponovno razmisliti o zahtjevu gospodina
Bennetta, po pitanju reklamne kampanje za Sea-
scape?

Megan prkosno uzdigne bradu. - Zašto je ta
kampanja toliko važna? Nije mu potrebna. Svako-
dnevno ga spominju u novinama kad daje novac za
ove ili one dobrotvorne svrhe, pojavi se na ovoj ili
onoj dobrotvornoj zabavi. Zašto mu je toliko stalo
do ovog jednog klijenta?

- Zato jer je on profesionalac - prasne Atherton.

- Ne dopušta da mu osobni osjećaji smetaju u
poslu.

- A pretpostavljam da misliš kako ja to dopu-
štam - ljutito će Megan.

- Da, mislim! - vikne Doug. - Kad je riječ o
njemu, onda da. Prvi put si me razočarala. Ne pri-
stupaš ovome na profesionalan način.

To ju je zaboljelo. Rekao je istinu, a zato je
boljelo još više. Pokušala je izdržati Athertonov
pogled, ali nije uspjela. Kad je spustila pogled, on
žustro reče: - Smijem li ga obavijestiti da si pristala poći
na večeru s njim i Bishopom? Pozvana je i
gospođica Hampson.

Večera. S njim. S Joshom Bennettom. Nije imala drugog
izbora, i toga je bila svjesna. Bez da je to
izričito rekao, Atherton joj je, kao njezin šef, naređivao da
zbog vlastite karijere mora potisnuti ustranu osobne
osjećaje.

Ustala je ispravivši ramena i napeto ukočenih
usta. - U redu.

- Dobro - kratko će Atherton tražeći nešto na svom stolu. - Evo, ovo je ostavio za tebe. - Pružio joj je žućkastobijelu posjetnicu na kojoj se nalazilo mrsko ime. - Sutra ujutro očekujem izvještaj.

- Dobit ćeš ga.

Kad je stigla do vrata, Atherton ju je zaustavio.

- Megan, ova kampanja ne može utjecati na Bennetta. On se već dokazao. Motivira ga jedino želja da zadrži visok ugled svoje agencije. Za njega je sve to igra, a novac je samo sredstvo kojim se služi. No, reklamna kampanja za Seascape značit će golemu količinu novca za nas. Znam da ćeš dati sve od sebe kako bismo svi bili zadovoljni.

- Tako je. Hoću - svisoka je rekla i ponosno izašla iz ureda.

* * *

Najviše ju je razdražio osobni, jednostavni J na kraju poruke. Ležala je u krevetu i pokušavala se opustiti nakon bitke s poslijepodnevnom prometnom gužvom u Atlanti, a po stoti je put pročitala pisanu poruku na poledini posjetnice. - Automobil će doći po tebe u sedam i trideset. J.

- Pa, možda ja neću željeti da jedan od tvojih prokletih automobila dođe po mene u sedam i trideset, gospodine Bennett - glasno reče. No, automobil će stići na vrijeme, a ona je znala da će biti spremna. Sviđalo se to njoj ili ne, natjerali su je na suradnju s Joshom.

Nakon sastanka s Dougom Athertonom, provela je ostatak poslijepodneva u razmišljanju o svemu što joj je razotkrio. Nikad nije pomislila da bi Josh mogao manipulirati njezinim životom. Zašto se toliko trudio oko nje? Je li samo pokušavao olakšati svoju savjest zbog Jamesove prijevremene smrti,

iskupiti svoju krivnju? Zacijelo je to razlog. No pomisao da njemu duguje svoj uspjeh...

Ne! zaključila je, skočila s kreveta i pošla u kupaonicu da bi se na brzinu istuširala. Možda je on zaslužan što je uopće dobila posao, ali vlastitim je snagama postigla uspjeh. On s tim nije imao nikakve veze. Nije joj on davao savjete o poslovnim odlukama.

Ipak, kako će se s njim suočiti sad kad zna koliko mu duguje? Da nije bilo njega i moći kojom je raspolagao, moglo se dogoditi da jedva spaja kraj s krajem uz Jamesovo neadekvatno osiguranje i bijednu plaću što bi je dobivala u nekoj malenoj, beznačajnoj radiopostaji. Umjesto toga, bila je upraviteljica prodaje u uglednoj televizijskoj kući na jednom od najvećih televizijskih tržišta u zemlji. Malo se žena može time pohvaliti. Malo se muškaraca može time pohvaliti.

Suočit će se s njim ponosno i s hladnim prezirom, odlučila je dok je odijevala haljinu što ju je izabrala za tu večer. Pokazat će se u najboljem svjetlu, baš kao što će sigurno učiniti i Josh. Njezina je haljina bila vrlo jednostavna. Njenu bi sićušnu figuru zagušili nabori, veliki rukavi ili široka suknja. Svu je svoju odjeću birala s tim ograničenjima na umu.

Dok se sada promatrala u zrcalu, znala je da je to jedna od njezinih najboljih haljina. Svila je bila za nijansu preblaga da bi bila čisto bijela. Izrez oko vrata bio je duboki V što se nizom sićušnih sjajnih gumba spajao sa širokim pojasom. Rub uske suknje spuštao se do malo ispod koljena. Lijepo oblikovani listovi dolazili su do izražaja zahvaljujući sandalama s visokim potpeticama.

Kosu je izvukla četkom pa joj je u nježnim valovima padala s obje strane lica. Stavila je sićušne dijamantne naušnice. Budući da je haljina bila bez rukava, izabrala je čipkasti šal, a uzela je i večernju torbicu od satena. Tek što je nanijela cvjetni parfem, oglasilo se zvono na vratima. Pred vratima je stajao vozač u odori. - Gospođa Lambert?

-Da.

Izašla je, zatvorila i zaključala vrata za sobom, te dopustila da je dostojanstveni muškarac povede do blistave crne limuzine. Čim se uvjerio da se Megan udobno smjestila na luksuznom stražnjem sjedalu, koncentrirao se na vožnju, a nju prepustio njezinim mislima. Toliko ju je zaokupila strepnja pred predstojećim satima da se iznenadila kad se limuzina zaustavila ispod tende jednog od najboljih restorana u Atlanti.

Kad joj je vozač otvorio vrata, najprije je ugleдалa Jo Hampson koja joj je radosno domahnula i požurila prema njoj. - Zdravo. Bilo mi je drago kad sam čula da i ti večeras dolaziš. Bojala sam se da bi mi gospodin Bishop ili gospodin Bennett mogli postaviti pitanje na koje ne bih znala pouzdano odgovoriti.

- Snašla bi se - sa sigurnošću će Megan.

- Hvala na komplimentu, ali ipak mi je drago da si uz mene, šefice.

Vedro su se smijale dok im je vratar pridržavao vrata. Odjevena u ružičasti taft, s gomilom plavih uvojaka i s bezazlenim smiješkom na licu, Jo Hampson je izgledala poput pjenušave poslastice od jagoda. Megan se uz nju osjećala elegantnom i sofisticiranom.

Josh Bennett je imao smisla za eleganciju, što je bilo očito kad je pošao prema njima kako bi ih pozdravio. Prijateljski je pozdravio Jo, ali je užarenim pogledom obujmio Megan dok su se njegovi prsti savili oko njezina lakta.

- Drago mi je da si nam se mogla pridružiti iako smo te kasno obavijestili, Megan.

Stisnula je zube s naporom potiskujući poriv da ga podsjeti kako nije imala drugog izbora. Umjesto toga, odgovorila je hladnom pristojnošću: - Hvala na pozivu.

Činilo se da ga zabavljaju njezine pomalo sarkastične riječi. Njegove lijepo oblikovane usne lagano su se izvile u jednu stranu. - Gospodin Bishop je već ovdje. Ovuda. - Poveo ih je do kružnog separea u kutu prigušeno osvjetljenog bara.

Vitak muškarac srednjih godina, razbarušene sive kose i debelih naočala ustade kako bi ih pozdravio. - Dobra večer, gospodine Bishop - reče Jo.

- Gospođice Hampson, zamolio sam vas da me zovete Terry - reče čovjek, prihvati njezinu ruku i protrese je.

- Kad vi prestanete s gospođicom Hampson - odbrusi mu Jo.

Bishop se s iščekivanjem okrene prema Megan. Josh ih je upoznao. - Terry Bishop, Megan Lambert, upraviteljica prodaje za kuću WONE.

- Gospodine Bishop - reče Megan ljubazno se smiješeći i pružajući mu ruku. Čovjek joj se odmah svidio. Očekivala je nekakvog mahera u istoj kategoriji s Joshom Bennettom. No činilo se da se ovaj čovjek nelagodno osjeća u ekstravagantnom

okruženju. Vjerojatno bi se ugodnije osjećao nad svojom crtaćom daskom nego na poslovnoj večeri. - Zovite me Terry, molim vas - reče. - Jedva sam čeka da vas upoznam; Josh mi je tako mnogo o vama pričao. Koliko sam shvatio, već ste dugo prijatelji.

Megan je ignorirala zbunjenu Join pogled dok se smještala u separe kraj Terryja Bishopa. - Da, upoznali smo se preko mog muža prije nekoliko godina. - Josh se nadnio nad nju pa se morala pomaknuti dalje na sjedalu kako bi on mogao sjesti kraj nje. Da su se oko nje zatvorile čelične čeljusti klopke, ne bi se mogla osjećati ugroženijom.

Terry Bishop je govorio: - Da, Josh je to spomenuo. Bila je tragična prerana smrt vašega muža.

- Da, bila je - promrmlja Megan i pokuša prikriti svoju uzrujanost povlačenjem suknje preko koljena te stavljanjem torbice i šala između sebe i Joshova bedra. On ih je odmah podigao i odložio sa svoje druge strane. Megan mu je dobacila upozoravajući pogled, ali on ga nije opazio. Pitao je Jo što bi željela popiti.

- A ti, Megan? Što bi ti željela?

Želim da prestaneš pritiskati svoje bedro uz moje, poželjela je viknuti. No hladnom je uljudnošću odgovorila: - Bijelo vino s ledom, molim. -

Pustio je da konobarica čeka dok je na trenutak proučavao njezina usta.

Ispustila je zadržavani dah kad se Josh okrenuo konobarici i naručio piće. Da joj barem nije tako blizu. Kad barem ne bi mogla osjećati izazovni miris njegove oštre kolonjske vode. Da barem nije tako prokleta privlačan. Kad bi bar mogla zaboraviti kako njezino ime zvuči na njegovim usnama

koje su je ljubile s više strasti nego što ju je ikad upoznala. Kad bi barem mogla zaboraviti kakav je bio okus njegovih usta dok su gladno ljubila njezina.

Jo je otpočela duhovitu priču o čovjeku koji joj se obratio sa željom da na televiziji reklamira svoj domaći recept za žvakaću gumu. Njegova sredstva namijenjena za reklamu bila su ograničena na pedeset dolara. Terry je i dalje lakomo slušao kad se konobarica vratila s njihovim pićima. - Želite li još nešto, gospodine Bennett? - mazno je pitala i sagnula se tako da je postojala opasnost da joj se iz tijesnog baršunastog prsluka izliju impresivna prsa. - Javit ću vam - odgovori Josh i nasmiješi se osmijehom koji je, po Meganinu uvjerenju, mogao otopiti i najhladnije žensko srce.

- Molim vas. - Žena se okrenula uz naglašeno zavodnički pokret bokova ispod kratke crvene suknje.

Josh se tiho nasmijao i otpio gutljaj viskija s vodom. - Što li se dogodilo s držanjem "teško me je dobiti"?

- Očekivala bih da će te to očarati - osvetničkim šaptom izusti Megan, samo za njegove uši.

Jo i Terry bili su zaokupljeni vlastitim razgovorom. Josh spusti svoju čašu uz naglašen udarac. Jedan joj se dugi trenutak prodornim pogledom zagledao u oči, a potom je spustio pogled na dubok izrez njezine haljine. - Konobarica je previše obdarena. Uvijek sam držao da treba tražiti kvalitet, a ne kvantitet.

Meganino se grlo bolno stegnulo. Činilo se da njegove oči prodiru kroz njenu odjeću i miluju najtajnije, najosjetljivije dijelove njezina tijela, te

ih iznova upoznaju s osjetima što ih je davno zaključala u sjećanju. Lotova je žena imala iznimno čvrst karakter u usporedbi s Meganinim kad je Josh ponovno potražio njezin pogled. Nije imala snage skrenuti pogled, iako je Jo već počela drugu priču.

Josh je položio jedan prst na Meganinu ruku i tiho upitao: - Jesi li danas razgovarala s Athertonom? - No činilo se da ga njezin sastanak sa šefom ne zanima kao uho s dijamantnom naušnicom što ga je pomno proučavao. Prešao je prstom duž njezine ruke tek toliko da uznemiri fine dlačice.

- Da - ukočeno reče Megan i naglo makne ruku.

- I?

- Ovdje sam, zar ne?

- Nisam bio siguran da ćeš doći. Nisi morala.

- O, morala sam jer inače ne bih bila ovdje, vjeruj mi - obrecne se ona. - Vraški si dobro znao da ću doći, gospodine Bennett. Ne dobivaš li uvijek ono što želiš? Ne činiš li točno ono što ti se sviđa?

- Ne - ispod glasa procijedi Josh i nagne se prema njoj, opasno blizu. - Da sam učinio ono što sam želio prije četiri godine, one bih te večeri odveo sa sobom, vodio s tobom ljubav dok se oboje ne bismo obeznanili, i upotrijebio silu, ako bilo bi potrebno, kako bih spriječio tvoju udaju za Jamesa Lamberta.

Meganino je bilo mahnito tuklo u njezinim ušima dok je raširenim očima zurila u uzbuđeno lice na nekoliko centimetara od svoga. Odlučnost što ga je pretvorila u muževnu masku nije ostavljala mjesta sumnji da je doista tako mislio.

- Štoviše, da u ovom trenutku činim ono što želim, ne bih sudjelovao u ovom naoko ljubaznom razgovoru, već bih ljubio tvoja sočna usta.

- Gospodine Bennett.

- Što? - doslovno je dreknuo na šefa sale kad je naglo okrenuo glavu.

Čovjek je iznenađeno koraknuo unatrag.

- Oprostite, gospodine Bennett. Vaš je stol spreman - smjerno reče.

Megan je s olakšanjem shvatila da su se Jo i Terry zajedno nečemu smijali te nisu opazili žestok ispad njihova domaćina ni napetost što je vladala između njega i Megan dok su hodali prema svom stolu.

Tijekom dvosatne večere Megan nije zamjećivala obilje izvrsne hrane i besprijekornu poslugu. Posve ju je zaokupila Joshova snažna osobnost. Jako je malo razgovarao o poslu, a cijelo je vrijeme održavao vrlo živahan razgovor o mnogim temama. Bio je vrlo ugodan prema njoj i Jo, te prijateljski raspoložen prema Terryju. Shvatila je kako je taj čovjek privlačio svakoga, pa i njezina muža, jer je oko sebe širio šarm i svojevrsnu karizmu.

Na kraju jedne posebno zabavne anegdote, shvatila je da se smije zajedno s ostalima. Istinski se zabavljala, pa je bila posve nespremna kad se Josh odjednom okrenuo k njoj. U trenutku rijetke intimnosti, razmijenili su izražajan pogled. Megan se osjećala točno onako kako se osjećala kad ih je James upoznao. Činilo se da su joj sva osjetila izoštrjena, kao i tada. Josh je gospodario njima; zarobio ih je. Uvelike ju je mučilo što se gotovo osjećala kao da želi biti njegov zarobljenik.

Tada su, poput lokomotive što izlazi iz mračna tunela, naglo izletjeli svi razlozi zbog kojih bi ga trebala mrziti i pogodili je golemom snagom. Namjestila je na licu stoičku masku i otpila gutljaj hladne kave. Krajičkom je oka opazila razdraženost što je na trenutak preletjela njegovim licem.

- Jako mi je drago što ćete surađivati s nama na ovoj reklamnoj kampanji - kasnije je rekao Terry Bishop i s poštovanjem joj pružio ruku na vratima restorana.

- Bit će mi drago pomoći koliko god mogu, iako mislim da su Jo i gospodin Bennett bez greške vodili vašu kampanju.

- O, i ja tako mislim - žurno će on - ali još jedno mišljenje nikad ne može škoditi.

Zaželio im je laku noć kad je poslužitelj dovezao njegov automobil pod tendu. Zatim je stigao Join maleni, jarko žuti automobil. Zahvalila je Joshu i vedro mahnula na pozdrav Megan. Kad se limuzina predući zaustavila pred njima, Josh je uhvatio Megan za lakat i poveo je prema vozilu.

- Mogu se i sama vratiti kući - rekla je opirući mu se.

- Da, mogla bi, ali nema razloga za to.

Praktički ju je gurnuo na stražnje sjedalo. Kad se okrenula kako bi mu pristojno zaželjela laku noć, iznenađeno je vidjela da on ulazi u automobil za njom.

- Ja... mislila sam da ovdje imaš još jedan automobil.

- Ne. Došao sam taksijem iz ureda.

-Oh.

Udobno se smjestio na jastucima od velura, ispružio dugačke noge i otkopčao najgornji gumb košulje. Činilo se kao da su obitelj, par, kao da se svakoga dana zajedno voze na stražnjem sjedalu limuzine. Megan je ukočeno sjedila kraj njega i zurila ravno naprijed.

- Je li ti hladno? - pitao je Josh kad se Megan umotala u šal. Nije shvatio da je to obrambena kretnja. Bila je previše svjesna veličine i čvrstine njegova muškog tijela, širine njegovih prsiju i ramena, vitkosti njegovih bokova.

-Ne.

- Sigurno?

-Da.

Obujmio joj je rukom ramena i privukao je k sebi. Bedrom je pritisnuo njezino. - Sigurno? - ponovi mrmljajući riječ u njezino uho. Škakljao ga je vrelin dahom.

- Nemoj - reče Megan i pokuša se odmaknuti.

- Zašto? - Nosom joj je okrznuo obraz, milujući ga.

- Nemoj - oštrije će Megan dobacivši zabrinut pogled stražnjem dijelu vozačeve glave.

Dijelilo ih je debelo staklo. Ondje nije mogla očekivati pomoć, a čovjek ionako ne bi pomrsio račune svom poslodavcu. Odgurnula je njegovu ruku sa svog ramena. - Prestani, Joshe. Cijelu me večer dodiruješ. Ne sviđa mi se to.

Josh se nasmije dubokim, grlenim smijehom.

- Da, sviđa ti se. To je cijelo vrijeme tvoj najveći problem. Previše ti se sviđa moj dodir.

- Nisam... ne sviđa mi se! - vikne Megan. -

Sada sam ovdje iz čisto poslovnih razloga. Ako tražiš ženu kojoj ćeš dokazivati svoju

muževnost, nađi neku drugu. Sigurno ih ima mnogo koje bi u tome uživale.

- Ni izbliza onako mnogo kako se govori.

- To me uopće ne zanima. I prestani to raditi mom vratu. - Lijeno je prstima klizio potiljkom ispod kose. Nimalo joj nisu koristili napori da se riješi njegovih ruku.

- Što je s tobom, Megan? Kako tvoj ljubavni život?

- Ja... - Upravo je kanila reći da ga uopće nema, ali je shvatila da to ne bi bilo odviše pametno, pa je rekla: - Zadovoljavajući je, iako se to tebe uopće ne tiče.

- Lažeš, Megan - podrugljivo će Josh. - Po-brinuo sam se da saznam sve o tvom ljubavnom životu. Za protekle tri godine izašla si s točno pet muškaraca. S trojicom si izašla samo jednom. Ni s jednim nisi provela noć.

Vrelina joj oblije vrat i lice. Sveobuhvatni bijes, takav da ju je prestrašio, ispunio je svaku njezinu poru. - Ti...

Ušutkao ju je položivši joj kažiprst na usne.

- Ta usta koja žedaju za poljupcima ne bi smjela izgovoriti prostote kakve su sada u tvojoj glavi. Osim toga, stigla si kući.

Prije nego što se uspjela pribрати, već ju je povukao sa stražnjeg sjedala. Noćni je zrak odisao mirisom prvog ljetnog cvijeća. Povjetarac joj je rashladio kožu, ali ne i bijes što je u njoj ključao. Bila je tako uzrujana da nije uspijevala ugurati ključ u bravu.

Posegnuo je za ključem, teatralno ga uzeo iz

njezinih drhtavih prstiju i s lakoćom otključao vrata. U trenutku su se našli u mračnoj kući, a on ju je pritisnuo uza zid predsoblja.

- Ne! - dahнула je prije nego su se njegova usta našla na njezinima. Borila se, gurala njego-va tvrda prsa, micala glavu s jedne na drugu stranu, izbjegavala drske zahtjeve njegovih usta. Stegnavši oba njezina zglavka željeznom šakom, podigao joj je ruke iznad glave i ondje ih zadržao. Drugom joj je rukom zarobio čeljust i zaustavio njezinu glavu dok je usnama milovao njezine.

Bez obzira koliko ga je željela osuditi za ovu uvredu, nije ga mogla optužiti za brutalnost. Njegove usne nisu bile tvrde i grube, već mekane i nježne. Poljubio ju je jednom, dvaput, treći put, a svaki je put duže zadržao svoje usne na njezinima.

Duboko u njoj počeo se odmotavati čvor napetost šireći se kako bi dotaknuo erogene zone njezina tijela. Neželjena žudnja što se skrivala u najmračnijim dubinama njezina bića izbila je na površinu, iskušavala svoju slobodu, svojevolumno lutala.

Kad je Joshov jezik raširio njezine usne, a zatim se ugurao između njih i pomilovao joj zube, čula je vlastiti uzdah beznadnog, bespomoćnog očajanja. Boriti se protiv toga, nijekati, bila je unaprijed izgubljena bitka. Želi tog muškarca. Oduvijek ga je željela. A on to zna.

No čak ni ta neodrživa činjenica nije ju spriječila da uživa u tom jednom zabranjenom poljupcu. Kasnije će se koriti. Kajanje je uvijek ostajalo za kasnije. Trenutno je samu sebe

uvjerila da je beskorisno boriti se protiv njegove nadmoćne snage.

Ljubomorno je zauzeo njezina usta. Jezikom ih je zaposjeo dok nije uspostavio svoju vladavinu, a tada ju je ljubio polaganije. Uživao je u medenoj unutrašnjosti njezinih usta, uranjajući svoj gipki jezik svaki put sve dublje kako bi uhvatio svaki slatki okus.

Ona je stajala posve mirno, ne usuđujući se sudjelovati, ali je morala čvrsto obuzdati svaki živac svoga tijela što je zahtijevao od nje da se pridruži orgiji osjetila. Tek kad je njegova ruka spretno krenula niz njezin vrat i grlo kako bi počela raskopčavati gumbe na haljini, shvatila je da je pogibeljno blizu predaje.

Otrgnula je svoja usta od njegovih. - Ne, Joshe - rekla je pokušavajući se izmigoljiti iz njegova stiska, ali je samo uspjela otkriti snagu njegova uzbuđenja. Prestrašio ju je čvrsti dokaz njegove žudnje što ga je osjetila uza svoje mekano tijelo. Ili ju je prestrašila njezina ushićena reakcija na to? - Ne!

- Megan - promuklim šaptom izusti Josh kad je konačno pustio gumbe i položio dlan na oblinu njezine dojke - postoji zapovijed koja kaže da ne smiješ poželjati prijateljevu ženu, a ja sam na duši nosio taj grijeh dok si bila udata. Želio sam te od prve večeri kad sam te ugledao, držao te, ljubio te.

Usnama je našao mekano udubljenje u dnu njezina vrata i počeo je vatreno ljubiti. Njegova je ruka postala hrabrija, milujući je na način koji ju je ostavljao bez daha i širio valove uzbuđenja

kroz njezino tijelo, uzbuđenja kakvo nije osjetila otkako ju je zadnji put ovako doticao.

- Dao sam ti vremena, vremena za zacjeljivanje, vremena da razviješ vlastita krila, vremena da se dokažeš. No tako mi Boga, moje je velikodušnosti upravo ponestalo.

Njegova izjava, kao i vršci njegovih prstiju što su kliznuli iza čipkastoga grudnjaka kako bi testirali stupanj njezine žudnje, istodobno su je prestrašili i uzбудili. Slušajući čisti životinjski nagon za samoočuvanjem, Megan mu se opirala. Znala je da bi bila neopozivo, vječno izgubljena ako bi mu se predala, te je zanemarila molbe vlastita srca. Svjesna da ga fizički nikad ne bi uspjela nadvladati, iskoristila je svoje drugo oružje.

- Zar ću svim drugim poniženjima kojima si me obasuo morati dodati i silovanje?

Njegova se glava naglo podigne, kao da ga je netko pograbilo za kosu i snažno povukao.

Njegovo promuklo disanje glasno je odjekivalo u tihoj kući kad je susreo njezin optužujući pogled.

Ako je očekivala skrušenost, nije mogla više pogriješiti. Ljutito je spustio njezine ruke i privukao je k sebi.

- Želim te, i imat ću te. Uopće ne sumnjam, kao ni ti, kakav će biti konačni ishod. Što to prije shvatiš, bit će bolje za oboje.

Njegov vreo poljubac bio je istodobno napad na njezina osjetila i na njezin ponos. Tada ju je naglo pustio, kratko joj zaželio laku noć i tresnuo vratima za sobom, ostavivši je u predsoblju samu i obuzetu osjećajem gubitka.

3. poglavlje

Tek trenutak nakon što je Megan idućeg jutra Ušla u svoj ured, ljutito se vratila i okomila na svoju tajnicu. - Odakle je ovo došlo? - oštro upita. Pokazivala je prstom pa je bilo jasno na što misli. Na njezinu se stolu nalazila visoka kristalna vaza s dva tuceta ruža pomiješanih s paprati i sadarkom. Nevjerojatno ju je razbjesnila činjenica da su ruže bile u njoj najdražoj boji, nijansi između boje bre-skve i ružičaste.

- Ruže? - upita Arlene, očito zbunjena Meganim-ljutnjom.

- Da, ruže.

- Dostavljene su.

- Kada?

- Prije desetak minuta. Ondje je... ovaj... posjetnica.

Megan je bez riječi tresnula vratima svog ureda i ljutitim koracima pošla do stola. Vaza nije došla iz cvjećarnice. Kupljena je negdje drugdje, a zatim poslana u cvjećarnicu kako bi se u nju složile ruže. Kristal takve kvalitete nije dolazio iz cvjećarnice. Istrgnula je malenu kuvertu s posjetnicom s držača i otvorila je. Usamljeni inicijal rugao joj se s posjetnice. Vlastoručno ga je napisao. Doista se pomučio kako bi joj ovako rano ujutro dostavili ruže. Zar je njezin poljubac bio tako dobar?, uzbuđeno je pomislila. Je li joj ovako plaćao pružene usluge?

Poželjela je zgnječiti posjetnicu i baciti je u koš za smeće, ali ju je ipak položila na stol i zurila u

nju dok se spuštala na kožnatu stolicu. Hvala ti za večer. J. Riječi su dale naslutiti mnogo više od onoga što se zapravo dogodilo. Čak je i uljudnu gestu mogao učiniti bezvrijednom.

- Proklet bio - ispod glasa će Megan. Arlene je neprimjetno ušla i donijela joj šalicu kave. Megan je jedva opazila da ju je stavila pred nju. Nastavila je zuriti u posjetnicu i proklinjati čovjeka koji joj cijele noći nije dao spavati.

Njegovi su poljupci i milovanja na nju djelovali više nego je željela priznati. Tijekom proteklih godina, dok je bila udata za Jamesa i nakon njegove smrti, uvjerala je sebe da je njezina mašta uljepšala poljupce što ih je u sjenici razmijenila s Joshom. Te je večeri bila prekomjerno uzbuđena. Pred skorim vjenčanjem osjećala se voljenom, željenom, lijepom, romantičnom. Nije ni čudo da joj je tamo noputi stranac uspio izmaknuti tlo pod nogama. To je bio savršen kliše. A radilo se samo o trenutačnom susretu. Ništa važno.

U tom slučaju, zašto to nikad nije uspjela zaboraviti? Ne, više od toga, zašto sjećanje na to nikad nije bilo daleko od njezinih svjesnih misli? Vreballo je s ruba njezina uma, periodično napadalo i podrugljivo je podsjećalo na njezinu krivnju.

- Ne sviđa ti se Josh, zar ne? - jedne večeri ju je pitao James dok su jeli.

Njezina je vilica pala na tanjur. Nervozno se nasmijala. - Naravno da mi se sviđa. Što te navelo da to pitaš?

- Često sam te nagovarao da ga pozovemo na večeru. Uvijek si našla neku ispriku. Kad god nas je on pozvao nekamo, našla si dobar razlog da ne

ideš, ali si inzistirala na tome da ja pođem sam.

Čini mi se da ga izbjegavaš. Zašto, dušo?

James se zabrinuo. Njemu se sviđao čovjek za kojega je radio. Zadirivala ga je da umišlja stvari i obećala da će prvom prilikom pozvati Josha Bennetta na večeru, ali ta se prilika nikad nije ukazala. Na božićnoj zabavi u uredu Bennettove agencije, u koju ju je James preklinjao da pođe s njim, činilo se da je Joshove oči slijede poput sokolovih. Kad ju je zamolio za ples, morala je prihvatiti ili dopustiti da se James upita zašto je tako nepristojna. Josh ju je uzeo u naručje s indiferentnošću poslodavca koji pleše sa ženom svog uposlenika, a ipak je osjećala napetost u njegovim glatkim mišićima.

- Prekrasno izgledaš u božićno zelenoj boji, Megan - rekao je. Umjesto da govori glasnije od glazbe, rekao je to tiše, intimno.

- Hvala - promrmljala je Megan, poželjevši da je promijenio kolonjsku vodu nakon one večeri uoči vjenčanja. Miris što joj je ispunjavao glavu dok ju je držao u varljivo labavim rukama, bio je previše snažan podsjetnik na to kako se osjećala u čvrstom zagrljaju tog muževnog tijela.

Vratio ju je Jamesu čim je ples završio. Kad joj je zaželio sretan Božić, poljubio ju je u obraz. To je bio platonski poljubac kojem ne bi mogla prigovoriti čak ni najtvrdokornija usidjelica. Svi su se nasmijali jer su stajali ispod grančice imele. No dodir njegovih toplih usana na njezinoj koži onemogućio je smijeh za Megan. Iz nekog neobjašnjivog razloga poželjela je zaplakati.

To je i učinila. Kasno te noći, dok je ležala kraj Jamesa koji je hrkao nakon što je previše slavio,

Megan je plakala. Kad su stigli kući, navela ga je na vođenje ljubavi. Njezina neuobičajena agresivnost bila je očajnička i besramna, na oduševljenje njezina pripita muža. Kasnije je tiho lila gorke suze kajanja. Njihovo vođenje ljubavi nikad joj nije pružalo uzbuđenu radost, gubitak ravnoteže, kao Joshovi poljupci.

Jamesovi zagrljaji ostavljali su za sobom tek ugodan sjaj. Joshovi su poput projektila slali osjete kroz njezin um i tijelo, potpaljujući sićušne vatre od kojih je nastajao pakao koji nikako nije htio dogorjeti.

Josh je priznao da ju je želio unatoč činjenici da je bila žena njegova prijatelja. Kad bi bila iskrena prema sebi, morala bi priznati da se i ona poigravala mislima o njemu. Voljela je Jamesa, tugovala zbog njegove prerane smrti, i još uvijek joj je nedostajao. No Josh Bennett je uvijek stajao između njih.

U njezinu životu nikad nije bilo, i nikad neće biti mjesta za njega.

Megan namrgođena odnese vazu s ružama do ormarića ispod prozora. Ne može ih posve ignorirati, ali ih može maknuti na manje upadljivo mjesto gdje ih neće morati stalno gledati, a time i misliti o pošiljatelju.

Jutro je brzo prošlo. Dvoje njezinih prodavača došlo je nakratko porazgovarati o posebnostima određenih klijenata. Zatim je nazvao oglašivač koji se jako ljutio jer se, tijekom emisije vijesti, njegova reklama dobrih deset sekundi vrtjela bez zvuka.

Megan je nazvala šefa produkcije koji je to pokunjeno potvrdio. - Morat ću srediti da se to nadoknadi, Harry. Ov.o je već treći put ovoga mjeseca.

Zar ne shvaćaš da nas to svaki put stoji nekoliko tisuća dolara? Pogotovo ako se reklama prikazuje tijekom vijesti.

- Dovraga, da, to mi je jasno - progunda Harry.

- Rekao sam ti da uvježbavam novog režisera.

- To je tvoj problem, ali ne čini mi se da su vijesti u jedanaest sati pravo vrijeme za obuku. - Njegova progundana psovka nije ju uopće pokolebala. - Sredi se, Harry.

- Nije pravedno, znaš. Izgledaš poput anđela, ali imaš kameno srce.

- Nitko nije rekao da je život pravedan. - Prekinula je vezu i opazila da je očekuje još jedan poziv. Pritisne treptavi crveni gumb i reče: - Što je sad, Arlene?

- Ovdje nije Arlene.

Tijekom nekoliko sati bila je zaokupljena poslom te je gotovo zaboravila na njega. Gotovo. Kad je čula njegov glas, nesvjesno je pogledala ruže. Ovako obasjane sunčevim zrakama, nježne latice djelovale su prozirno. Ipak bi mu morala zahvaliti na ružama.

- Zdravo, Josh.

- Zdravo. Kako ti prolazi dan?

- Tipično. Gasila sam nekoliko manjih požara. - Zvuk njegovog grlenog smijeha pomilovao joj je uho i odaslao drhtaj niz njezina leđa. - Hvala ti za ruže.

- Nema na čemu.

- Vratit ću ti vazu čim...

- Tvoja je - oštro će on.

- Ali...

- Pregledavat ćemo reklamne spostove za Seascape danas poslije podne - naglo ju je prekinuo.

- Terry će biti ovdje. Želio bi da i ti dođeš. Gospođica Hampson zauzeta je s drugim klijentom. Želi tvoj savjet o vremenu emitiranja i slično.

Megan je grickala donju usnu. - Ti mu možeš dati jednako dobar savjet kao i ja, Josh.

- Da, ali on želi tebe.

- Zašto onda tebe plaća? - pakosno upita Megan. Ako je potrebno da pogleda reklame, rado će to učiniti, ali imala je osjećaj kako je traženje njezina mišljenja bila Joshova ideja, a ne Terryjeva. Ako Jo Hampson nema vremena danas poslije podne, to se moglo obaviti neki drugi put.

- Imaš li štogod zakazano iza četiri sata?

- Da - reče Megan ne pogledavši rokovnik.

- Četiri i trideset? - ukočeno upita Josh. Po glasu mu se osjećalo kako zna da laže.

Čemu sve to? Morat će poći. Nije željela još jedan sastanak s Athertonom na kojem bi se osjećala poput školarke. - Gdje? - upita uz umoran uzdah.

- Ovdje. Zamoli službenicu za prijavnim pul-
tom neka te uputi do dvorane za projekcije. Koliko se sjećam, još nikad nisi bila ovdje.

- Ne bih ni danas došla kad bih to mogla nekako izbjeći.

- Četiri i trideset, gospodo Lambert - žustro će Josh i spusti slušalicu, a njegova je razdraženost bila sasvim očita.

Nije mogla biti jača od njezine.

Barem je izgledala hladno poslovno, a ne poput uzbuđene tinejdžerke kako se osjećala dok se dizalom vozila do uredskih prostorija Agencije Bennett

na tri najviša kata nebodera u kojem su se nalazili samo poslovni prostori.

Imala je na sebi haljinu od čvrstog lana mornarsko plave boje, ukrašenu vojničkim gumbima na prednjem dijelu i na našivenim džepovima na prsima. Uz to je nosila mornarsko plave i bijele cipele. Kad je kupila haljinu, zaključila je da ne može nositi crvenu jaknu što je bila u kompletu s haljinom - nije se slagala s bojom njezine kose - pa se odlučila za jarko žutu. Možda je to bio drugi izbor, ali kombinacija s njezinim jedinstvenim bojama djelovala je zapanjujuće.

Čula je priče o tome kako su luksuzni uredi Bennettove agencije, ali nije bila sasvim spremna za prizor što ga je ugledala kad su se otvorila vrata dizala od nehrđajućeg čelika.

Sag je bio lovačko zelene boje, a protezao se cijelim prostorom, od zida do zida, zapravo do prozora jer je sve bilo u staklu. Kauči i naslonjači pokriveni damastom boje breskve, slonove kosti ili sivoplave bili su strateški raspoređeni u golemom prijamnom prostoru.

- Dobar dan, gospođo Lambert - ljubazno će službenica čim je Megan zakoračila na sag što se pod njezinom cipelom udubio barem dva centimetra. - Gospodin Bennett i gospodin Bishop vas čekaju. Izvolite ovuda.

Megan pođe za njom preko prostorije u kojoj je diskretno svirala tiha, umirujuća glazba što je dopirala iz nevidljivih zvučnika. Službenica, koja je imala otmjenost, figuru i besprijekorno ponašanje modela visoke mode, otvori visoka dvokrilna vrata i pomakne se u stranu kako bi Megan mogla proći.

- Hvala - reče Megan prije nego je žena tiho zatvorila vrata za njom.

Nije ju odvela u dvoranu za projekcije, već u Joshov ured. Njegov je pisaći stol bio golem, pokriven kožom i prepun papira. Skice za spotove, studije, scenariji, dijagrami, časopisi i sjajne fotografije prekrivali su površinu stola. Dakle, njegov rukovoditelj ski imidž nije bio samo za javnost. Doista je nešto radio.

- Megan. - Okrenula se, iznenađena njegovim glasom. Zašto uvijek zvuči poput milovanja?

- Oprosti nam što smo se malo raskomotili, ali uskoro će kraj radnog vremena.

Približavao joj se od dugačkoga, mekanog kauča presvučenog semišem u prirodnoj boji. Svukao je sako, a isto je učinio i Terry Bishop koji je također ustao da bi je pozdravio. Josh ju je ležerno uhvatio za lakat i poveo prema intimno uređenom kutku udobnog namještaja kakav bi čovjek mogao naći u nečijoj sobi za odmor.

- Zdravo, Megan.

- Zdravo, Terry - reče Megan i pruži mu ruku.

- Drago mi je da te opet vidim.

- Isto vrijedi i za mene. Kad je Josh predložio da te pozove na projekciju reklamnih spotova, mislio sam da je to sjajna ideja. Kao što sam ti sinoć rekao, imam povjerenja u tvoju procjenu o najboljem vremenu emitiranja, kao i svemu ostalom o čemu ja nemam pojma.

Megan je Joshu dobacila optužujući pogled, a njegove su oči poigravale od neprikrivenog nestašluka. Baš njega briga što je uhvaćen u laži. Dobio je točno ono što je želio, kao i uvijek. - Popili smo čašu Perriera. Želiš li i ti? - ponudi joj Josh.

- Ne, hvala.

- Sok, kavu, ili miješano piće?

- Ne - reče Megan s više osornosti u glasu no što je bilo nužno. - Hvala ti - doda, samo zbog nazočnosti Terryja Bishopa.

- U tom slučaju, pođimo u dvoranu za projekcije - reče Josh kojeg uopće nije uznemirilo njezino neprijateljsko držanje.

Prošli su cijelim labirintom hodnika. Za razliku od spokoja što je vladao u prijamnoj prostoriji, hodnici uredskog kompleksa podsjećali su na košnicu, s mnoštvom ureda u kojima se marljivo i užurbano radilo.

Dvorana za projekcije sadržavala je osam redova kazališnih sjedala. Na stražnjem se zidu nalazio sićušan pravokutni otvor kroz koji će se snimljeni materijal projicirati na veliko bijelo platno u prednjem dijelu prostorije.

- Ovi će se filmovi presnimati na videokasete za uporabu u televizijskim postajama - objasni Josh. Opazi njezin skamenjeni izraz lica i doda: - No, ti to, naravno, znaš.

- Naravno.

Umjesto da mu bude neugodno, Josh se samo nasmijao i lagano je udario ispod brade. Terry im je bio okrenut leđima pa nije vidio razigrano nježni pokret, ili način na koji se Megan izmaknula.

Nakon kratkog dogovora s čovjekom koji je radio na projektoru, Josh je sjeo u red iza onoga u kojem su jedno pored drugoga sjedili Megan i Terry. Laknulo joj je što Josh nije sjeo kraj nje, ali je njezino olakšanje bilo kratka vijeka. Čim se počela prikazivati prva reklama, pomaknuo se na rub

svoje stolice i nagnuo naprijed kako bi mogao šaptati komentare.

Podlakticama se naoslonio na naslone njihovih sjedala. Prividno je govorio oboma, ali njegove su se usne često nalazile uzbudljivo blizu Meganina uha, njezina obraza, vrata. Njegova je blizina izazivala drhtaje po cijelom njezinom tijelu.

- Pa, što misliš? - tjeskobno upita Terry kad je završila prva reklama u trajanju od šezdeset sekundi.

Promatrao ju je kroz debele naočale što su mu uvećavale oči, ali njih nije bila ni izbliza onako svjesna kao Joshovih jantarnih očiju, natkrivenih gustim obrvama i ožiljkom, koje su je previše pomno proučavale.

Zar Josh promatra njezina usta? Nervozno je na brzinu jezikom ovlažila usne, a zatim se svim srcem nadala da Josh nije pomislio da je to učinila kako bi njega izazivala. Terry je čekao na njezin odgovor. Što ju je ono pitao? - Spot je izvrsno napravljen. Produkcijaska kuća što ste je unajmili obavila je sjajan posao. Ako su sve reklame ovako dobre, Seascape će biti rasprodan za godinu dana unaprijed već tjedan dana nakon početka emitiranja.

Terryju je očito laknulo pa je svoje kratkovidne oči okrenuo prema platnu. Ondje je par, držeći se za ruke, hodao duž puste plaže. Njihovi su se obrisi ocrtavali na treperavu zalasku sunca. Kad je ponovno pogledala platno, Megan se trgnula. Trenutak kasnije čula je otegnuti Joshov glas u kojem se čulo da ga njezina reakcija zabavlja.

- Ne, nisu nagi, iako tako izgledaju s obzirom na način na koji su snimljeni. Planirali smo da

bude tako, ali smo gotovo pretjerali. Ovaj spot je na granici odviše erotičnog.

- Nadam se da se u Seascapeu neće pojaviti netko tko očekuje nudističku plažu. Nudimo mnogo pogodnosti, ali to nije jedna od njih - reče Terry smijući se.

Megan nije mogla naći svoj glas. Pogled je prikovala na muškarca i ženu koji su se u tom trenutku poljubili, a i dalje se vidio samo njihov obris. Njihove su se usne stopile, njihova tijela naginjala jedno prema drugome, dok dva ranije odvojena lika nisu postala jedna spojena sjena. Srce joj je mahnito lupalo kad je shvatila da u paru na platnu vidi sebe i ...

- Siguran sam da bi se, ako je neki par sklon tome, mogla naći osamljena plaža na kojoj nema nikakvih pravila. - Josh je krišom šapnuo riječi u njezino uho, a ona je sklopila oči i borila se protiv vrtoglavice.

Mora izaći odavde. Previše je mračno. Zastori- ma zastrti zidovi prostorije čine je klaustrofobičnom. Nazočnost čovjeka iza nje izaziva pomutnju u njezinoj emotivnoj staloženosti.

No, nije mogla pobjeći. Terry Bishop joj je već uputio još jedno tjeskobno pitanje o reklamama. Koliko ih ima? Pet? Deset? Megan se samo mogla nadati da će uskoro završiti.

Vidjeli su tek oko polovice reklamnih spotova kad je u zamračenu prostoriju diskretno ušla službenica iz prijamne prostorije. - Gospodine Bishop? Žao mi je što vas uznemiravam, ali imate važan telefonski poziv. Prebacila sam ga na telefon u uredu s druge strane hodnika.

Terry uzdahne i ustane. - Hvala vam - reče ženi koja je izlazila. Megan također ustane, sretna što je došao spas, ali nije bilo tako. - Ne, ne, molim te, Megan. Pogledaj preostale reklame. Vratit ću se čim budem mogao.

Provukao se kroz red sjedala i otvorio vrata tek toliko da može izaći. Snop svjetla se smanjivao kako su se vrata zatvarala, a u prostoriji je ponovno zavladao mrak. Megan je ukočeno sjedila na svom sjedalu, bojeći se pomaknuti, bojeći se disati.

U baršunastoj tmuni što ih je okruživala, osjetila je kako se Josh pomaknuo. Obujmio ju je rukama odostraga. Isprepleo je ruke na njezinim prsima.

- Ako si provela onako tešku noć kao ja, nemaš pravo izgledati tako fantastično.

Kad je njegov dah na taj način obujmio njezino uho, nije imala snage odmaknuti se. - Ja... vrlo sam dobro spavala.

Zubima je uhvatio njezinu usnu resicu i nježno je grickao. - Doista bi trebala nešto poduzeti s tom svojom navikom laganja, Megan. Gospode, tako si slatka. - Lagano je grickao nježnu kožu iza njezina uha.

- Josh... - Ono što je trebalo zvučiti poput prijekora, izustila je kao usrdnu molbu. Kakvu je to moć imao nad njom da ju je mogao pretvoriti u drhtavu masu golih živaca? Uz njega je gubila vezu sa ženom kakva je bila za sve ostale. Njezina je poslovnost nestajala...

Poslovnost. Poslovnost.

Njezin se um usredotočio na tu riječ i ponavljao je kao katekizam dok se nije duboko usjekla. Kako se usuđuje vrijeđati je kao poslovnu ženu tako da

je koristi kao seksualnu igračku? Podigavši ruke, oslobodila se njegova stiska i skočila sa sjedala. Projicirana slika djelovala je difuzno i vodenasto na njezinu tijelu, a golema sjena padala je na platno.

- Doista si prezira vrijedan gad, Joshe Bennettu. Koliko si poslovnih žena domamio u svoj brlog pod izlikom posla i pokušao ih zavesti? Pa, na mene ne računaj. Ja sam iznad takvog udovoljavanja klijentu.

Uzela je torbicu sa susjedne stolice i zaputila se prema izlazu iz reda, ali je Josh prebacio svoju dugačku nogu preko naslona njezina sjedala i preskočio ga spretnošću koja ju je impresionirala. Zakrčio joj je put.

- To nema nikakve veze s poslovnošću, i ti to vraški dobro znaš. Nećeš me zavarati tom isprikom, a mislim da nećeš ni sebe. Ono što postoji među nama...

- Među nama nema ničega osim antipatije i duga za koji nisam ni znala da postoji.

- O, čemu, dovraga, govoriš? Kakvog duga?

- Ti si me zaposlio! - vikne Megan.

Po iznenađenom izrazu njegova lica zaključila je da to nije očekivao. - Tko ti je rekao? - oprezno upita:

- Doug Atherton, tek jučer. Kad sam izrazila svoje negodovanje zbog uplitanja u Seascapeovu kampanju, svim me silama nagovarao neka se predomislim. Tada sam saznala za tvoju igru kojom si mi osigurao posao.

Psovka što mu je pobjegla kroz ljutite usne u normalnim bi je okolnostima šokirala, ali bijes ju je činio imunom na takve sitnice.

- Uopće nisam želio da to saznaš.

Megan je ratoborno isturila bradu. - Pa, sad znam. I ne znam tko se više osramotio, ti jer si se tako besramno poslužio svojom moći, ili ja koja sam ti ne znajući dopustila da to provedeš u djelo. Jesi li mislio da će te to osloboditi krivnje za smrt moga muža?

Njegovi su se prsti usjekli u nježno meso njezinih nadlaktica kad ih je čvrsto pograbio. - Već sam ti rekao, James nije ovdje radio ništa što nije želio. Što se tiče tvog posla, da, želio sam ti pomoći. Želio bih pomoći udovici bilo kojeg mojeg djelatnika.

- Nisam željela tvoju pomoć! Nije mi trebala. -
Divlje je odmahнула glavom.

- Možda nije, ali nije ti ni naškodila.

- Ti si posljednja osoba na svijetu kojoj bih željela nešto dugovati.

- Ništa mi ne duguješ, dovraga - procijedi Josh kroz stisnute zube. - Ja sam te samo ubacio onamo. Ostalo si postigla sama. Znao sam da imaš dara za taj posao i za postizanje uspjeha u tome. Da si stara ili ružna, debela ili prosta, ponosno bih se nasmiješio zbog tvojih postignuća i zbog svoje pravilne odluke, te bi na tome završilo.

Primaknuo joj se bliže i privukao je uza svoje čvrsto tijelo. - Međutim, nije tako, zar ne?

Preklinjala je svoje srce neka ne lupa tako žestoko o njezina rebra, jer on to zasigurno može osjetiti. Bori se, Megan. - Vrijeme je za naplatu, je li o tome riječ? - upita. - Zašto si čekao tri godine? Ne bih vjerovala da bi toliko čekao na naplatu duga. Trebam li ti zahvaliti na velikodušnosti, ili si samo dopuštao da se akumuliraju kamate, koje su sigur-

no lihvarske? Reci mi sada, gospodine Bennett, koja je cijena mog posla?

U tmini prostorije njegove su oči sjale oštrinom. - Rekao sam ti da jedno nema nikakve veze s drugim - prijeteći će Josh. - Da si kono-
barica u mjesnoj pivovari, ipak bih te želio. Ne znam što nam se dogodilo one večeri uoči tvog vjenčanja, ali nešto jest.

- Nije.

- Jest. Ništa slično nije mi se dogodilo prije ni poslije, a moji osjećaji ne bi mogli biti onako snažni da i ti nisi isto osjećala. Možeš nijekati koliko god hoćeš, Megan, ali znaš da lažeš, meni i sebi.

- Ništa nisam osjećala - žestoko je nijekala užasnuto shvativši da joj vrele suze naviru na oči. Prestrašeni izraz pojavi se na njegovu licu.

- Nemoj plakati - preklinjući će Josh, stisne je uza se i umirujućim joj pokretima počne milovati leđa.

- Nikako te ne bih želio rasplakati. Ponašao sam se bahato. Priznajem. Ali samo zato jer nisam znao kako bih drukčije privukao tvoju pozornost. Molim te, Megan, nemoj plakati.

Rukama joj je obujmio lice i podigao ga prema svojemu. Dok su pokretne slike dječaćića i njegova oca koji voze bicikl za dvoje lelujuale preko njihovih tijela, spustio je svoje usne na njezine. Jezikom je prodro u slatku unutrašnjost njezinih usta, a njegovo se tijelo sugestivno pripijalo uz njezino.

Posve nesvjesno, odgovarajući samo na fizičke i emotivne potrebe, izvila se uz njega, savršeno uklapajući svoju ženstvenost uz njegovu muževnost. Od predivnog je dodira ostala bez daha, a njihovi su se tihi uzdasi zadovoljstva i bola posve uskladili. Njihova gladna usta

nisu prihvaćala nijekanje, a poljubac se pretvorio u kontrolirano nasilje. Njegove su je ruke držale poput čeličnih traka. Njezine su ruke gužvale mekanu tkaninu njegove košulje dok je pohlepno pretraživala mišiće na Joshovim leđima.

Bili su toliko izgubljeni u svom zagrljaju da su se prestrašeno trgnuli i razdvojili kad je iz zvučnika na stropu odjeknuo nečiji glas. Megan je zuri-la u Josha širom otvorenim očima, a prsa su joj se uzdizala poput mijeha.

- Je li to sve, gospodine Bennett? - upita čovjek koji je projicirao filmove, očito nesvjestan onoga što je prekinuo.

Megan je ne videći pogledala prema praznom platnu u prednjem dijelu prostorije. Reklamni su spotovi završili, a ona nije vidjela nijedan otkako je Terry izašao. Naglo se vrativši u stvarnost, drhtavom je rukom pokrila vruće usne.

Josh je krajnje razdraženim pokretom provukao prste kroz kosu. - Da. Hvala, Tade.

Mikrofon se ugasio, a oni su ostali sami u mračnoj, tihoj prostoriji. - Megan...

- Ne - kratko će ona udaljavajući se od njega. -

Ne znam što... što se sa mnom događa kad ti...

Smatraj dug plaćenim. Mislim da su uvrede što sam ih od tebe pretrpjela više nego dovoljna kompenzacija. Sredili smo račune, gospodine Bennett.

Naglo se okrenula na petama, po drugi put pograbila torbicu, i naslijepo potražila put do vrata.

Otvorila ih je sa željom da što prije pobjegne.

- Megan! - vikne Josh iza nje. Ime se odbijalo od zidova dvorane za projekcije, a još uvijek je odjekivalo kad se sudarila sa začuđenim Ter-

ryjem Bishopom koji je s druge strane posegnuo za kvakom.

Megan nije znala tko je bio više iznenađen. Terry je uočio njezino suzama obliveno lice, usne otečene od ljubljenja, mahniti pogled u njezinim očima. Megan je slijedila njegov pogled do Josha čija je košulja dijelom visjela preko hlača, a olabavljena kravata stajala ukrivo na prsima.

- Ja sam... ovaj... ispričavam se - mucajući se ispričavao Terry. - To je bila, ovaj, Gayla, moja žena. Željela je, ovaj, da pitam vaše adrese kako bi vam mogla poslati službene pozivnice za otvorenje Seascaplea, za prvi lipnja. Oboje ćete doći, zar ne?

4. poglavlje

Megan je znala da na licu ima imbecilan izraz. Odsutnim je pokretom poravnala kosu. Nema sumnje da Terry naglo gubi profesionalno poštovanje spram nje dok je ondje stajala i tupo pokušavala shvatiti što je rekao i smisliti donekle inteligentan odgovor. Glavna misao u njezinoj glavi bila je onemogućen bijeg od Josha.

Krajičkom je oka vidjela kako Josh nonšalantno uvlači košulju u hlače i namješta kravatu. Činilo se da mu uopće nije neugodno što su ih uhvatili u takvom ponašanju. Da je mogla kontrolirati mišiće svog lica, usne bi joj se izvile u prezirni izraz i tako pokazale što osjeća u sebi. Zašto bi je njegov nehaj trebao iznenaditi? Zacijelo mu se stalno događaju ovakve stvari.

Doista, njegov je glas djelovao vedro i ravnodušno kad je rekao: - Ni slučajno ne bih propustio

svečano otvorenje odmarališta, Terry. Hvala ti.

- To ni izbliza ne bi bio onakav događaj kakav će biti da nismo imali tvoju pomoć, Josh - reče mu graditelj s poštovanjem od kojeg je Megan bilo mučno. Okrene se prema njoj. - Megan, jesi li slobodna tog vikenda?

- Ja... ne znam - reče Megan. Ako će Josh Bennett biti ondje, ona sigurno neće poći. Kasnije će smisliti neku dobru ispriku. Sad samo želi otići.

- Morat ću pitati upravu televizijske kuće. Pozivnicu možete poslati na ured. Sad, ako ćete me vas dvojica gospode - dobaci preziran pogled Joshu - ispričati, imam sastanak s drugim klijentom za večeru. - To je bila još jedna laž, a Joshova uzdignuta obrva rekla joj je da on to zna. - Laku noć - reče i izađe iz dvorane za projekcije s ono malo dostojanstva što joj je još preostalo.

Žurila je hodnicima, sada pustima uz izuzetak nekoliko upornih, kakav je bio James. Pođi kući svojoj ženi, mužu, obitelji. Nemoj tom čovjeku dati sve od sebe. Nije to zavrijedio, poželjela im je viknuti. Potrčala je preko otmjenog predvorja kao da bježi iz mučilišta.

Kasnije se nije čak ni sjećala kako je stigla do kuće. Posve nesvjesna prometa, vozila je automatski, a misli je usredotočila na minute što ih je provela sama s Joshom. Čim je ušla u kuću, osjetila je prazninu kao nešto opipljivo, poput plašta što je omata, guši.

- On je kriv za moju samoću - glasno reče obuzeta bijesom i osjećajem poraza. Da nije bilo Josha Bennetta, ona bi još uvijek imala muža, možda već jedno ili dvoje djece. Njemu može zahvaliti za usamljenost u svom životu. No, on ju je i dalje na-

padao poput strvinara. Kad će zaključiti da mu je dosta?

Ukrao joj je muža čak i prije nego što je umro. James nikad nije pripadao njoj onako kako je pripadao Agenciji Bennett. Josh joj je ukrao dostojanstvo osiguravši joj posao. Nije važno što ona nije znala za njegove makinacije. Koliko je ljudi znalo da joj je Josh osigurao posao? Smiju li joj se iza leđa? Jesu li svi mislili da ga je pitala za pomoć? I što misle da je učinila kako bi tu pomoć dobila? Zadrhtala je dok se razodijevala u klimatizacijskim uređajem rashlađenoj spavaćoj sobi, ali ne od hladnoće.

Sad joj Josh Bennett otima samopoštovanje.

Kad god je dotakne, ona postaje topla, podatna gлина koju može oblikovati po želji. Oblije je rumenilo srama kad se sjetila kako je izvila svoje tijelo prema njegovu, kako je rastvorila usta za njega.

- Mrzim ga, prezirem ga - jecala je obgrlivši jastuk i privukavši koljena prsima kao da se brani.

Jastuk je upijao slane suze s njezinih obraza.

Nemoj plakati. Megan, nemoj plakati.

- Ne, ne. - Bunila se protiv sjećanja na njegove blage riječi. Nije se željela sjećati pažnje kojom ju je privinuo uza se, nježnosti njegovih ruku, slatkoće njegovih usana. Nastojala je zamisliti sliku bezosjećajnog, proračunatog muškarca, ali nije uspjela. Jedini prizor što joj je lebdio pred očima bio je Joshov zabrinut izraz lica kad joj je obujmio obraze i podigao njena usta do svojih.

- Ne - ponovila je obuzeta tjeskobom.

Mrzila ga je više nego ikad, ali je tek sada samoj

sebi priznala pravi razlog. Od one večeri kad su se upoznali, nikad ga nije uspjela izbaciti iz misli. Uporno je ostajao ondje. A ni sad nije htio otići.

Megan dva dana nije komunicirala ni s Joshom ni s Terryjem Bishopom. Primila je samo kratki izvještaj od Jo Hampson. - Terry je rekao da su ti se sviđali reklamni spotovi. Siroti je čovjek tako napet. Ako se Seascape uskoro ne otvori, dobit će srčani udar. Hvala ti što si me onoga dana zamijenila.

- Bilo mi je drago da mogu pomoći - rekla je Megan uz osmijeh za koji se nadala da djeluje iskreno. - Kakav si raspored predvidjela za one spotove o robnim kućama?

Budući da se privremeno riješila Seascapea, usredotočila se na brdo posla što se nagomilao na njezinom pisaćem stolu tijekom nekoliko proteklih dana. Obavila je nužne telefonske razgovore, odgovorila na poštu i održala sastanak sa svojim osobljem. Trećeg joj se dana već donekle vratilo samopouzdanje, pa se dobro osjećala zbog obavljenog posla. Dok se vraćala s brzog ručka u kantini u podrumu, korak joj je bio gotovo živahan. Njezina je vedrina nestala poput zraka iz probušenog balona kad je otvorila vrata ureda i ugledala Joshua kako sjedi na kauču. Njezin se pogled sukobio s njegovim, a u jednom napetom trenutku oboje su se ukočili. Tada se on polako uspravio i ustao.

Bez riječi ju nije ostavila samo njegova pojava, već i odjeća što ju je imao na sebi. Bio je odjeven u crnu i žutu trenirku i tenisice. Kosa mu je bila razbarušena, a lice rumeno. Zar je trčao ovamo?

- Oprosti zbog moje odjeće.
 - Što radiš ovdje? - Zatvorila je vrata za sobom i odmah požalila što je to učinila. Ako ih sad otvori, priznat će da ju je posve smutila njegova pojava. Ukočeno je stajala odmah kraj vrata, uzaludno nastojeći otrgnuti pogled s tamnih kovrčavih dlačica u V otvoru gornjeg dijela njegove trenirke, koji je zakopčao samo do polovice. Kao da to nije dovoljno, jako ju je uznemiravao način na koji se donji dio trenirke pripijao uz njegove bokove.
 - Tvoja je tajnica još uvijek bila na ručku - reče Josh, ne odgovorivši na njezino pitanje. - Odlučio sam pričekati dok se ne vratiš. Smeta li ti što sam ovdje?
 - Zar je to važno? - kiselo upita Megan.
 - Da. - Jasna tvrdnja više ju je povrijedila nego da je odgovorio nešto posprdno. Skrenula je pogled s njega, žustro prešla preko sobe i spremila torbicu u najdonju ladicu pisaćeg stola.
 - Što mogu učiniti za tebe? - kratko upita Megan i sjedne na svoje mjesto.
 - Možeš mi oprostiti za ponašanje od neki dan.
 - Naglo ga je pogledala i usnama oblikovala iznenađeni O. - Imala si pravo. Iskoristio sam poslovni sastanak. Kad te ponovno poljubim, a hoću - njegov se glas zamjetno stiša - obećavam da će biti daleko romantičnije.
 - Neće biti...
 - Hoće, bit će. Pobrinut ću se da bude mnogo takvih prilika. - Josh pogleda prema ormariću gdje su se ruže otvorile i pokazivale svu svoju raskošnu veličanstvenost.
- Zašto ih nije izbacila? Jutro nakon susreta s njim u dvorani za projekcije uzela je u ruke tešku vazu s

namjerom da baci ruže u veliku kantu za smeće u dnu hodnika. No, nije se mogla natjerati da to učini. Zašto?

Josh pođe onamo i otkine jedan cvijet. Zatim zaobiđe pisaći stol i stane na nekoliko centimetara od njezine stolice. - Maslinova grančica?

Meganino srce naglo zastane, a zrak zaustavi u klopci njezinih prsiju kad je on pružio ruku prema njezinoj dojci. Pomno pazeći da je ne dotakne, spusti ružin pupoljak u prvu rupicu njezine bluže. Nije žurio s povlačenjem prstiju. Dok su ondje lebdjeli, koji centimetar dalje, zračili su čežnjom za milovanjem tako snažnom da je njezino tijelo reagiralo kao da ju je doista dotaknuo. Njezine su se dojke nadimale od žudnje, a bradavice su se ukrotile, pozivajući ga.

Osjećala je njegov pogled na svom tjemenu. Disao je hrapavo i s naporom. Točno u razini njezina lica Joshova su se bedra napregnula, a ukočene je prste stegnuo u šake. Obuzdala je mahnit poriv da podigne jednu od tih šaka, otvori je, poljubi i položi na jednu dojku punu žudnje.

- Želim odgovoriti na tvoje pitanje - tiho će

Josh. - Nikad nisam domamio neku ženu na svoje radno mjesto s namjerom da je zavedem. Nikad ne miješam posao i zadovoljstvo. Ti si, Megan, jedina žena koja me je ikad dovela u iskušenje da prekršim vlastito pravilo. Otkako sam te upoznao, ti si izuzetak u svakom pravilu.

Još uvijek nije mogla govoriti. Zašto ga ne obaspe kletvama? Trebala bi mu sasuti u lice svaku uvredu koje se može dosjetiti.

Umjesto toga, sjedila je uznemirena i nijema dok se on polako udaljavao od nje i ponovno sjeo na kauč.

- To je glavni razlog za moj današnji dolazak. Da se ispričam. Došao sam ovako odjeven - pokaže na svoju odjeću - jer me jedan od mojih agenata nazvao dok sam bio u fitness centru. Zaključio sam da bi ti odmah trebala saznati što mi je rekao.

Prestrašila ju je ozbiljnost njegova glasa. Takav ton nije čula od dana kad ju je nazvao kući i rekao joj neka odmah dođe u bolnicu. Njezin se muž nalazio na Hitnom traktu gdje se borio za svoj život. - O čemu je riječ, Josh? - Nesvjesno je njegovo ime izgovorila intimnošću dragog prijatelja... ljubavnika.

- Kao što znaš, jedan od naših najvećih klijenata lanac je prodavaonica hrane Dixieland. - Megan kimne. - Oni prijete da će sve svoje reklame povući s tvoje postaje i podijeliti ih dvjema suparničkim kućama.

- Što? - Megan se zaprepastila jer je odmah shvatila važnost onoga što joj je Josh*rekao. Dixielandove prodavaonice emitirale su reklamne spotove tijekom cijeloga djma i noći. Gubitak njihovih reklamnih dolara izazvao bi prazninu u proračunu koju bi bilo teško, ako ne i nemoguće, ispuniti. - Zašto?

- Barnes - kratko će Josh. - Megan, ne bih te time opterećivao kad bih mislio da su njihove pritužbe sitničave. Da je ovo usamljen slučaj, po-veo bih Dixielandova čovjeka za promociju na večeru i uvjerio ga da bi bilo glupo povući reklamiranje iz kuće WONE. Ti ne bi morala ni znati za

to. - Naglo je zašutio, kao da je iznenada shvatio kako je razotkrio više no što je kanio.

- To si i ranije činio, zar ne? - upita Megan, a lice joj problijedi. - Uplitao se kako bi mene zaštitio?

- Ja... to...

- Nisi li? - ponovno upita Megan, nestrpljivo.

- Jesam - nevoljko prizna Josh. - Ali isto to činim za svakog upravitelja prodaje svake televizijske kuće diljem Juga. Cijeloga dana smirujem uzburkane vode. To ide uz posao. Dakle, nemoj me odmah napasti? Učinio sam za tebe isto što i za mnoge druge.

I dalje se držala ravno kao puška i ljutito uzdigla bradu, ali je rekla: - Nastavi.

Dugo ju je proučavao. Da ga nije tako dobro poznavala, znala kakav je čovjek, možda bi pomislila da mu je izraz lica čeznutljiv. Pogledom je prelazio preko njezine kose, lica, vrata. Dugo je gledao ružin pupoljak što se ugnijezdio na njezinim prsima. Na koncu je ponovno podigao pogled do njezinih očiju i pročistio grlo.

- Kao što sam rekao, da je ovo usamljen slučaj, ne bih te uznemiravao. Ali ovo je već treći put ovoga tjedna da sam čuo pritužbu na WONE. Barnes vodi kampanje za sva tri klijenta o kojima je riječ. Megan podigne telefonsku slušalicu i utipka tri broja. - Želim te vidjeti. Sada.

Spusti slušalicu i okrene se prema Joshu. - Hvala što si mi to rekao. Sad mogu ja preuzeti.

- Rado bih ostao.

- Više bih voljela da ne ostaneš.

- Ostat ću.

Prije nego se mogla još jednom usprotiviti, Barnes je otvorio vrata. Činilo se da mu je vrlo nelagodno. - Uđi. - Ljutila se na Barnesu, ali ni izbliza tako kao na Josha. U jednom joj je trenutku poklanjao ružine pupoljke i šaptao ponizne isprike, u idućem se uplitao u njezin život hladnom bezosjećajnošću kakvu je naučila očekivati od njega. Barnes se uvukao unutra i zatvorio vrata za sobom. Vidljivo je probljedio i obrisao dlanove o hlače kad je ugledao Josha na kauču. Činilo se da uopće ne primjećuje njegovu ležernu odjeću. - Gospodine Bennett. - S poštovanjem kimne glavom. Njegova poniznost spram Josha samo je uvećala Meganinu razdraženost. - U redu, Barnes, da čujemo. Bolje da nađeš vraški dobru ispriku za činjenicu da su se tri klijenta gospodina Bennetta ovoga tjedna žalila na tebe.

- Tri? - zacvili Barnes.

- Tri ili jedan, nije važno - reče Megan, a njezina je ljutnja bila očita. - Lijepo sam te upozorila na početku tjedna da bi se trebao pribrati. Sad k meni dolazi ravnatelj jedne od najvećih reklamnih agencija u ovom dijelu zemlje, u situaciji koja zahtijeva hitno djelovanje, i kaže mi da bismo mogli izgubiti jednog od naših najjačih klijenata, a sve to zbog tvoje gluposti.

Ignorirajući Barnesov mucavi pokušaj obrane, plameni je pogled skrenula na Josha. - Gospodine Bennett, hoćete li, radi mene i radi Barnesu, iznijeti pritužbe što ste ih čuli?

Svečanim tonom suca, Josh je nabrojio inkriminirajuća zanemarivanja dužnosti; pogrešno obavještavanje o tome kad će se emitirati klijentove reklame, pogrešno navođenje cijena, očita ravno-

dušnost, posvemašnji nedostatak komunikacije. Uz spominjanje svakog prekršaja, Barnesovo je lice postajalo sve snuždenije, dok na koncu nije podsjećao na najtužnijeg psa jazavčara.

Kad je Josh završio, skrenuo je pogled s očajnog Barnes na Megan. - Ona reče: - Hvala vam, gospodine Barnes, što ste nas na to upozorili. Nadaćmo se da ima vremena za popravljanje situacije. Imaš li štogod reći, Barnes?

Mladi je čovjek pokunjeno odmahnuo glavom.

- Zabrljao sam stvari. Znam to.

- Pa, ako želiš suosjećanje, došao si na pogrešno mjesto. Ako želiš onu djevojku iz prostorije za vijesti, onda pođi za njom i osvoji je, ili odustani od nje, ili nađi neku zamjenu za nju, ili stani pod hladan tuš. Nije me briga.

Barnes je zaprepašteno zurio u Megan, očito iznenađen da ona zna gdje je izvor njegovih problema. Kao žena, željela je priznati da točno zna kako je to kad nekome dopustiš da ti posve zaokupi misli i potisne zdrav razum. No, kao šefica nije smjela pokazati ni tračak slabosti.

- Neću tvoje klijente podijeliti ostalim prodavačima jer su svi preopterećeni. Niti ću zaprijetiti zamjenom dobrih koje imaš nekima manje poželjnima. Mislim da bi ti to bilo svejedno. Staviti ću te na pokusni rok od mjesec dana. Po mojem je mišljenju to vrlo velikodušno razdoblje. Po isteku tog vremena, osobno ću posjetiti sve tvoje klijente. Ne budu li sasvim zadovoljni i pjevali ti hvalospjeve, možeš raščistiti svoj pisaći stol jer ćeš tog dana dobiti otkaz. - Megan pogleda na svoj kalendar. - To će biti dvanaesti lipnja. Jesam li bila dovoljno jasna?

Barnes potišteno kimne. - Da, Meg... ovaj, gospođo Lambert.

- Hvala ti što si tako brzo došao na moj poziv - reče glasom koji je značio da je sastanak gotov. Barnes se odvuče do vrata, izađe i zatvori ih za sobom.

Megan ustane osjećajući težinu odgovornosti na svojim ramenima. Priđe prozoru i zagleda se u veličanstveni proljetni dan. Stisnula je oči pred snažnim sunčevim bljeskom i malo pritvorila žaluzine. Zvuk prometa s ulica ovako visoko djelovao je prigušeno. Osjetila je Joshove ruke na svojim ramenima prije no što je shvatila da stoji iza nje.

- Dakle, žena je njegov problem - tiho reče Josh i počne masirati njezina napeta ramena i vrat. Kroz tanki materijal njezine bluze njegove su ruke djelovale toplo i utješno.

- Da. Možda ga nisam trebala koriti pred tobom, ili mislila sam da će tvoja nazočnost uvećati ozbiljnost onoga što mu govorim, posramiti ga i navesti da učini ono za što znam da je sposoban. Ne znam jesam li dobro postupila ili nisam. - Tako se dobro osjećala kad mu je povjerila svoju nesigurnost

- Izvrsno si postupila.

- Misliš li doista tako, Josh? - Nije se pitala zašto joj je njegovo mišljenje tako važno.

Okrenuo ju je prema sebi. - Bila si divna, fantastična - šaptao je dok joj je jednom rukom milovao kosu, a drugom držao bradu. - Da sam ja mladi Barnes, ubacio bih u petu brzinu i pokušao te što prije udobrovoljiti.

Megan mu se skeptično nasmiješi. - To bi tek trebalo vidjeti.

- Tako sam vraški ponosan na tebe. Znao sam da si čvrsta. Čuo sam da si oštija od britve. Ali nisam očekivao da si baš tako sjajna.

- Prilika je zahtijevala oštrinu. Morala sam ga prodrmati.

- To te čini dobrim upraviteljem prodaje.

- No istodobno mi je mučno što moram biti tako gruba.

- To te čini ženom.

Gotovo je samu sebe uvjerala da je od njega štiti oklop ljutnje, ali njegove nježno izgovorene riječi prodrle su kroz oklop poput najčišćeg uboda rapira i stigle ravno do njezina srca. Uronila je u dubine očiju što su je odozgo gledale i poželjela se utopiti u njima. Ruke su mu kliznule niz njezine i uhvatile joj prste. Nijedan drugi dio njihovih tijela nije se dodirivao kad se nagnuo naprijed i stopio svoja usta s njezinima.

Slatki okus njegovih usana i sporo, izazovno kretanje njegova jezika u njenim ustima držali su je zarobljenom kako ne bi mogle nikakve snažne ruke. Na neku neizgovorenu zapovijed njihove su se glave okrenule i promijenile strane kako bi mogle dalje uživati jedno u drugome. Predivno je upijao njezine usne prije nego se lagano odmaknuo.

- Pođi na večeru sa mnom.

- Ja...

Ponovno ju je poljubio, uvlačeći njezin dah u svoje tijelo.

- Molim te. Samo na večeru, Megan. Dajem ti riječ. Samo dopusti da budem s tobom.

- Josh - šapne Megan. Ovo je ludilo, a ona je to dobro znala, ali nije mogla odoljeti njegovim zavo-

dničkim poljupcima. Njezina volja, razum, nepopustljive odluke, sve je nestajalo poput cvjetnih latica na vjetru kad god bi je dotaknuo. Sad je priznala ono što ranije nije htjela prihvatiti, da se bojala onoga u što se pretvarala kad se nalazila uz Josha Bennetta. Može li biti odgovorna za greške što ih je činila kad joj on otima sposobnost razmišljanja?

- Večera i ples. Ništa drugo, ako ti tako želiš. Hoće li jedna večer nanijeti štetu? Jedna bezopasna večera? Malo plesa? Imao je tako dobar okus. Slankast. Imao je vremena za tjelovježbu prije no što je primio telefonski poziv i došao k njoj. Zavrtjelo joj se u glavi od njegova mošusnog mirisa. Poželjela je dotaknuti tamni kovrčavi pokrivač na njegovim prsima, slijediti ga od početka odmah ispod ključne kosti, putovati cijelim putem njegova rasta niz muževno tijelo, i na koncu stići do korijena njegove muškosti. S naporom je progutala slinu.

- Molim te, Megan, dokrajči ovo kažnjavanje. Reci da. - Nježno je položio usne na njezine i s ljubavlju ih milovao.

- O, Josh, da...

Začuli su korake djelić sekunde prije oštrog kucanja na vratima koja su se odmah potom otvorila.

- Megan?

Naglo su se razdvojili kad su Doug Atherton i Terry Bishop ušli u ured.

- Tu si - srdačno će Doug. - Tvoja se tajnica još nije vratila s ručka, a nisam te nigdje drugdje mogao naći. - Činilo se da ne primjećuje Meganin zaprepašteni izraz lica. - Nazvao sam tvoj ured, Josh.

Rekli su mi da dolaziš ovamo. Jesi li trčao? - Doug se nasmije.

- Ne - reče Josh. - Iskrsnulo je nešto važno, a držao sam da bi Megan trebala znati za to. Požurio sam ovamo prije no što sam završio s vježbanjem.

- Nadam se da nije ništa kritično. - Athertonovo se čelo nabora od trenutne budnosti.

- Ne, mislim da nije - ležerno će Josh. - Megan je to uspjela srediti.

- Ah, dobro, dobro. Lijepo cvijeće - usput doda pokazujući prema vazi s ružama. - Megan, Terry mi je rekao da si vidjela reklamne spotove, ali želio bi s tobom razgovarati o njima.

Čovjek ju je jedva pogledao. Bio je dovoljno pametan da zbroji dva i dva nakon što je u posljednjih nekoliko dana dvaput uhvatio nju i Josha nasamo. Oba su puta djelovali iznenađeno i krivo.

- Zdravo, Terry - ljubazno reče Megan. - Bilo bi najbolje da svi sjednemo, zar ne?

Vratila se do svog stola, sretna što ga može postaviti između sebe i trojice muškaraca. Odjednom se osjetila ranjivom. - Što mogu učiniti za tebe, Terry?

- Pa - reče on i nervozno ovlaži usne - zabrinjava me vrijeme emitiranja reklama. Znaš, kad bismo trebali staviti određeni reklamni spot. Imaš li neke zamisli po tom pitanju?

Na trenutak ju je obuzela panika. Koliko je spороva vidjela? Dva? Tri? Nije se sjećala nijednoga nakon što je Terry izašao iz dvorane. Jedinu koji joj se usjekao u pamćenje bio je onaj s obrisima para. Sjetivši ga se sada, postalo joj je prekomjerno toplo te je pogledala Josha. Njegove su je oči pomno promatrale i jasno joj rekle da jako dobro zna o

čemu razmišlja. Morat će se nekako izvući iz ovoga.

- Pa, mislim da bi se onaj s parom na plaži trebao emitirati kasno uvečer - našali se Megan. Njezina je zamisao uspjela. Terry i Josh se nasmiju. Josh je na brzinu objasnio Dougu o čemu je riječ, pa im se i on pridružio u smijehu.

- Što se tiče ostalih, da vidimo. - Skupila je usne kao da se pokušava sjetiti, a u sebi se molila ne bi li joj nešto palo na pamet.

- Megan i ja smo o tome razgovarali dok si ti telefonirao, Terry - reče Josh. Meganine se oči rašire od čuđenja, ali Josh je, srećom, zaokupio pozornost druge dvojice muškaraca te nisu opazili njezin izraz lica. - Oboje držimo da bi reklame koje prikazuju trgovački prostor i drage pogodnosti trebalo emitirati tijekom dana, dok kućanice gledaju sapunice ili kvizove.

- Točno - brzo dometne Megan, želeći dati svoj doprinos, a ne djelovati poput idiota kakvim se osjećala.

- Reklamni spotovi na kojima se vide tereni za golf, teniska igrališta i mogućnost ribolova trebali bi se prikazivati uvečer, kad muškarci gledaju televizijski program, te tijekom sportskih emisija. Što se tiče spotova koji prikazuju djecu na biciklima i u igri na plaži, izbor je jasan; poslijepodneva i subotnja jutro. Nismo li se tako dogovorili, Megan?

- D... da, svakako - reče Megan. Ruke je čvrsto stisnula na površini stola. Nadala se da nitko ne zamjećuje kako su joj pobijeljeli zglobovi na prstima. - Tako će određena reklama doprijeti do publike koju najviše zanima. - Riječi su bile otrcane, čak neuvjerljive, ali bolje nego ništa. Zar je Doug

nekako neobično promatra? Barem se činilo da je Terry zadovoljan.

- Dakle - reče, udari se po bedrima i ustane - ponovno si me umirila. Žao mi je što sam ti oduzeo vrijeme. Kad će se reklamni spotovi početi emitirati?

- Sutra - odmah odgovori Megan, sretna što su ona i Jo baš toga jutra razgovarale o tome.

Terry joj pruži ruku preko stola. - Znači da se vjerojatno više nećemo vidjeti sve do otvorenja na Poljubac iskušanja

- Ali... ja neću moći doći. Žao mi je, ali...

- Doći će, Terry - velikodušno će Doug. Okrenuo se prema mjestu na kojem je stajala, iza lažne sigurnosti pisaćeg stola. - Josh me je jutros nazvao. Rekao mi je kako ne želiš poći na Hilton Head na otvorenje Seascaplea jer ovdje imaš previše posla. Iako jako volimo da si uz nas - reče tonom nježnog, popustljivog roditelja - mislim da ćemo se nekoliko dana snaći bez tebe.

Sekunde su polako prolazile dok je otvorenih usta zurila u Douga. Potom se okrenula i ljutito pogledala Josha. - Gospodin Bennett je nazvao zbog mene"? - Nastojala je da joj glas zvuči koketno i vedro, ali je poželjela zaurlati.

Doug se tiho nasmije. - Da. Dobro me je oprao jer te ne puštam od sebe. Konačno sam ga uspio uvjeriti da uopće ne znam za primanje povodom otvorenja i da ćeš, naravno, poći.

Progutala je vreli gnjev što je prijetio da će je zagušiti. - Nije li uobičajeno da takvom događaju bude nazočan upravitelj prodaje na državnoj razini, ako je riječ o klijentu iz druge države? - upita Me-

gan s izrazom dražesne bezazlenosti, što je bilo posve suprotno s bijesom koji je u njoj ključao.

- Da, ali on će biti u New Yorku prvi tjedan lipnja, na konvenciji UDT-a. - Doug se okrene Terryju. - Udruženje državnih televizija. - Graditelj kimne glavom. - U svakom slučaju, nije ni izbliza upoznat s ovom kampanjom kao ti.

- Onda bi ti trebao poći. - Nadala se da će očajanje u njezinu glasu protumačiti kao zanesenu velikodušnost.

- Volio bih da mogu, volio bih da mogu, ali radim na onom poslovnom potezu u Savannahu, kupovini radio postaje. Pođi ti i lijepo se zabavi. Je li tako, Terry? Ne pozivaš je zato da bi ondje cijelo vrijeme radila, zar ne?

- Naravno da ne - žurno odgovori Terry. - Želimo da se svi dobro provedu.

- Dakle, to je dogovoreno - zadovoljno reče Doug i potapša se po svom zaobljenom trбуhu.

- Terry te je pozvao da letiš zrakoplovom njegove tvrtke. Josh te može upoznati s pojedinostima.

Spreman, Terry? - Ne čekajući na odgovor, Doug otvori vrata. Terry pođe za njim. - Josh? - upita Doug i pridrži mu vrata.

- Ostat ću još malo. Megan i ja moramo razgovarati o još nekim pitanjima.

- Onda, vidjet ćemo se kasnije.

Njezin je šef izišao, a Megan je ostala sama s čovjekom koji je polako potkopavao temelje njezina života. Tek što su se vrata zatvorila, ljutito se okrenula prema njemu.

Josh umirujuće podigne obje ruke i brzo reče:

- Nije ono što misliš.

- Vraga nije - obrecne se Megan.

- Da je to bilo prepušteno tebi, odbila bi poziv.
- Prokleta si u pravu.
- Nije mi bilo ni nakraj pameti stajati po strani i gledati kako se to događa.
- Što se to tebe tiče? - vikne Megan.
- Ti me se tičeš, dovraga. Ti me se tičeš od prve večeri kad sam te ugledao.

Kipeći od bijesa, Megan zaobiđe pisaći stol i počne šetkati između stola i vrata. - Tri si me godine pustio u blaženu miru. Sada si, u razdoblju od samo tjedan dana, navalio u moj život, manipuliraš njime, manipuliraš mnome. Zašto? Zašto sada? Zašto ne odmah, čim se Jamesovo tijelo ohladilo? Josh opsuje ispod glasa. - Tri godine puštao sam te da se utapaš u vlastitim gorkim sokovima. Zar misliš da sam glup? Znao sam da nisi željela da te vidim, dotaknem, ili razgovaram s tobom. Kad sam ugledao priliku da uz pomoć Seascapea doprem do tebe, tada sam je, tako mi Boga, da, iskoristio. Sumnjam da bi prihvatila moj poziv na sastanak da sam te jednostavno nazvao i pitao, što bi učinio bilo koji pristojan momak.

- U pravu si!
- Zato sam - nastavi on kao da ona ništa nije rekla - upotrijebio svaku smicalicu koja mi je pala na pamet. Manipuliram, kažeš? U redu, da. Ali kakvu si mi mogućnost izbora ostavila?
- Nikakvu mogućnost izbora! Nisi imao pravo na to. Trebao si shvatiti moje nagovještaje i posve odustati. Poruka je bila, jest, jasna. Ne želim imati nikakva posla s tobom, Joshua Bennett. Shvati to jednom i zauvijek, i pusti me na miru.

Njegove su se crte lica smekšale, a skrušeni polusmiješak izvio mu je krajeve usana. - Ne mogu, a ti znaš zašto.

Gledala ga je poput protivnika, a prsa su joj se uzdizala i spuštala od emocija i vreline, obrazi zarumenjeli od osjećaja što ih nije željela priznati.

- Zašto si se gnjavio s romantičnim pozivom na večeru? - nabusito upita. - Već si znao da će se Doug pobrinuti da pođem na Hilton Head.

Josh bespomoćno raširi ruke. - Vidiš! Baš o tome govorim. Pokušavam ti udvarati na konvencionalni način, a ti i tome nađeš zamjerku. - Pustio je da mu ruke padnu i glasno pljesnu po bedrima.

- Megan - reče nastojeći biti strpljiv. - Potreban nam je taj zajednički vikend. Daleko od ovoga. - Zamahom ruke obuhvati ured. - Daleko od prošlosti. Daleko od Jamesova duha. - Priđe joj bliže. - Potrebno nam je vrijeme da bismo upoznali jedno drugo, smijali se, voljeli. - Glas mu se spustio do promuklog šapta koji ju je opčinio. - Jutros sam izvršio pritisak na Douga jer želim da budeš na tom otoku. Sa mnom.

Čak i dok se mučila kako bi odbacila njegove riječi, one su je ushićivale. Njezino je srce zaprijetilo bezuvjetnom predajom. U posljednjem očajničkom pokušaju, skupila je svu svoju snagu, žustrim koracima prišla vratima i otvorila ih. - Pa, zahvaljujući tvom podmuklom ucjenjivanju, bit ću na tom prokletom otoku, ali ne s tobom, Joshua Bennett.

Dugim joj je koracima prišao i, prije no što ga je uspjela spriječiti, uhvatio je za bradu i nagnuo joj glavu unatrag. - Apsolutno si neodoljiva kad se ljutiš. Kosa ti pucketa, poput vatre. I jako mi se

sviđa kako moje puno ime izgleda i zvuči na tvojim usnama.

Pomislila je da će je poljubiti, ali nije to učinio.

Samo je dugo zurio u njezina usta.

- Još nismo na otoku, Megan. Nemoj donositi nikakve odluke koje nećeš moći provesti u djelo - upozori je. Palcem je senzualno prešao preko njezinih usana, a potom je spustio ruku. Prošao je pored nje i kroz vanjski ured. Tek kad je za sobom zatvorio druga vrata, Megan je opazila kako Arlene širom otvorenih očiju zuri u nju, a ruke su joj se ukočile iznad pisaćeg stroja.

- Ne želite biti na otoku s njim'? - s nevjericom upita.

t - Ako misliš da je tako sjajan, zašto ti ne pođeš s njim na Hilton Head?

- Mene nije pozvao.

- Uhhh! - procijedi Megan, okrene se na peti i vrati u nešto što je nekad bilo svetište njezina ureda. Istrgne ružin pupoljak iz rupice na bluzi i zgnječi ga među prstima, a mirisne ostatke baci u koš za smeće. - Mene nije pozvao - oponašala je svoju tajnicu.

Zaboga, što li žene vide u tom čovjeku? Nepri-stojan je, bahat, arogantan i posve bez skrupula. Koji bi drugi čovjek poljubio prijateljevu zaručnicu večer uoči vjenčanja?

Ipak, žene ga obožavaju. Njegovim romantičnim vezama ne zna se ni broja. Nemilosrdno je odbacivao žene i osvajao druge, a ipak ih je privlačio poput magneta. Njegove razvikane ljubavne veze često su se spominjale u novinskim naslovima društvene kronike. Novinski naslovi...

Novinski naslovi!

Čime bi mogla najviše naškoditi Joshu Bennetu? Oklevetati njegovu reklamnu agenciju? Ne. Prepiše je ugledna. Usto, time bi nanijela štetu i vlastitu poslu. Što bi javno izvrglo ruglu čovjeka koji ima previše samopouzdanja? Koja bi bila zaslužena kazna za ono što je učinio njoj i Jamesu? Likovala je od veselja dok je u mislima počela razvijati plan. Terry Bishop je rekao da će Seascape biti krcat medijskih izvjestitelja. Megan Lambert nije slavna osoba, ali Josh Bennett jest. Bit će zamijećen. Izvjestitelji će pisati o njegovim aktivnostima. Govorit će se o njegovim novim "ljubavnim" interesima. Obilje ljubavi u novom ljetovalištu na Hilton Headu. Oči su joj poigravale od pakosnog veselja dok je zamišljala novinske naslove.

Požurila je do svog stola i pogledala kalendar. - Dva tjedna - glasno je razmišljala. Ima dva tjedna za pripreme, za kupovinu svih potrebnih mama- ca za postavljanje zavodničke klopke.

Kad se ukrca na korporacijski zrakoplov, Josh Bennett neće u maznoj ženi kraj sebe prepoznati onu koja je danas na njega rigala vatru.

5. poglavlje

Elegantno bijelo odijelo ulijevalo je Megan samopouzdanje dok je otvarala staklena vrata privatnog terminala u zračnoj luci. Znala je kako joj dobro pristaju hlače, kako diskretno definiraju njezine zaobljene bokove. Jakna je skrojena u stilu onih što ih nose igrači bejzbola, a nosila ju je iznad svi- lene bluze na široke pruge zelene, žute i plave boje. Svila se pripijala uz njezine dojke, samo

djelomice stegnute tankim, čipkastim grudnjakom kakvog Megan nikad ranije nije nosila. Kao i sve odjevne predmete što ih je kupila u protekla dva tjedna, izabrala ga je kako bi pobudila muško zanimanje.

Gumeni potplati njezinih sportskih cipela nisu stvarali nikakve zvukove dok je hodala pustim hodnikom. Preko jednog je ramena prebacila dvije torbe koje su se po boji slagale sa žutom prugom na njezinoj bluzi. Kupila ih je zajedno sa svojom novom garderobom, a mekane putne torbe s patentnim zatvaračima bile su u suprotnosti s konzervativizmom koji je inače određivao njezin izbor. U drugoj je ruci nosila golemu bijelu slamnatu torbu.

- Gospođa Lambert? - Jedan je poslužitelj požurio prema njoj. Okrenula se i pogledala ga.

-Da?

Čovjek u odori ljubazno se nasmijepio. - Vi ste posljednji iz društva gospodina Bishopa.

- O, nadam se da nisu zbog mene čekali.

- Nisu - brzo će on. - Zrakoplov se još uvijek servisira. Svi čekaju u glavnom predvorju. Dopus-
tite - reče i posegne za njezinim torbama.

Već mu ih je htjela pružiti, ali se naglo predomislila. - Hvala vam, ali mislim da ću ih sama nositi.

- Dobro. Ovuda.

Pokazao je prema dnu hodnika koji se otvarao prema velikoj čekaonici, a Megan je znala da će Josh biti ondje. Duboko je i drhtavo uzdahnula. Hoće li joj uspjeti naum? Hoće li on nasjesti? Koliko je ona znala, možda je odustao od nje i pozvao neku drugu ženu sa sobom na Hilton Head. Nisu se ni čuli ni vidjeli otkako je izišao iz njezina ureda i ostavio za sobom izazov što joj je odzvanjao u uši-

ma: Još nismo na otoku, Megan. Nemoj donositi nikakve odluke koje nećeš moći provesti u djelo. Razmišljala je o tom izazovu kad je uspravila ramena i ušla u prostrano predvorje. Šetkao je naprijed-natrag ispred prozora s debelim staklima s kojih se pružao pogled na pistu, a izgledao je poput oca koji očekuje rođenje svog prvog djeteta.

Čim ju je ugledao, napetost na njegovu licu pretvorila se u široki smiješak, te je dugim koracima pošao prema njoj. Izvrsno krojene žutosmeđe hlače skretale su pozornost na dužinu i savršenost mišića njegovih nogu. Jednako su tako pozornost privlačile širina i snaga prsa te ramena ispod mekane žute polo majice. Naočale je podigao navrh glave, a to mu je razbarušilo kosu i davalo razvratan izgled, kao i obrva s ožiljkom što se sada izvila dok se očaravajuće smiješio.

- Zdravo, Megan. - Pozdrav je izgovorio brzo i nervozno, a to je ostavljalo dojam olakšanja. Zar je mislio da neće doći?

Megan se nasmiješila, uvjeravajući samu sebe da je iznenadno lupanje srca posljedica njezine nervoze zbog plana što ga sada mora početi ostvarivati, a ne načina na koji je onako intimno izgovorio njezino ime. - Zdravo, Josh. - Načas je spustila trepavice, a potom ih je podigla na način za koji se nadala da je koketan.

Ako je njegov prodorni pogled nešto značio, bio je očaran, ako ne i zaprepašten, njezinom neuobičajenom toplinom. - Kako si provela protekle tjedne? — upita Josh.

- Dobro. A ti? - odgovori Megan i vedro pogleda oči što su blistale poput zlatnog meda dok je promatrao njezino lice.

- Zaposleno. Bishop je poput djeteta koje prvi put ide u vrtić. Radi sebe i radi njega, bit ću sretan kad Seascope bude u punom zamahu.

Usta su mu se vragolasto iskrivila, a Megan mu je poželjela prstima dotaknuti usne. Njezine su trepavice ponovno zatreptale, ovoga puta nenamjerno. — Hvala ti za Stewartovu kampanju. Gospodin Stewart mi je rekao da si nas zdušno preporučio na temelju visoke gledanosti.

- Nema na čemu, bio sam samo iskren. Podaci o gledanosti u svibnju pokazuju da su vaše vijesti u jedanaest sati sada broj jedan na tržištu. Stewart ne može na boljem mjestu potrošiti novac za reklame. Taj je razgovor bio besmislen, a oboje su to znali. Megan je jedva mogla otrgnuti pogled s njega, a njegove su oči prenosile poruke od kojih joj je adrenalin brže kolao žilama. Kako bi se pribrala, namrštila se i premjestila ručke torbi u udobniji položaj.

- Daj meni. - Odmah je reagirao, a nju je protiv njezine volje impresioniralo njegovo ponašanje.

- Oprosti. Dopusti da ti ja to uzmem. - Ispružio je ruku kako bi joj uzeo prtljagu, spustivši ručku niz njezinu nadlakticu. Je li joj se to samo učinilo, ili su joj njegovi prsti okrnuli dojku? Ako nisu, zašto su njezine bradavice odjednom oživjele ispod čipkastog grudnjaka?

- Hvala ti - reče i drhtavo mu se nasmiješi.

Neke se žene možda uživaju ponašati poput slabishnih budala, ali nju je to ponižavalo. Ona ne želi da je netko mazi, zar ne?

- Bishop je osigurao hladne napitke, vino ili pivo. Želiš li štogod?

- Ne, hvala... Josh.

Otrgnuvši pogled s njega, Megan pogleda skupinu ljudi koja je čekala polijetanje zrakoplova. Prepoznala je zastupnike televizijskih postaja, šefove poslovnog i bankarskog svijeta, te izvjestitelje nekoliko velikih novina. Među njima je bilo nekoliko privlačnih žena, uključujući Lauru Wray, urednicu putopisa za Atlanta Constitution.

Megan je bila uvjerena da nijedna od tih žena nije došla u pratnji Josha. Bio je sam kad je stigla. Ipak, morala je biti posve sigurna da s te strane nema razloga za zabrinutost. Nervozno je ovlažila usne i pomalo se iznenadila kad je u Joshovim očima opazila naglo buđenje zanimanja. - Jesi li... želim reći... je li netko... s tobom?

Njegove su se usne ponovno izvile u smiješak.

Pogledao je preko ramena, a Laura Wray je podigla svoju čašu i šutke mu nazdravila. Josh joj kimne glavom i okrene se prema Megan, s još širim osmijehom na licu. - Ne - reče. - To jest, do sada.

Načas se prepuštajući ljubomori, Megan zamišljeno stisne oči i odmjeri visoku, vitku novinarku.

- Gospođa Wray djeluje malo previše zainteresirano kad si ti u pitanju. - Je li ikad čula da se njihova imena dovode u vezu? Bilo ih je tako mnogo, pa se nije mogla sjetiti je li Laura Wray bila u Joshovoj ergeli. - Jesi li siguran da nije skovala neke planove za tebe kad stignemo na Hilton Head? - upita Megan i nakrivi glavu u stranu. Znala je da ta kretnja naglašava ljepotu njezina vrata.

- Možda jest skovala nekakve planove, ali nije se savjetovala sa mnom. Ako nije planirala da ti i ja mnogo vremena provodimo zajedno i nasamo, njezini se planovi ne slažu s mojima. - Prišao joj je

korak bliže, pa je morala još više podići bradu kako bi ga mogla gledati. - Drago mi je da si došla - reče tiho i željno.

Na trenutak su je preplavili osjećaji pa nije mogla govoriti. - Doista?

- Da. Više nego što možeš zamisliti.

- I meni je drago da sam došla.

- Do zadnjeg sam se trenutka bojao da se nećeš pojaviti. Svakoga sam te dana želio nazvati, ali sam se bojao da ćeš se naljutiti i odustati od puta. Bio je pravi pakao držati se daleko od tebe protekla dva tjedna, ali držao sam da ti je to vrijeme potrebno kako bi razmislila o tome što bi ovo putovanje moglo za nas značiti.

- Nikako ga ne bih propustila. - Žestina kojom joj je promatrao usta činila je njezine motive za odlazak na Hilton Head nebuloznima, a njezino razmišljanje zbrkanim. Ono što je trebalo biti neizbrisivo usječeno u njezin um, postalo je zamagljeno. Josh je na nju uvijek imao takav učinak.

- Mislim da se sad možemo ukrcati - reče Josh, upadajući u vrtlog njezinih misli. - Dođi. Nađimo dobra mjesta.

Podigao je njezine torbe na rame, položio joj ruku posred leđa i poveo je prema asfaltnoj površini gdje je korporacijski mlažnjak čekao.

Samo je nekoliko drugih gostiju krenulo prije njih na stube što su vodile u zrakoplov. Dok je Megan hodala ispred Josha, osjetila je kako joj se njegova ruka spušta do struka, a potom na trenutak do obline njezina boka. Trenutnu vrtoglavicu pripisala je ljutnji zbog tako prisnog dodira.

Kad su ušli u letjelicu, preletjela je pogledom slobodna mjesta. Laura Wray se već smjestila u

redu sjedala u prednjem dijelu zrakoplova. - Zdravo, Josh - rekla je tihim, otegnutim glasom.

- Laura - javi se Josh iza Megan. - Drago mi je što te vidim. Poznaješ li gospođu Lambert? Plave su oči procjenjivački, ali ne neprijateljski,, odmjerile Megan. - Gospođo Lambert. Laura Wray, Atlanta Constitution.

Megan prihvati vitku ruku. - Megan, molim vas. Radim za WONE.

- Niste u emisijama?

- Ne, radim kao upraviteljica lokalne prodaje.

- Drago mi je da smo se upoznale.

Bilo je teško odrediti prirodu ženina osmijeha, ali Megan ga je svrstala negdje između žalosnog i čeznutljivog.

- Mislim da ova mjesta s druge strane prolaza nisu zauzeta - reče. Megan je u njezinu grlenu glasu opazila prizvuk nade.

- Ne - reče Josh odbacivši ideju prije nego što je Megan dospjela izraziti svoje mišljenje. - S te će strane biti sunce kad uzletimo." Već sam opazio dobra mjesta ovdje otraga. - Nježno, ali odlučno, gurnuo je Megan duž uskog prolaza. - Vidjet ćemo se kasnije, Laura - nemarno reče.

- Da. Vidjet ćemo se kasnije. - Njezin glas zamre.

Megan je sjela na mjesto kraj prozora što ga je Josh pokazao. Spremio je njezine torbe u maleni ormar u stražnjem dijelu zrakoplova, a potom se vratio i sjeo kraj nje. - Je li ti udobno?

- Da, ali ne mogu izvući sigurnosni pojas. Zapeo je između sjedala i stijenke.

Nagnuo se nad nju kako bi pogledao u čemu je problem. - Mislim da ja mogu. - Posegnuvši preko

njezina krila, zgrabio je traku i snažno povukao. Laktom je udario njezinu dojku, ne jako, ali dovoljno bodro da su se oboje ukočili na nekoliko sekundi.

Spustio je pogled kako bi vidio je li ju povrijedio. - Oprosti - reče hrapavim glasom, zureći u njezina prsa. - Jesam li te ozlijedio?

Nije imala povjerenja u svoj glas, pa je samo odmahнула glavom. Uz još jedno, malo opreznije potezanje, pojas se oslobodio i Josh ga je pričvrstio oko nje, a previše je vremena potrošio na namještanje njegove dužine. Njegove su ruke nepotrebno zastale iznad njezina trbuha nakon što se kopča već zatvorila. Vlastiti je sigurnosni pojas namjestio s mnogo manje ceremonije.

Drugi gosti Terryja Bishopa ulazili su u zrakoplov i zauzimali svoja mjesta, a svi su se zaustavljali kako bi razmijenili nekoliko riječi s Megan i Joshom. Upoznao ju je s onima koje nije od ranije poznavala. U očima žena opažala je zavist, a u očima muškaraca nagađanje.

Ljutilo ju je što su svi automatski zaključili da je ona Joshov najnoviji osvajački uspjeh, ali tu će cijenu morati platiti da bi došla do pobjede. Ako se sve bude odvijalo prema planu, do kraja vikenda u Atlantu će stizati izvještaji o tome da su upraviteljica prodaje kuće WONE i Josh Bennett postali "par". Priču će činjenica da je njezin pokojni muž radio za Josha učiniti samo još sočnijom.

- Kako je Barnes? - upita Josh kad su već bili u zraku, a mlazni su motori preli.

Lagano se okrenula prema njemu, a kad je u skučenom prostoru koljenom dotaknula njegovo,

nije ga odmaknula. - Možda bih to ja tebe trebala pitati. Jesi li dobio još pritužbi?

- Čak ni nagovještaj nečeg sličnog. Mislim da si mu utjerala strah u kosti. - Njegovi su zubi djelovali zapanjujuće bijelo na preplanulom, markantnom licu. Sunce na plaži Hilton Heada samo će naglasiti brončanu boju njegove kože.

- Pomno ga pratim - reče Megan. - Ovog su nas tjedna posjetile glavešine iz matične kuće. Povećali su mi proračun. Ne mogu si priuštiti nikakve skupe greške. Ali osim toga, ne bih voljela da Barnes ode. On je izvrstan prodavač kad se malo potruđi.

- Ti si prava rijetkost, Megan. - Intimni prizvuk u Joshovu glasu natjerao ju je da podigne pogled do njegovih očiju. - Kombiniraš poslovnost s čistom ženstvenošću.

Stegnuti mišići grla gotovo su joj onemogućili govorenje, ali je ipak rekla: - To u današnje vrijeme i nije takva rijetkost. Mnoge žene obavljaju poslove koji su obično rezervirani za muškarce, i to čine jako dobro.

Na trenutak je razmislio o tome, a tada reče: - Da, ali mnoge bi žene rado srezale nekog muškarca samo da nešto dokažu, opravdaju činjenicu što uopće drže takav položaj, uzdignu vlastiti ego. S druge strane, ti - reče i nagne se bliže k njoj - nisi uživala u tome. Mrzila si što moraš onako oštro napasti sirotog Barnes. To je razlika o kojoj sam govorio. Iako obavljaš tipično muški posao, svakodnevno donosiš izvršne odluke, nikad ni na trenutak ne zaboravljaš da si žena. - Sad joj je već bio opasno blizu. - Niti to zaboravljaju drugi. Joshove riječi izazvale su u njoj osjećaj krivnje. Nije li potajice planirala učiniti baš ono za što joj

on pjeva hvalospjeve da ne čini; srezati muškarca samo kako bi uzdigla vlastiti ego? Ranije joj se osveta činila tako slatkom, a sad je poprimila bljutav okus. Ima li uopće nečeg dobrog u izvrgavanju nekoga ruglu, a potom uživanju u posljedicama? Njezini su motivi opravdani, ali neće li je drugi ljudi vidjeti kao opaku, osvetoljubivu i odbačenu ženu?

Osjetila je potrebu da se brani. - Zato moram stalno biti na oprezu, kako bih bila sigurna da nitko neće iskoristiti to što sam žena. - Nije mogao pogrešno protumačiti optužbu u njezinu glas.

- Nikad to nisam iskorištavao, Megan.

- Nisi li?

- Iskoristio sam svoj položaj u području reklamiranja kako bih ti pomogao. Priznajem, iz sebičnih sam razloga želio da pođeš na ovo putovanje, ali sam također mislio da ti je potreban odmor od pritisaka na poslu. Koliko ja znam, nikad nisam učinio ništa čime bih ti naškodilo ili te povrijedio, osobno ili poslovno.

- To je stvar mišljenja, zar ne?

- Navedi samo jedan slučaj kad sam učinio nešto da bih te povrijedio. Ja za to ne znam.

Otvorila je usta, ali ništa nije rekla. Za što bi ga mogla okriviti? Za činjenicu da ima prestižni, dobro plaćeni posao zahvaljujući njegovoj intervenciji? Da kuća WONE nikad nije osjetila manjak oglašivača jer ih je on upućivao k njoj? Da je samo prije dva tjedna spriječio katastrofu jer ju je upoznao s namjerama lanca prodavaonica hranom Dixieland? Za koji bi ga zločin mogla objesiti? Za onaj prvi.

- Poljubio si me večer uoči moje udaje za tvog prijatelja.

- Mnogo te je muškaraca poljubilo te večeri.

- Ne onako kao ti! - odbrusi mu promuklim šaptom.

Njegove se obrve naglo uzdignu. - Dakle, konačno priznaješ da je moj poljubac na tebe djelovao drukčije od svih ostalih?

-Ne!

- Lažljivice.

Njezina je uznemirenost postala već sasvim očita. Disala je brzo i uzbuđeno, a to je pomicalo svilu na njezinim prsima. Stegnula je šake kako ga ne bi pljusnula, ili pomilovala, ili pokrila ukružene vrhove svojih dojki. Naglo je okrenula glavu i zagledala se kroz prozor.

Nikad nije morala primjenjivati ženstvene trikove kako bi privukla muškarce. Uvijek je imala mnogo udvarača, ali je ipak nevina ušla u brak. Uz izuzetak onih vrtoglavih minuta u sjenici s Joshom, nije bila kriva za seksualnu indiskreciju. Nije znala kako se treba ponašati u takvim situacijama, a sad će to morati otkrivati sa svakim korakom. No, ipak je znala da žena ne dovodi muškarca do uzbuđenog, požudnog, obezglavljenog stanja tako da ga napada kad god bi postajao intiman.

Dopustila je da se crte njezina lica ublaže prije nego ga je ponovno pogledala. - Žao mi je, Josh. - Vidjela je njegovu ruku na naslonu, samo nekoliko centimetara od svoje, progutala je ostatke ponosa i oklijevanja, te je pokrila svojom. - Ne želim se više svađati s tobom.

Njegova se ruka okrene i čvrsto stisne njezinu. - Dovraga, volio bih da si izabrala neko diskretnije mjesto da mi to kažeš - promuklim će glasom Josh.

- Zašto? - Podigla je upitni pogled do njegovih očiju, a u grlu joj je zastao dah kad je u njima opazila vrelu žudnju. Zlačane su točkice poskakivale i plesale poput plamenih jezika.

- Želim te poljubiti, eto zašto. Želim proslaviti činjenicu da u meni više ne gledaš čudovište, neprijatelja. Tri sam godine čekao kako bih čuo da je borba među nama završila.

Čvršće joj je stisnuo ruku. - Megan, zar si mislila da sam ponosan na ono što sam te večeri učinio? Nisam došao na onu zabavu s namjerom da Jamesovu buduću ženu uzmem u zagrljaj, poljubim na onaj način i svim srcem želim da bude moja, a ne njegova. - Josh odmahne glavom, a naočale mu kliznu s glave. Skine ih, zagleda se u vlastiti odraz na staklima i nastavi: - Učinio sam mnoge stvari kojih se stidim, ali molim te, vjeruj mi kad kažem da te sigurno nisam želio učiniti nesretnom ili krivom kad sam te poljubio.

- Osjećala sam se baš tako. Kad sam iduće večeri pošla u krevet s Jamesom, osjećala sam se krivom. I još dugo nakon toga.

- Znam - reče Josh i duboko uzdahne. - Želio sam ti samo sreću i radost, a ipak se čini da sam ti, od prvog trenutka kad sam te ugledao, donosio samo patnju. No s druge strane - prodornim se pogledom zagleda u njezine oči - te se večeri nisam mogao suzdržati, jednako kao što nisam mogao prestati disati i nastaviti sa životom. To sam jednostavno morao učiniti. - Njezine usne zadrhte na te riječi. - Bože, sad te želim zagrliti.

Megan spusti pogled i zatvori oči u pokušaju da smiri osjećaje nad kojima je sasvim izgubila kontrolu. Njezin je svijet kliznuo s osovine i kaotično se vrtio u svijetu suprotnih osjećaja.

- Je li ti previše toplo? Želiš li svući jaknu? - upita Josh iznebuha.

Megan ga ponovno pogleda i odmahne glavom.

- Ne. Zašto?

Joshova se usta spuste na samo nekoliko centimetara od njezina uha. - Jer želim vidjeti zašto se pruge na tvojoj bluzi tako čarobno svijaju i nadimlju. - Njegov se ton još malo snizi. - Želim ti gledati prsa i zamišljati kako izgledaju i kakva su na dodir.

Toplinu što joj oblila obraze nije mogla odglumiti, te je bez riječi zurila u njega. Nakon kratkog putovanja u vječnost, ponovno je našla svoj glas. - U tom slučaju, mislim da će biti bolje ako je ostavim na sebi.

Josh uzdahne i skrušeno se nasmiješi. - S obzirom na društvena ograničenja naše okoline, vjerojatno si u pravu.

No, zadržao je njezinu ruku u svojoj. Nije ju pustio čak ni kad je nekoliko drugih putnika došlo k njima kako bi razgovarali o predstojećem vikendu. Megan je spustila pogled na njihove spojene ruke na naslonu sjedala. Njegova je posuta tamnim dlakama, a njezina glatka. Njegova je dugačka i snažna, a njezina slabašna. Njegova podrazumijeva pružanje zaštite; njezina djeluje kao da traži zaštitu. Nije joj pado na pamet niti jedan dobar razlog za izvlačenje svoje ruke iz njegove.

Slijetanje zrakoplova i iskrčavanje putnika proteklo je bez ikakvih problema. Niz limuzina čekao je ispred zračne luke Hilton Heada kako bi primio Seascapeove pozvane goste koji će stizati tijekom cijeloga dana. Terry je došao kako bi ih osobno pozdravio.

Rukovao se s Joshom, a Megan je poljubio u obraz. - Želio bih vas upoznati sa svojom ženom - žurno će on, a Megan je jedva potisnula smijeh što ga je izazivalo njegovo tjeskobno, ali simpatično ponašanje. Ako je njegova izvijena obrva bila neki znak, Josh je također susprezao smijeh. Terry je odredio limuzinu za njih i rekao: - Ja ću se voziti s vama, ako nemate ništa protiv. - Tada se okrenuo kako bi pozdravio sljedećega gosta.

Josh je pružio vozaču Meganine torbe, a zatim i svoje što ih je uzeo dok ih je maleni autobus vozio od zrakoplova do terminala. Tek što je sjeo na stražnje sjedalo, gdje je ona već sjedila, uzeo ju je u zagrljaj i privinuo uza se.

- Josh... - bila je jedina riječ što ju je uspjela izustiti prije nego je njene usne zarobio svojim. Njegove su se usne rastvorile nad njezinima u poljupcu jednako erotičnom, temeljitom i uzbudljivom kao i svi njegovi prethodnici. Megan čak nije bila svjesna kad je vozač zatvorio prtljažnik automobila i zauzeo svoje mjesto za volanom. Nije mogla ni o čemu razmišljati, osim o divoti čvrsta Joshova zagrljaja ili o prelijepom osjećaju što ga je stvarao njegov jezik dok se trljao o njezin.

Tek kad je čula Terryjeve korake na pločniku, počela se buniti. Zacijelo je i Josh bio svjestan da će uskoro imati društvo. Povukao se unatrag, ali ju

je još jednom čvrsto i hitro poljubio, te ispod glasa rekao: - Na bradi imaš mrlju od ruža.

Još uvijek je brisala mrlju kad je Terry otvorio vrata i sjeo kraj nje. - Uh, kakav dan.

Dok je automobil klizio avenijama tek izgrađenih prostora na otoku, ispričao im je sve što se dogodilo otkako ih je posljednji put vidio.

- Jesi li već bila na Hilton Headu, Megan? - uzbuđeno upita. Vidjela je koliko se ponosi ne samo svojim ljetovalištem, već i prelijepim otokom.

- Da, jednom smo... - hitro pogleda Josha. -

Moj muž, James, i ja proveli smo ovdje dugačak vikend. Bilo je predivno. - Kroz zatamnjene je prozore pogledala gustu šumu, spašenu od uništenja. - Općenito volim Jug, s borovima i hrastovima čija su debla prekrivena mahovinom. Također volim obalu i plažu. Hilton Head je jedino mjesto koje sam vidjela, a ima sve to.

- Dobro rečeno - usklikne Josh. Ako mu je smetalo njezino spominjanje Jamesa, nije to pokazao. - Možda bih te trebao zaposliti da pišeš tekstove za reklamne spotove i oglase u tisku. - Svi su se nasmijali.

- Prvobitni graditelji bili su jedinstveni po tome što su željeli ušćuvati što je moguće više prirodnog ugođaja otoka - objasni Terry. - Jeste li znali da se nekoć na otoku nalazila golema plantaža pamuka, čak prije nego što je postao rezervat za divljač?

- Da. I nije li se ovdje vodila važna bitka tijekom Građanskog rata? - upita Megan.

Terry pogleda Josha i namigne. - Nije samo lijepa, Josh, pametna je, također.

Joshove oči posesivno i ponosno prelete njezinim licem. - To sam već jako davno zapazio.

Samo ju je pojavljivanje impresivne kapije Seascapea moglo natjerati da otrgne pogled s njegovih očiju. S obje strane nalazile su se gredice cvijeća u punom cvatu, a ulaz od sirovog drva s osebujnim, a ipak neupadljivim znakom Seascapea otvarao se na cestu što je prolazila kroz drvored hrastova. Masivne grane stvarale su sjenovito nadsvođe nad uskom cestom.

- O, Terry! - usklikne Megan, ali je njezina ruka našla Joshovo bedro i čvrsto ga stisnula od uzbuđenja. - Ovo je nešto kao iz filma Prohujalo s vihorom.

Terry se ozario, očito zadovoljan njezinim oduševljenjem. S obje strane ceste, iza stabala, protezala su se jutra smaragdno zelenih terena za golf. Jahaće staze ispresijecale su inače netaknutu šumu iza terena. Megan je osjetila strahopoštovanje dok se svemu tome divila. Seascapeova glavna zgrada bila je još jedno prelijepo iznenađenje. Širok i nizak kompleks sagrađen je gotovo isključivo od stakla i drveta, te se skladno uklapao u šumovito okruženje.

- Prekrasno je, Terry - reče i izađe iz limuzine koja se zaustavila ispred širokih staklenih vrata.
- Savršeno. Ne znam što sam očekivala, ali ovo nadilazi sve što sam zamišljala.

Dobro obučeni poslužitelji, uglavnom atletski građeni mladići, žurno su smještali ljude u njihove apartmane kako bi sve proteklo sa što manje problema. Većinu su gostiju golf kolicima odvezli do njihovih koliba.

- Već sam vam odredio kuću, pa ću samo uzeti ključeve i poslati vas kamo treba - gostoljubivo će Terry.

Megan odsutno kimne glavom. Otvorenim je ustima zurila po predvorju, poput seljančice koja je prvi put došla u grad. Najviše ju je impresioniralo što ništa nije djelovalo previše kićeno ili ukočeno. Čak i usred takvog luksuza vladao je domaći, udobni ugođaj.

- Pogledaj, Josh. - Bez razmišljanja ga je uhvatila za ruku i okrenula ga prema unutarnjem vodoskoku. Voda je padala preko pomno složenih željezničkih pragova i kamenja u blistavu fontanu. Cvijeće svih vrsta i boja okruživalo ju je poput cvjetnog okvira.

Obujmio ju je rukom oko ramena i privukao uza se. - Je li ti drago što si došla? - tiho upita.

Zaboravljajući svoje planove, prošle boli i želju za osvetom, pogledala ga je s neprikrivenim zadovoljstvom i iskreno odgovorila: - Da.

- Ovo je Greg - oglasi se Terry iza njih. Okrenu se i ugledaju zgodnog mladića dvadesetih godina koji im se prijateljski smiješio. - On će se pobrinuti za vas. Možemo li Gayla i ja računati s tim da ćete nam se vas dvoje pridružiti na večeri?

Josh pogleda Megan i upitno podigne obrvu.

Ona jedva zamjetljivo kimne. - Da, hvala ti. Rado ćemo vam se pridružiti - odgovori Josh.

Terryja su pozvali na recepciju gdje je sve vrvjelo od pristiglih gostiju i užurbanih djelatnika. Domahnuo im je prepuštajući ih Gregovoj brizi. Greg ih je vozio popločanim stazama kompleksa prema kolibi u kojoj su imali sobe. Kad su se udaljili od glavne zgrade, Megan se mogla samo diviti spokojnosti što je vladala u ljetovalištu. Dok su se vozili stazama između stabala, mir je prekidało samo Gregovo živahno čavrljanje.

- Bazeni za plivanje su na onoj strani. Jedan se grije, a drugi ne. U onoj se zgradi nalazi zdravstveni klub. Postoje vježbaonice za muškarce i žene, tuševi, saune, što god vam padne na pamet. Ako želite stići do teniskih igrališta, pođite stazama obilježenim znakovima malenih teniskih reketa.

- Ne znam hoću li se ikad snaći, ali sigurno ću se zabavljati pokušajima - reče Megan. Postajala je neugodno svjesna da se sve više udaljavaju od središnje skupine zgrada. - Od koliko se soba sastoji jedna koliba? - ležerno upita, nadajući se da njezin slabašni glas ne otkriva kako joj je nelagodno. Osjećala je kako Joshove oči proučavaju njezino lice.

- Četiri - reče Greg.

- Četiri - ponovi Megan kao da razmišlja o podatku od vitalne važnosti.

- Da, ali ovog će vikenda biti zauzete samo dvije u kojima ste vi smješteni.

Meganina su se usta osušila. Nije se usuđivala pogledati Josha.

Greg je stao ispred kolibe, a Megan je odmah zaključila da joj ime ne odgovara. "Koliba" nikako ne može dočarati očaravajuću građevinu s četiri apartmana.

- Gospođo Lambert - reče Greg, ključem otvori jedna vrata, teatralno zamahne rukom i korakne ustranu. Megan uđe u apartman, uređen u tonovima plave, bež i boje breskve. Od kupaonice s velikom kadom, do spavaće sobe s velikim krevetom i prozorima od poda do stropa s pogledom na Atlantski ocean, nijedna pojedinost nije zaboravljena. Čim je Greg ukazao na nekoliko jedinstvenih pogodnosti i

ostavio njezine putne torbe u garderobi, izašao je kako bi poveo Josha u susjedni apartman.

Ostavši sama, Megan je prišla širokim prozorima i razmaknula tanke zavjese. Prostrana tratina širila se s privatne terase opremljene udobnim vrt-nim namještajem. Trava je bila prekrivena borovim iglicama što su otpale sa stabala koja su dijelila njezino "dvorište" od bijele plaže.

To je bilo mjesto stvoreno za ljubavnike, ambijent koji će djelovati na sva osjetila. Znala je da će se njezin vlastiti plan okrenuti protiv nje ako ne bude oprezna.

Kao da je u mislima dozvala njegovu sliku, Josh se odjednom našao na njezinoj terasi, zaobišavši zid što ju je dijelio od njegove. Bez razmišljanja otključala je klizna staklena vrata i Josh uđe.

- Oprosti što sam se poslužio stražnjim vratima - reče. Nije se smiješio. Očima je marljivo proučavao svaku crtu njezina lica.

- Nije važno. Kakva je tvoja soba? - zadihano upita Megan.

- Prazna.

Odjednom su se našli u zagrljaju. Njegova su usta čvrsto pritislula njezina, a rukama joj je milovao leđa. Nasrtljivi jezik uništio je njezinu logiku dok je neustrašivo istraživao njezina usta.

- Prvi put smo sami na privatnom mjestu. Nitko nam neće smetati. Ne želim ničega između nas - dahnuo je uz njezin vrat i svukao joj bijelu jaknu. Poveo ju je prema krevetu, a ona mu nije pružala nikakav otpor. Kad su pali na prošiveni pokrivač, zagrlila ga je oko vrata, a ruke, jednako željne kao i njegove, zavukla mu je u kosu. Samo

ju je djelomice pokrio svojim tijelom, kako bi imao prostora za istraživanje.

Smirenije no što bi ona u tom trenutku mogla, izvukao je svilenu bluzu iz pojasa njezinih hlača. Koža dlana koji je klizio preko njezinih rebara obeznanila je svaki živac Meganina tijela. Kad joj je rukom obujmio dojku, izvila je leđa i tiho izgovorila njegovo ime.

- Nikad nisam zaboravio kakav je osjećaj dirati te. - Uživao je u njezinim punim dojkama koje su se nadimale iz čipkaste košarice grudnjaka. Polako je vrtio dlan iznad dojke dok se pupoljak žudnje nije našao u njegovu središtu. - Megan - promuklo šapne - raskopčaj mi košulju. Miluj me prije nego umrem.

Njezini voljni, užurbani, željni prsti poslušaju. Provlačila ih je kroz fine dlačice raširene preko čvrstih mišića i rebara. Načas je prestao disati, a zatim je glasno zastenjaio i ispuhnuo zrak. - Da, da - uzdahnuo je i ponovno stopio usne s njezinima. Uspio je otkopčati prednju kopču grudnjaka. Poput slijepca upoznao je svoje prste s njezinim tijelom. Njegovi su radoznali prsti milovali, mazili, gladili, gnječili blago uzdignute obline, glatku kožu i nježne vrhove, a željeli su upoznati svaki njezin djelić. Vještini je palcem doveo bradavice do krajnjeg uzbuđenja.

- Josh, Josh - šapne Megan.

Drugom je rukom pokušavao otkopčati gumb i patentni zatvarač njezinih hlača. Kad mu je to uspjelo, ugledao je sićušne čipkaste gaćice koje nisu bile nikakva zapreka njegovim slatkim istraživanjima. U idućem je trenutku već bio ondje, milujući je, uzbuđujući, budeći u njoj požudu ne-

ustrašivom intimnošću za koju je znala da bi je trebalo zabraniti, ali to nije mogla učiniti ni njemu ni sebi.

Tek kad je otkopčao patentni zatvarač svojih hlača i ona je osjetila težinu njegova tijela na svojem, neobično je naglo i jasno shvatila što će se dalje dogoditi.

Obuzela ju je panika.

Nije još vrijeme. Zamka još nije posve namještena. Nije željela dopustiti da stvari dospiju tako daleko.

Počela se opirati, a on je odmah prekinuo svoje pokrete. - Megan? - nježno upita. - Megan, što je? Što se dogodilo?

Očajnički je tražila suvislu ispriku. Rekla je prvo što joj je palo na pamet. - James. Ja... ovako izdajemo Jamesa.

6. poglavlje

Nježni poljupci što ih je spuštao na njezino čelo naglo su prestali kad je podigao glavu. Uspjela ga je trgnuti iz strastvene omamljenosti. Po njegovom brzom, isprekidanom disanju jasno se vidjelo da je njegova snaga volje stavljena na golemu kušnju. Znala je da je promatra, čeka da ona otvori oči, ali nije smjela riskirati i dopustiti mu da u njima ugleda istinu, da i ona jednako žali što je zaustavila ono što se događalo. Čvrsto je stisnula oči dok joj ispod kapaka nisu pobjegle dvije suze i spustile se niz njene obraze.

Podigao se s njezina tijela i ustao s kreveta. Tiho zatvaranje patentnog zatvarača u miru sobe djelovalo je poput povlačenja noktiju po školskoj ploči. Megan je dugo posve nepomično ležala na leđima, čvrsto stisnutih očiju. Željela je da on jednostavno bez riječi otiđe. Obuzela ju je snažna želja da se sklupča, pokrije preko glave i utapa u kajanju. Žalila je što ga je uopće sreća, plesala s njim, poljubila ga večer uoči vjenčanja. Žalila je što je pristala doći ovamo. Da je bila odlučnija, Doug je ne bi prisilio na dolazak. Znao je kako može biti tvrdoglava. Mogla se izvući inzistiranjem na prevelikim poslovnim obvezama. I žalila je... Ne! Neće žaliti što nije vodila ljubav s Joshom. Previše je opasno razmišljati o tome kako je moglo biti. Zadrhtala je od same pomisli na to.

- Megan, je li ti dobro?

- Da, dobro mi je. - Okrenula je glavu ustranu i otvorila oči. Josh je sjedio u naslonjaču kraj kreveta i zabrinuto je promatrao. Znala je da grozno izgleda s crvenim očima i obrazima oblivenim suzama.

Neobične su te suze. Odakle su došle? Plašio ju je njihov izvor, ali o tome ne može sad razmišljati. Ako se izbliza zagleda u svoju dušu, mogla bi uspuzati na Joshovo krilo i preklinjati ga da nastavi ono što su započeli. Ne, nemoj razmišljati o osjećaju gubitka, Megan, upozoravala je samu sebe. - Žao mi je - glasno reče.

Sjedio je u naslonjaču raširenih koljena, nagnuvši se naprijed. Naslonio se laktovima na koljena i šakama podupirao bradu dok ju je proučavao. - I meni je žao.

Megan je polako sjela i, što je neprimjetnije mogla, zatvorila raspoređivač na hlačama. - Ja... nisam znala da ću se tako osjećati dok...

Kad je njezin glas zamro, on s razumijevanjem reče: - Ne moraš svoje osjećaje opravdavati ni meni, ni bilo kome. Znam da nije bilo drugog muškarca nakon Jamesa. Drago mi je. Odsad nadalje ja ću biti jedini muškarac u tvom životu. - Njegove tiho izgovorene riječi i obzirni način na koji ju je promatrao izazvali su u njoj nerazumni bijes.

- Pa, žao mi je što te moram razočarati, Josh - pakosno reče. - Ja sam staromodna i uopće nisam sofisticirana kad je riječ o seksu. Ako si želio partnericu za poslijepodneva valjanja po krevetu, doveo si pogrešnu ženu, iako sam sigurna da me možeš prilično brzo zamijeniti. - Naglo se podigla s kreveta, pošla do komode, otvorila torbicu i izvadila četku za kosu. Uspjela ju je nekoliko puta provući kroz kosu, a tada ju je Josh uhvatio i istrgnuo je iz njezine ruke.

Odložio je četku na komodu i položio joj ruke na ramena. - Sviđa mi se činjenica da si principijelna; više mi se sviđa ta riječ nego staromodna, kad je riječ o seksu.

- Samo zato jer sam ja nešto novo, u usporedbi s onim na što si navikao. Ne znam kako se igraju te igrice u spavaćim sobama. Koliko ja znam, James mi je bio vjeran čak i kad je bio na službenim putovanjima. I ja sam bila vjerna njemu. Ne mogu si pomoći što se osjećam jeftinom, prljavom i krivom ako bih... ako bih spavala s nekim drugim.

- Nakon tri godine! - vikne Josh, konačno dajući oduška svojim osjećajima. - Megan, za

Boga miloga, ne varaš Jamesa. Ti si i dalje živa, a potreban ti je muškarac koji bi mogao nadopuniti ženu kakva jesi. - Položio joj je ruke oko vrata; palcima je masirao ključnu kost ispod svilene bluze. - Ja sam ti potreban.

Kad ju je dodirivao, nije mogla misliti. Ionako nije znala kako bi mogla nastaviti ovu smiješnu prepirku. Svoje zamjerke smislila je prije samo nekoliko trenutaka. Više nego što je htjela priznati, pogodila ju je njegova spremnost da pokuša razumjeti njezino oklijevanje. Zašto nije reagirao žestoko, trgao joj odjeću od bijesa izazvanog požudom, prijetio da će postati grub ako se ne predomisli? Njegovo razumijevanje satrt će njezin osnovni cilj ako se ne bude borila. Odgurnula je njegove ruke i viknula: - Voljela sam svoga muža! - Barem je očajanje u njezinu glasu bilo iskreno.

- U to uopće ne sumnjam - reče Josh s prizvukom razdraženosti. - Svi koji su ga poznavali voljeli su Jamesa. Bio je drag i simpatičan.

- Govoriš kao da je riječ o plišanom medvjediću ili psiću - ogorčeno će Megan. - Ne držiš ti patent za seksepil, da znaš. James je bio muškarac i ja sam ga kao takvog voljela.

Trzanje mišića njegove čeljusti svjedočilo je o potisnutoj ljutnji. Usne su mu se jedva pomaknule kad je pitao: - Jesi li?

-Da.

- Ali da smo imali više vremena, da smo se sreli mjesec dana, a ne samo večer prije vjenčanja, možda uopće ne bi postao tvojim mužem.

- Oh! - Megan stegne šake uz tijelo. - Ti, umišljeni, arogantni glupane! Jedan ukradeni poljubac na mjesecini i ti misliš da sam zbog tebe bila

spremna sve žrtvovati. Pa, nisam to učinila, zar ne?
- I tada si bila previše tvrdoglava, baš kao i sada, da bi priznala kako griješiš što se udaješ za Jamesa nakon našeg susreta.

Prsa su je boljela od potiskivanih osjećaja.

Njegove su riječi bile previše blizu istini, pa je uranjala sve dublje kako bi se obranila. - Tada sam popila previše šampanjca.

Josh se hrapavo nasmije. - Dakle, sad ćeš za sve okriviti piće. - Glas mu se spustio do varljivo blagog tona. - Poljubila si me, Megan, a taj je poljubac zauvijek promijenio tvoje osjećaje prema Jamesu, ili prema tebi samoj, kad smo već kod toga. Možeš nijekati koliko god hoćeš, sebi, meni, svijetu. Rado bih vjerovao da ti onaj poljubac ništa nije značio, ali jest, vraški sigurno. Ti to znaš, i ja to znam.

Bila je previše bijesna da bi mogla govoriti.

Stajala je i gledala ga, ukočenih leđa i ruku, prkosno uzdignute brade.

- A sada, usprkos problemima što ih još moramo izglediti među sobom, zacijelo shvaćaš kako je bolje sve to zadržati samo između nas dvoje. Zato pođi do one griješno luksuzne kade i opusti se u toploj kupki, ili se istuširaj hladnom vodom i smiri svoju žestoku ćud. Doći ću po tebe za sat i pol kako bismo pošli na večeru s Bishopima, a bit će bolje da blistaš od dobrog raspoloženja.

U Megan je i dalje ključao nemoćni bijes kad je Josh otišao preko terase.

- Ti glupačo! - proklinjala je sebe dok je stajala pod hladnim mlazom tuša, poslušavši njegov neželjeni savjet. Imala je savršenu priliku da odglumi uplašenu, nesigurnu ženu, a uprskala ju je.

Mogla ga je imati u šaci, a on bi pogrešno zaključio da je njegova.

Da je barem do kraja odigrala ulogu žene obuzete krivnjom kojoj je potrebno tetošenje i umirivanje, bio bi mekan poput kruha. Umjesto toga, svojom je tvrdoglavošću i lakomislenošću samo uvećala njegov gnjev.

- Moram više pozornosti posvetiti ulozi što je igram - podsjetila je sebe dok je nanosila večernju šminku. - Žestoku ćud - prezirao reče i baci olovku za obrve na mramorni toaletni stolić. I kako je znao da je kada u njezinoj kupaonici griješno luksuzna?

Dok se odijevala, ponovila je iz kojih ga razloga prezire, tako da joj se dobro usjeku u mozak.

- Podložnost, Megan, podložnost. Budi ženstvena. Koketna. Popustljiva - mrmljala je dok je pričvršćivala usku traku sandale oko gležnja.

Kritički se odmjerila u zrcalu. - Nije loše - komentirala je. Okrenuvši se ustranu, malodušno je uzdahnula. - Ne bi smetalo da su mi prsa malo bujnija.

Izabrala je haljinu zbog senzualne tkanine i neobičnog kroja. Bila je od krepa prljavo bijele boje. Haljina je imala gornji dio nabran sprijeda i straga, te pričvršćen na ramenima tako da su joj veći dio ramena i ruke ostale gole. Prednji se dio spuštao prilično nisko, ali je davao samo nagovještaj onoga što se nalazi ispod lagane tkanine. Puna suknja vrtjela joj se oko koljena.

Kosu je povukla natrag u punđu na potiljku i gotovo je posve prekrila svilenom kamelijom sa zelenim listovima od satena. Uši je ukrasila sićušnim dijamantima.

Spremila se prije dogovorenog vremena, te je uzela kačkani šal i večernju torbicu, a zatim je nervozno šetkala sobom. Ponavljala je u sebi što će reći i učiniti, te se pitala hoće li imati petlje to reći i učiniti kad za to dođe vrijeme.

Josh je pokucao na ulaznim vratima.

Megan je tjeskobno ovlažila usne i klecavim koljenima prešla preko sobe. Nekoliko je sekundi držala spuštene oči nakon što je povukla vrata prema sebi. Tada je polako, nadajući se da djeluje provokativno, podigla trepavice i pokajnički ga pogledala.

- Imao bi sasvim pravo da si otišao bez mene.

Po trzanju njegove izražajne obrve znala je da ga je iznenadilo njezino skrušeno ponašanje. Očito je očekivao da će i dalje biti neprijateljski raspoložena i eksplozivna. Njezina je ljutnja gotovo sasvim nestala kad je vidjela kako očaravajuće privlačno izgleda u tamnom ljetnom odijelu i čisto bijeloj košulji.

Ponovno je ovlažila usne, ovoga puta namjerno.

- Josh, žao mi je zbog onoga što se danas poslije podne dogodilo. Ja... nisam bila spremna da se tako nešto dogodi tako brzo. - To je barem bila istina.

- Nisam znala kako se ponašati, što učiniti.

Privukao ju je k sebi i pritisnuo njezinu glavu na svoja prsa. - Oprosti mi što sam navalio poput nezrelog adolescenta. Ja sam zeznuo stvar, a ne ti.

- Ne. Ja sam se ponašala glupo, nezrelo. Mislila sam da sam spremna za... to. Nisam. Još ne.

- Nisam te smio požurivati. Jedva si imala vremena promijeniti svoje mišljenje o meni, o nama. Oprosti mi zbog nestrpljenja. Riječ je samo o tome da sam te tako dugo čekao.

Dok je govorio, njegova su usta lutala duž ruba njezine kose. Tada joj je podigao lice prema svojemu. Nježno ju je poljubio, jedva pritisnuvši njezine usne na svoje, ali je zato jezikom bio krajnje intiman, zavukavši ga u slatku šupljinu njezinih usta. Žudnja je poput lasera prostrujila njezinim tijelom, dotaknuvši svaki vitalni organ, vrhove njenih dojki, središte ženstvenosti.

Obuzela ju je tako snažna želja da ju je morala poslušati, te mu je obavila ruke oko vrata. Sjetila se kakav je osjećaj ležati uz njega; čvrsto i zahtjevno tijelo uz njezino meko i podatno. Puteno je trljala svoje tijelo o njegove slabine.

- Moj Bože - hrapavo procijedi Josh i konačno se odmakne od nje. - Ovako uopće ne pomažeš mojoj samokontroli, Megan, ljubavi moja. Idemo. Svježi večernji zrak ublažio je rumenu vrelinu na Meganinim obrazima. Šokirala ju je i posramila činjenica da je i sama izgubila kontrolu nad sobom tijekom Joshova poljupca. Obradovala se morskom povjetarcu nadajući se da će joj razbistriti glavu i rashladiti grozničavu kožu.

Polako su šetali kroz sumrak pustim stazama.

Oko pošljunčanih nogostupa raslo je grmlje. Male-na stabalca mirte tek su propupala. Kamelije su bile veličanstvene.

- Lijepo se slažu s tvojom haljinom - primijeti Josh pokazujući prema jednom grmu prepunom cvjetova. - Evo, čekaj malo. Gleda li nas tkogod? - vragolasto upita, a potom otrgne jedan ružičasti cvijet.

Megan se spontano i vedro nasmijala. - Što to radiš, Josh Bennett? Želiš li da nas izbace odavde?

- Neće nas izbaciti - reče i namigne. - Imam dobre veze. Okreni se.

- Zašto?

- Samo se okreni.

Okrenula mu je leđa i odmah osjetila kako njegovi prsti namještaju pravi cvijet kraj svilenoga kojim je ukrasila kosu. - Trebalo mi je pola sata za savršenu frizuru. Ako je pokvariš...

- Budi mirna - naredi Josh. Povukao je, namjestio, potapšao, a potom zadovoljno rekao:

- Evo. Sjajno izgleda. - Lagano je prstima prešao preko njezina potiljka. - A ovo izgleda slasno.

- Utisnuo je poljubac na njezinu baršunastu kožu.

Vlažno se mjesto brzo ohladilo na večernjem povjetarcu, u suprotnosti s drugim vrelinim dodirima njegovih usta.

- Josh. - Megan uzdahne sebi usprkos. Lagano njihanje borova što su ih okruživali bilo je nekako seksualno simbolično. Zrak ispunjen cvjetnim mirisima i skrovita staza na kojoj su stajali predstavljali su zavodljivo okruženje. - Josh – ponovi Megan, jedva svjesna činjenice da je glasno izgovorila njegovo ime.

- Hmmm? - Njegove su usne mazile, jezik li-
zao, a zubi nježno grickali osjetljivu kožu. Kušao ju je poput najpožudnijeg gurmana koji se razuzdano prepušta obilnom obroku. - Zaboravimo na večeru - dahne Josh uz njezino uho. - Ništa ne može biti tako ukusno kao ti. - Jezikom je hitrim, kratkim pokretima mazio njezino uho.

Čvršće je pritisnuo bokove uz nju. Podigla je ruke iza glave i milovala čvrste obraze i muževnu bradu. Prste mu je zavukla u tamnu kosu što se kovčala oko njegovih ušiju i hvatala se za njezine prste kao da ima vlastiti život.

- Slatko... dođi mi bliže - promrmlja i spusti ruke niz njezino tijelo. Odjednom se ukoči. - Dobri Bože - dahne. Njegovi prsti nisu naišli na tkaninu haljine, već na toplu podatnost njezine kože. Jedva mičući prste, potvrdio je da doista dodiruje njezine dojke.

Polako ju je okrenuo prema sebi i zarobio njezin pogled svojim očima. Ne prekidajući hipnotizirajući pogled, uvukao je prste obje ruke kroz prorez na stranama njezine haljine i milovao joj vanjske obline dojki.

- Ova haljina mi se sve više i više sviđa - promuklo reče. Podigne joj jednu ruku i počne proučavati haljinu, krojenu tako da izaziva divljenje muškaraca. Sa strane je bila otvorena do otprilike pet centimetara iznad struka, a to je ostavljalo nagima osjetljive dijelove ispod ruku.

- Ja... s tim nisam mogla staviti grudnjak - drhtavo će Megan. Odjenula je haljinu kako bi ga uzbudila, naravno, ali nije uzela u obzir vlastitu reakciju na njegovo divljenje. Planirala je da Josh tijekom večeri otkrije kako je krojena haljina, ali nije očekivala da će to biti tako rano, ili da će on to tako spremno iskoristiti.

- To vidim - reče Josh jedva dišući. - Još bolje, osjećam. - Privuče njezinu ruku usnama i poljubi joj dlan. Mrmljajući uz dlan, Josh reče: - Sviđa mi se haljina, ali dovraga, cijele ću se večeri jedno osjećati. Poželjet ću ubiti svakog muškarca koji samo pogleda prema tebi.

Položivši joj posjedničku ruku oko ramena, poveo ju je ostatak puta do glavne zgrade. S Bishopima su se trebali sastati u najelitnijem od četiri Seascapeova restorana. Terry je mudro mislio na ukus

i džep svakoga gosta, pa je bilo svega, od hamburgera do francuske kuhinje.

Restoran se nalazio na prvom katu i pružao je zavidljajući pogled na Atlantski ocean u suton. Crne lakirane stolove pokrili su uštirkanim bijelim stolnjacima. Stolice su bile presvučene velurom kraljevsko plave ili tamnocrvene boje. Kristal je blistao na svjetlosti svijeća; svjetlucao je srebrni pribor za jelo; sekstet je svirao nježnu glazbu na malenom uzvišenju kraj plesnog podija pokrivenog parketom.

Kad su ušli kroz staklena vrata, Terry je požurio prema njima kako bi ih pozdravio. - Megan, prekrasno izgledaš. Josh, kako ti se sviđa? Jesu li vam sobe u redu? Je li vam lijepo?

Megan i Josh se pogledaju i prasnu u smijeh zbog Terryjeva nervoznog oduševljenja. - Da, sviđa nam se Seascape. Da, sobe su fantastične - umiri ga Josh.

- I da, lijepo nam je - dometne Megan. - Ali smo gladni - zadirivala ga je.

Terry se sramežljivo nasmiješi. - Znam da se ponašam smiješno. Gayla mi je to već rekla. Kaže da će me zaključati u našu sobu ako se ne smirim. Dodite, jedva čeka da vas upozna.

Gayla Bishop je bila zadovoljno smirena, posve suprotno od uznemirenosti svoga muža. Možda se takva spokojnost stekne nakon rođenja četiri djeteta, mislila je Megan. Inače nikad ne bi opstala, ako su sve priče što ih je Megan čula istinite. Činilo se da na bucmastu ženu uopće ne djeluje veličina njezina bankovnog računa, a Seascape je smatrala samo jednim od sjajnih postignuća svoga muža.

Bilo je očito da obožavaju jedno drugo dok su svi ljubazno čavrljali i pijuckali svoja pića.

Kad je Josh automatski naručio bijelo vino s ledom za Megan, ona mu je uputila intimni osmijeh. Posve prirodnim pokretom pokrio je njezinu ruku svojom i nježno je milovao, čak i dok je s Terryjem razgovarao o tri Seascapeova terena za golf.

- Još sam vas više željela upoznati kad sam čula da dolazite ovamo s Joshom - Gayla Bishop otvoreno reče Megan. Nagne se naprijed i zavjerenički šapne: - On je tako vraški zgodan. Jasno, beskrajno volim svog Terryja, ali nisam ni slijepa ni mrtva! - Veselo se nasmije.

- Došla sam ovamo na poziv vašeg muža, a ne Josha - pojasni Megan. - Reklamne spotove za Seascape emitira televizijska postaja za koju radim. Ja nadzirem kampanju.

- O, razumijem, razumijem - reče Gayla uz vragolast smiješak po kojem je Megan vidjela da uopće ne razumije. Zar su svi mislili da je ona samo Joshova pratilja za vikend? Ako želi da njezin plan uspije, moraju povjerovati u mnogo više.

- Doista mislim kako je vrijeme da netko veže Josha Bennetta. Vrijeme je da se smiri. Terry kaže da sam naivna, ali ja sam u tako sretnom braku pa ne mogu razumjeti zašto svi to ne žele. Ne bih mogla živjeti sama, sasvim sigurno. - Pokrije usta rukom prekrivenom dijamantima. - Opet previše govorim - skrušeno reče. — Žao mi je, Megan. Terry mi je ispričao da se vaš muž jednoga dana samo srušio mrtav. Sirotice.

Isprika brbljave žene bila je tako očito iskrena da se Megan nije uvrijedila. - U redu je. Nije tako loše živjeti sam kad se čovjek navikne.

Gayla izražajno uzdigne obrve. - Pa, ako je način na koji vas Josh gleda neki znak, rekla bih da su vaši dani samotnog života odbrojeni.

-Ali...

- Već godinama govorim tom čovjeku, još otkako nas je jednog ljeta posjetio na jahti, neka se pripazi. Jednog će se dana pojaviti žena i zavrtjeti ti glavom, to sam mu rekla. I dušo, vi ste najvjerojatnija kandidatkinja od svih koje sam do sada vidjela. - Gayla zastane i pogleda Josha koji je tiho razgovarao s njezinim mužem.

Megan je ostala bez riječi. Zaključila je da joj uopće ne bi koristilo ako bi pokušala objasniti kako stvari što je. Imala je dojam da se Gayla nikad nije predomišljala kad bi donijela odluku o nečemu, bez obzira na sve.

Gayla otpije gutljaj koktela od šampanjca i nastavi: - Priznajem da sam se zabrinula za Josha.

Još otkako je prekinuo s...

- George, gospođo Wray - reče Terry i prekine Gaylin monolog baš kad je posve zaokupio Meganinu pozornost.

Poduzetnik je ustao, kao i Josh, kako bi se rukovao s čovjekom kojeg je Terry predstavio Megan kao jednog od Seascapeovih investitora, industrijalca iz Savannaha. Također su pozdravili Lauru Wray koja je plijenila poglede u dugoj do poda, uskoj haljini od ledeno plavog satena. Pripijala se uz njezino vitko tijelo i naglašavala njezinu svijetlu put. Sa svima je razgovarala rafiniranim, modulira-

nim glasom, a glavu je nagnula unatrag kad ju je Josh lagano poljubio u obraz.

- Laura, lijepa kao i uvijek - Megan začuje kako govori.

- Hvala ti, Josh.

Nakon što su razmijenili nekoliko ljubaznosti, par je pošao dalje kako bi se pridružio ovećoj skupini za drugim stolom. Terry i Josh su se ispričali kako bi obišli prostoriju jer je Terry nervozno zamolio Josha da pođe s njim pozdraviti goste. - Užasno slabo pamtim imena - reče i zgužvanim rupčićem obriše čelo.

- Pa, moj me dugački jezik gotovo opet uvalio u nevolju - reče Gayla i odahne od olakšanja. Ovoga je puta naglo ispila koktel. - Baš sam kanila izgovoriti ime te žene, a ona se odjednom pojavila pokraj nas!

Meganina je ruka lagano podrhtavala dok je vinsku čašu prinosila usnama. - Gospođa Wray? - visokim glasom upita.

Gayla je očito bila previše zaokupljena vlastitom pričom da bi opazila Meganin nemir.

- Da. Znali ste, naravno, da je Josh bio zaručen s njom.

Megan je odmahнула glavom prije nego je došla do glasa i hrapavo rekla: - Nisam. - Pročisti grlo i pokuša još jednom: - Nisam.

Gaylino se vedro, okruglo lice snuždi. - Prokletstvo! Terry će me ubiti. Ubit će me. Uvijek me upozorava da ne bih smjela previše brbljati. Pa, neka, mislim da to treba da znate. - Uhvati Meganinu ruku i čvrsto je stisne. - Bili su zaručeni prije otprilike tri godine. Tada nam je, kao grom

iz vedra neba, rekao da su zaruke razvrgnute.

Samo tako. - Pucne prstima punim prstenja.

- Ne sjećam se da sam nešto o tome pročitala u novinama. - Mišići Meganina grla borili su se međusobno i onemogućavali joj govorenje i disanje.

- Ne. Bila je to jedna od onih krakih veza koja je umrla prije nego je pravo i započela. U svakom slučaju, bilo mi je drago kad mi je Terry rekao da Josh ima novu djevojku. Bilo bi šteta da takav čovjek ostane sam. - Ponovno je potapšala Meganinu ruku, a zatim doviknula mužu: - Terry Bishop, vrati se ovamo i naruči mi večeru.

Prostorijom se razlijegao smijeh kad je Terry požurio natrag do svoje žene i počeo se ispričavati njoj i Megan zato što su morale čekati.

Josh je spustio svoje vitko tijelo na stolicu, pružio ruku ispod stola i stisnuo Meganino koljeno. - Jesam li ti nedostajao? - upita saginjući se tako blizu da je dahom okrznuo njezine usne.

Duboko uznemirena onim što joj je Gayla ispričala, Megan je odgovorila iskreno i jedva čujno: - Da. - Može li se na svjetlosti svijeća opaziti suze što su se nakupljale u njezinim očima?

Josh je kažiprstom prešao duž njezine nježne brade. Oči s više nijansi od brušenog topaza uro-nile su u njezine, a potom su se spustile na njezina prsa kao da će pogledom progorjeti tkaninu što se usuđivala njezine dojke skrivati od njegova požudnog pogleda.

Osjetila je kako se nesvjesno naginje prema njemu, a spasilo ju je samo Gaylino pitanje:

- Što ćemo jesti?

Josh je uzeo patku, a Megan piletinu u soku od limuna. Oboje su nizali hvalospjeve kuharu kojeg su doveli iz vrlo skupog hotela u Nici u Francuskoj. - Želiš li kušati moje jelo? - Josh upita Megan. Podigne zalogaj sočnog mesa prema njezinim ustima.

- Nadala sam se da ćeš me to pitati.

Približio je vilicu njezinim usnama, a ona ih je zatvorila oko zalogaja. Polako je, očiju prikovanih za Joshove, pomaknula glavu unatrag dok nije izvadio vilicu iz njezinih usta. Njegov se pogled nije micao s njezinih usta dok je polako žvakala. Tek kad je opazila opasan bljesak u njegovim očima, shvatila je kako se iskonski seksualno ponašala.

Nervozno i hitro jezikom je prešla preko kuteva usana. Josh je naglo uzdahnuo i zagledao joj se u oči. Prepoznala je strast u zlatnim dubinama, a njezino je srce pobjednički tuklo. Ili je lupalo od straha?

Večera je bila ugodna. Uživala je u društvu bračnog para Bishop. Jedino što je kvarilo savršenstvo večeri bili su čeznutljivi pogledi što ih je Laura Wray dobacivala Joshu. Činilo se da je on uopće ne primjećuje, a koliko je Megan znala, ni jednom nije pogledao prema njoj. Ipak, kad god bi Megan pogledala ženu na drugom kraju prostorije, ona je zurila u Josha.

- Želiš li plesati, Megan? - pitao je Terry dok su pijuckali kavu i žestoka pića.

- Da, hvala - spremno će Megan. Skladni zvukovi malenog orkestra opsjedali su je tijekom cijele večere, te se često uhvatila kako se njiše u laganom ritmu. Voljela je plesati, a za to nije imala mnogo prilike.

Josh je uzvratio uslugu zamolivši za ples uzbuđenu Gaylu. Čim je počela druga pjesma, Megan se našla u rukama upravitelja televizije iz Charlestona kojeg je upoznala na jednoj konferenciji prethodne godine.

Smijala se njegovoj priči o jednom od njihovih kolega, kad je opazila da Josh pleše s Laurrom Wray. Smijeh joj je zapeo u grlu kao da joj je netko ugurao čep. Proparao ju je ubod ljubomore. Uplašila ju je žestina osjećaja. Nikad ranije nije upoznala neku emociju koja bi je na taj način trovala.

Žena je zabacila glavu, a njezina je plava kosa djelomice pokrivala ruku što joj je počivala na leđima. Razgovarali su, smiješili se i vedro smijali. Kad je pjesma završila, Megan je vidjela kako se Josh saginje i na Laurine usne spušta lagani poljubac. Kako bi prikrila svoje osjećaje, Megan je vedro čavrljala sa svojim partnerom dok ju je pratio do stola, nadajući se da ne govori besmislice.

Prije nego je imala priliku sjesti, našla se u rukama čiju je snagu i posesivnost s lakoćom prepoznala. Mržnja spram žene s kojom je maločas plesao toliko je obuzela Megan da se držala krajnje ukočeno.

Međutim, uskoro su na nju umirujuće djelovali miris njegove kolonjske vode, snaga mišića što su se izvijali uz njezino tijelo, te smireni taktovi

glazbe. Ponovno se našla u Joshovoj mreži senzualnosti, a u tom trenutku nije željela pobjeći. Tjerana nerazumnim porivom da mu dokaže kako je jednako ženstvena kao i žena koju je jednom zaprosio, namjestila je svoje tijelo tako da se u svemu uskladi s njegovim.

- Mislio sam da večera nikad neće završiti. - Usnama joj je milovao sljepoočnicu. - Jedva sam čekao da mi se nađeš u rukama. - Smiješeći se od tajnog zadovoljstva, Megan počne podizati ruke kako bi mu ih obavila oko vrata. - Molim te, Megan, spusti ruke. Ne želim se boriti protiv mogućih nasilnika. - Pritisnuo je njezinu šaku na rever sakoa, savivši joj ruku između njihovih tijela, a drugom joj je rukom držao drugu šaku. Znala je da ne počiva slučajno uz njezinu dojku. Čarobno su se kretali u ritmu glazbe. U prostoriji je vladao romantični ugođaj zahvaljujući svijećama u mjedenim svijećnjacima na zidovima i svjetiljkama na stolovima.

Joshov je palac lijeno milovao Meganinu dojku. Milovanje je izazvalo treperavi osjećaj što se širio iz dubine njezine utrobe do grla, a potom opet nazad, ovoga puta dublje, do samog srca onoga što ju je činilo ženom. Obraz mu je prislonila na prsa u kojima je mogla čuti lupanje srca.

Trebala bi se ljutiti na njega jer joj nije rekao za Lauru Wray. Trebala bi ga prezirati zbog ravnodušnog načina na koji je odbacivao žene kad bi mu dojadile. No njezin arsenal za napad bio je zapečaćen kad ju je uzeo u zagrljaj i ondje je držao kao da joj je baš tu mjesto.

- Tako je divan osjećaj ovako te držati - šapne Josh približivši usta njezinom uhu. - Činiti ovo. - Milovanje njezine dojke bilo je potajno, nevidljivo za sve ostale, a ipak se po osjećajima što su je obuzimali činilo da je miluje na najintimniji mogući način.

- Izluđuje me pomisao da samo djelić tkanine krije tvoje dojke od moga pogleda. - Drugu ruku spusti do njezina struka i privuče je još bliže k sebi. - Od mojih ruku. - Poljubi je odmah ispod uha. - Od mojih usta.

Zadrhtala je i pritisnula lice uz njegovu košulju. - Josh, ovdje mi ne bi smio govoriti takve stvari.

- Imaš pravo - reče i odjednom je pusti.

Zadržao ju je kad se lagano zaljuljala. - Budući da ti kanim reći mnogo takvih stvari, mislim da bi bilo bolje poći odavde.

7. poglavlje

Doslovce ju je odvukao s plesnog podija. Na brzinu su zahvalili zbunjenim Bishopima i zaželjeli im laku noć, a tada su žurno izašli iz restorana.

- Prošećimo plažom.

Josh ju je uzeo za ruku, te su pošli oko olimpijskog bazena za plivanje, gdje se još uvijek zabavljalo nekoliko gostiju. Kratko su pozdravili one koje su prepoznali. Drugi su uživali do vrata uronjeni u zapjenjenim mjehurićima u velikim kadmama s vrtlozima tople vode. Nijedno ni drugo trenutno nije privlačilo Megan. Željela je jedino biti nasamo s Joshom.

Gotovo sve su staze na koncu vodile do plaže. Josh je pošao najbližom koja je presijecala široku, lijepo njegovanu tratinu, a zatim vodila kroz visoku travu što je rasla na blago uzdignutim dinama, te ih dovela do prostrane bijele plaže.

- O, kako lijepo - ushićeno će Megan. Daleko iza sebe ostavili su svjetla i našli pustu plažu u prirodnom stanju. S nadolazećom plimom, poljupcem mjesečine na kresti svakog zapjenjenog vala i vjetrom što je donosio zvuk oceana, prizor je djelovao primitivno, iskonski i nepromjenjivo.

- Ti si lijepa. - Josh joj jednom rukom obujmi lice, a drugom vrat. Njegova se usta stope s njezinima, a jezik se progura kroz popustljive usne i ugnijezdi se u toploj mokrini njezinih usta.

Vjetar je istrgnuo pramenove kose iz njezine uredne punde i divlje mlatarao njezinom haljinom, ali Megan jedva da je toga bila svjesna. Vrelina Joshovih usta i čvrsta snaga njegova tijela bila je sva zaštita koja joj je trebala.

Kad ju je konačno pustio i koraknuo unatrag, pogledao je njezine visoke potpetice što su uronile u pijesak. - Ovako nećeš daleko stići - reče i nasmije se. - Stavi nogu ovamo. - Udari rukom po svom bedru.

Pod uplivom njegova dobrog raspoloženja, Megan izvuče izvuče sandalu iz pijeska i podigne nogu na njegovo bedro, odmah iznad svijenog koljena. Snažnim, vitkim prstima čvrsto je obuhvatio njezin gležanj i otkopčao sandalu. Povjetarac joj je podigao suknju i omogućio mu zamaman pogled na glatko bedro. Čudno kako su prirodni elementi zajedno s njom radili na Joshovoj propasti. Vjetar mu je razbarušio kosu, a nepravilni kut pod

kojim je stajala jedna obrva davao mu je đavolju privlačnost.

Kad se riješila sandala, učinili su nekoliko koraka duž plaže. - Ne mogu odoljeti - reče Josh i sjedne na pijesak, ne vodeći računa o skupom odijelu. Izuje cipele i čarape, te dvaput presavije nogavice na hlačama. Ustane, svuče sako i olabavi kravatu.

- Ne kaniš tako nastaviti, zar ne? - upita Megan šaljivim tonom.

- Samo ako ćeš i ti - sugestivno će Josh.

- Ni slučajno. Smrznula bih se.

Josh je pogledom prešao niz njezino tijelo, a ona je zadrhtala od izražajnosti njegovih očiju. Tanka tkanina haljine pripijala joj se uz tijelo, a svježina vjetra ukrutila joj je bradavice. - Ja se ne bih bunio - drsko će Josh. Dobacila mu je smučeni pogled koji ga je natjerao u smijeh, a zatim ju je obujmio rukom. - Želim hodati kroz valove.

- Ali ja ne mogu - reče Megan i ponovno stane.

- Zašto? Previše hladno?

- Ne, imam hulahupke.

-Pa?

- Pa? Pa, to bi bio grozan osjećaj, a osim toga, smočile bi se.

- Neće se smočiti ako ih skineš.

- Josh! - Megan se hitro osvrne naokolo. Na plaži su se još uvijek samo oni nalazili. - Ne mogu to učiniti.

- Zašto?

- Zar ćemo ponovno o tome? Jednostavno ne mogu, eto zašto. Netko bi me mogao vidjeti.

- Nema nikoga tko bi te mogao vidjeti - reče i raširi ruke kako bi naglasio svoje riječi. - Osim

mene. A ja sigurno ne bih ugrozio svoj ugled džentlmena i virio.

Oprezno ga je promatrala. - Ti nisi džentlmen.

- O? Pa, u tom slučaju, želim postati. Ma hajde

- uporno će on - skini ih. - Kako je ona oklijevala, sagnuo se prema njoj i pitao: - Što je bilo? Zar nemaš povjerenja u mene?

- Nimalo.

Josh se samo nasmijao, a vjetar je ponio zvuk daleko, ali ne prije nego su niz Meganina leđa prošli žmarci iščekivanja. Ima li on uopće nešto što nije privlačno? - Molim - reče poput malenog dječaka koji moli još jedan kolačić - svim srcem želim hodati kroz pjenu valova ove prelijepe, mjesečinom obasjane večeri. Molim te.

- Okreni se - rezignirano će Megan. Kad joj je udovoljio, žurno je posegnula ispod suknje, zavukla palčeve ispod pojasa hulahupki i skinula ih. - U redu - rekla je kad ih se oslobodila.

Prije nego je shvatila što kani, Josh joj je istr-gnuo odjevni predmet iz ruke. - Hvala za suvenir - neozbiljno reče.

- Vрати mi to - zatraži Megan podbočivši se.

- Ni slučajno - odbrusi Josh i tutne hulahupke ispod košulje.

- To je... to je perverzno - promuca Megan.

Unatoč glumljenoj ljutnji, zavrtjelo joj se u glavi od pomisli da se tako intimni dio odjeće nalazi na njegovim dlakavim prsima.

Slobodnom ju je rukom obujmio oko struka i ponovno je privukao k sebi. - Priznajem. Kad je o tebi riječ, ja sam lud. A sada - nestrpljivo reče - možemo li prošetati kroz pjenu valova?

Voda je bila svježā, ali ne pretjerano hladna, dok im je zapljuskivala gola stopala i vraćala se u more. Meganina suknja vrtjela se oko njezinih nagih nogu i time pojaćavala osjećaje što su joj obuzimali tijelo. Činilo se da joj krv pulsira u ritmu neobuzdanih valova.

Josh je uskladio korak s njezinim, te su hodali u ugodnoj tišini dok se nisu sasvim udaljili od svjetala kompleksa koja su sad izgledala poput zbirke dragulja razasute po crnom baršunu.

- Nisam znala da si nekoć bio zarućen s Laurom Wray - na koncu će Megan, izgovarajući misao koja ju je cijele večeri zaokupljala.

Josh je samo na trenutak izgubio korak, a tada je rekao: - Malo ljudi to zna. Nije dugo trajalo.

- Vidjela sam vas kako večeras plešete. Činili ste se vrlo... bliskima. - Megan je morala progutati ponos da bi to izgovorila, ali neki nepoznati poriv zahtijevao je da istraži dubinu Joshovih osjećaja prema urednici novina.

- Laura je lijepa, inteligentna žena. Sviđa mi se. Sad mi je dobra prijateljica.

Ljubomora je ispunila Meganino srce, a ona ju je oćajnićki pokušavala obuzdati. Ona ga ne Źeli. Ova mjesećinom i zvijezdama obogaćena šetnja plažom samo je dio njezina plana. Sve se lijepo odvija prema planu. Ljudi ih vide zajedno. Fotograf iz Atlante ih je snimio kako večeraju s Bishopima. Ta će se fotografija pojaviti u jutarnjim novinama. Za nekoliko će dana imati Josha Bennetta toćno u onakvoj situaciji kakvu je Źeljela; mislit će da ga voli, a ona ga zapravo ne voli. Besmisleni napadaj ljubomore proglasila je popratnom poja-

vom prekomjernog uživanja u ulogu što ju je igrala.

- Činilo se da ste očarani jedno drugim - primijeti usiljenom ravnodušnošću. - Jesi li siguran da je vatra ugašena?

Josh stane i okrene se prema njoj. - Više nema niti jedne iskrice - tiho reče. - Megan? - Kad je oprezno podigla lice prema njemu, Josh nastavi: - Mene očarava samo jedna žena. - Njegove se usne čvrsto i sigurno spuste na njezine, ostavivši za sobom uzbuđenje od kojeg se osjetila slabom i drhtavom.

- Hladno ti je - reče Josh pogrešno protumačivši njezino drhtanje. - Bit će bolje da pođemo natrag.

Promijenili su smjer, ali nisu trebali daleko hodati jer se njihova koliba nalazila između njih i glavnoga kompleksa.

- Danas poslijepodne nazvao sam ured. Ljudi iz Dixielanda više su nego zadovoljni - reče Josh.

- Dobro. Osjećam se krivom. Danas nisam niti jednom pomislila na svoje osoblje. Pretpostavljam da bih ih trebala nazvati sutra ujutro.

- Na odmoru si.

- I ti si na odmoru, ali si se javio u ured. Posao ti znači sve u životu, zar ne? - Bolje od mnogih znala je kako je nerazumne zahtjeve postavljao pred svoje ljude, iako to sada nije bio razlog za njezino pitanje. Željela je znati što ga motivira.

- Moj mi posao mnogo znači, da. Počeo sam od ničega, a nešto sam stvorio. To je sve što mogu pokazati kao plod svog života.

Zvučilo je gotovo kao da žali, ali ona je tu misao odbacila kao smiješnu. Svi su znali da je Jo-

shua Bennett čovjek tjeran ambicijom do te mjere da se sve ostalo isključuje. - Gdje si odrastao?

- West Virginia. Moj je otac radio u rudniku ugljena, a umro je kad mi je bilo deset godina. Crna pluća, bolest što ju je stvorio čovjek. Zarekao sam se da nikad neću sići u prokleti rudnik, čak i ako budem umirao od gladi.

Megan je u njegovu glasu čula željeznu odlučnost, a mogla ga je zamisliti kao dječaka, divljeg, ogorčenog, nepokornog i neprijateljski raspoloženog. Da, taj je opis odgovarao muškarcu kakav je postao. Pomalo ju je iznenadila spoznaja da ništa nije znala o njegovu odrastanju, ali je ipak instinktivno znala da nije bilo lako.

- Bio si jedino dijete?

- Da, hvala Bogu. Majka se dovoljno namučila da bi samo mene othranila. Kuhala je i posluživala u jednoj zalogajnici. Gotovo svake večeri donosila bi kući ostatke za moju večeru.

Stigli su do tratine ispred njihove kolibe. Kao po prešutnom dogovoru, Josh je spustio svoj sako i njihove cipele na travu. Oslonivši se leđima na deblo bora, privukao je Megan u zagrljaj. Oslonio je bradu na njezinu glavu i nastavio.

- Jednog sam dana između nastave i posla na benzinskoj crpki svratio u zalogajnicu. Jedan od sinova vlasnika rudnika gnjavio je moju majku s tim da nema dovoljno kečapa na njegovom cheeseburgem. Bio je prava gnjida, nasilnik koji je maltretirao sve i svakoga. Bio je stariji i krupniji od mene, ali srušio sam ga sa stolca i pošteno ga premlatio. -Tiho se nasmijao, a Megan je osjetila lagano vibriranje u prsima. - Ništa mi neće pružiti takvo zadovoljstvo kakvo sam tada osjetio. - Stavio joj je prst pod bradu i podigao njezino lice prema sebi. - Ništa

osim vođenja ljubavi s tobom - šapne i strastveno je poljubi.

- Gdje je sad tvoja majka? - Megan šaptom upita kad joj je oslobodio usta. Uživajući u senzualnoj darovitosti njegovih usana, pomilovala ih je vrškom prsta.

Usne pod njezinim prstom postanu tanke i tvrde od gorčine. - Umrla je dva tjedna prije nego sam maturirao u srednjoj školi. - Tužno se nasmijao.

- To joj je bio životni cilj, doživjeti moju maturu.

- Što si tada učinio? - Megan je odjednom poželjela saznati što više podataka o njemu. Ništa nije znala o njegovu životu prije one večeri kad ga je upoznala. Čak su i godine nakon toga bile velika nepoznanica. Kad god bi joj James počeo pričati nešto o čovjeku za kojeg je radio, ona bi vješto promijenila temu. Sad je jedva čekala da sazna što više.

- Lutao sam naokolo i obavljao različite poslove dok nisam skupio dovoljno novca za jedan semestar na fakultetu. Jednog sam svećenika nagovorio da mi dopusti živjeti u podrumu crkve u zamjenu za posao kućepazitelja i vrtlara. Ako u meni ima barem malo pristojnosti, to je zahvaljujući njemu i njegovoj ženi koji su mi davali jedan obrok dnevno i voljeli me unatoč lošem ponašanju. U svakom slučaju - uzdahne Josh - uspio sam se školovati, dobiti zajam i osnovati vlastitu kompaniju.

- Ublažavaš teškoće. Nije moglo biti tako lako kako zvuči - nježno će Megan i odmakne mu s čela pramen tamne kose.

- Nije bilo lako. Radio sam kao manijak. - Na tamnom licu zablistaju njegovi bijeli zubi kad se nasmiješio.

- Što te zainteresiralo za reklamiranje? Kreativ-
van um? Umjetnička priroda?
- Teško - reče Josh i kratko se nasmije.
- Slučajno sam otkrio da sam rođeni organizator.
Imao sam ideje koje su davale rezultata, o reklamir-
anju predstojećih događaja na prostoru fakulteta,
čak i u crkvi u kojoj sam živio. Neka ideja bi mi
pala na pamet, a ja bih je opisao umjetniku koji bi
napravio natpise i postere. Ja bih smislio temu, ali
bih marljiv rad prepuštao nekome drugome. - Spu-
stio je poljubac na njezino čelo. - To još uvijek
radim.
- Isplatilo se. Sad si jako bogat.
- Imućan? Da, pretpostavljam da jesam. Ali no-
vac mi nikad nije mnogo značio. Nije me uzrujava-
lo pomanjkanje sredstava, već ponižavanje što ga
čovjek mora trpjeti kad je siromašan. Kad sam po-
gledao kašu u koju sam pretvorio lice onoga gada,
momka koji je vrijeđao moju majku u zalogajnici,
zakleo sam se njemu i sebi da više nikad nikome
neću dopustiti da ponižava mene i moje.
- Za tako nešto doista nema opasnosti. Previše
si jak. - To je znala iz iskustva. - Ti si utjelo-
vljenje američkog sna. Imaš sve što želiš.
Obujmio joj je lice rukama i podigao ga prema
svojemu. - Ne, Megan. Morao sam se odreći onoga
što sam najviše želio, to zato jer nisam imao dru-
gog izbora.
- Njegova su se usta spustila na njezina, gladno,
grubo, žestoko, dok nije shvatio da je više nego
voljna primiti njegov poljubac. Zavukla je prste u
njegovu kosu i privukla njegovu glavu bliže svojoj.
Njihova su se tijela spojila u neobuzdanoj žudnji.

Dok su njihova usta pokušavala utažiti nezasićne apetite, Joshove su se ruke spuštale niz unutarnje strane njezinih podlaktica dok nisu stigle do dojki. Zastenjala je njegovo ime uz prizvuk preklinjanja, a tako ohrabren, on više nije čekao te je zavukao ruke ispod prozračne tkanine. Obujmio joj je dojke i nježno ih gnječio. Vagao ih je na dlanovima, mjerio njihovu punoću, ispitivao osjetljivost postupnim približavanjem vrhu što je žudio za milovanjem njegovih prstiju.

- Dopusti mi da te volim, Megan. Želim vidjeti ono što milujem. Želim to držati u ustima.

- O, Josh - zastenje Megan. Potražila je gumbe njegove košulje i izvukla ih iz rupica. Udisala je njegov omamljujući miris i svojim prstima ispunila želju dopustivši im da ga miluju. Dlačice su mu bile kovrčave, koža topla, mišići čvrsti.

Žudjela je za njim. Dok su njegove ruke postajale hrabrije u milovanjima, njezina su osjetila zahtijevala ispunjenje mahnite žudnje što ju je razbudio u njoj prije duge četiri godine. Njegove su joj usne obasipale vrat poljupcima, prsti su uzбудili bradavice do bolne potrebe, u uho joj je šaptao ljubavne riječi, a sve je to prijetilo porazom njezinih nakana.

Znala je da se mora odmah povući jer će inače biti zauvijek izgubljena, pa se polako odmicala od njega. Ruke su joj se još uvijek nalazile na njegovim prsima, ali su ga gurale natrag.

- Josh, ne više, molim te.

Joshova je glava udarila o koru drveta, a njegovo dahtanje nadmetalo se s vjetrom dok se polako vraćao u stvarnost. Ruke su mu se

beživotno spustile niz tijelo. Guste trepavice skrivale su mu oči.

Megan je odjednom osjetila golemu potrebu da ga utješi. Borila se protiv toga. On je neprijatelj. Odlučila ga je poraziti na jedini način koji je znala, koristeći se jedinim oružjem koje ima. Žalosne priče o njegovoj mladosti nisu mogle pokolebati njezinu odlučnost ili promijeniti mišljenje. On je odgovoran čovjek. Više nije žrtva nesretnih okolnosti, te sam donosi odluke. Iskorištava i zlostavlja ljude. Zaslužuje kaznu, a ona mu je baš to odlučila dati.

Ipak, bilo je teško sve to imati na umu kad je otvorio oči i iskrivljeno joj se osmjehnuo.

- Obećao sam sebi da te neću pokušavati nagovoriti nakon onoga što se dogodilo kad smo stigli ovamo. Zašto sam obećao nešto tako glupo, nikad mi neće biti jasno.

Uzvratila mu je ukočenim smiješkom, ali se činilo da on to ne opaža jer je rekao: - Trebala bi poći na spavanje. Za sutra sam planirao uzbudljiv dan.

Uzbudljiv dan što ga je planirao počeo je u sedam ujutro kad je glasno pokucao na staklena vrata

s terase. - Probudi se, pospanko. Dan nam odmiče.

- Zacijelo se šališ - promrmlja Megan i otvori jedno oko kako bi dobila potvrdu za ono što je mislila, da je prerano za ustajanje. Na kraju krajeva, na odmoru je!

- Megan! - prodere se Josh iza prozirnih zavjesa što ih je raširila preko prozora.

Odbacila je lagane pokrivače, protegnula se i pošla do prozora. Razmaknula je zavjese i ljutito ga pogledala. - Doista si hrabar - rekla je kroz pomična staklena vrata.

- I ti si, kad si ovako odjevena došla do vrata - reče Josh lijenom drskošću koja se slagala s njegovim držanjem. Pogledom je polako prelazio preko njezina tijela i zastajkivao na mjestima koja su reagirala sama od sebe. Spavaćica od batista do polovice bedara nije mogla sakriti njezine bradavice koje su se, shvatila je, vidjele kao dvije tamne sjenke ispod tkanine boje marelice. Nadalje se zaprepastila kad je vidjela da odgovarajuće gaćice, umjesto da skrivaju njezine najintimnije dijelove, samo privlače njegov pogled. - Smijem li ući? - Josh upita promuklim glasom.

Nije ga mogla odbiti, jednako kao što nije mogla staviti krila i odletjeti. Nije uspijevala otrgnuti pogled s njegovih očiju dok je otključavala i otvarala vrata. Koraknuo je unutra, a morski je povjetarac kružio oko njih i nadimao zavjese dok su oni nastavili gladno zuriti jedno u drugo.

Imao je na sebi kratke hlače i majicu bez rukava, pripravan za trčanje. Koji bi se muškarac, osim Josha Bennetta, mogao pojaviti u jarko crvenoj boji? A boja je naglašavala njegovu preplanulu put, a otvor majice na vratu razotkrivao je guste, tamne dlačice na prsima i pokazivao iskonsku muževnost.

Megan je žarko željela pomilovati čvrste oblike njegovih bicepsa, pokrivenih samo tankim narame-nicama majice. Njegova duga bedra, nabrekli listovi i lijepo oblikovana stopala bila su naga, osim dobro iznošenih bijelih tenisica za trčanje. Nije bio od onih koji trče samo jednom mjesečno. Znala je da to shvaća ozbiljno.

- Dobro jutro, djevojčice. Želiš li izaći i igrati se? - upita Josh. Pogledom je prešao preko njezine

rašćupane kose, a na usnama mu je lebdio nježan osmijeh.

- Majka mi je rekla da se ne smijem igrati sa starijim dječacima - reče Megan prihvaćajući igru. Obijesno se okrene na peti, zabaci glavu i uzdigne nos.

- Trebala si slušati majku - reče Josh, uhvati njezinu spavaćicu i zaustavi je. Zgrabio ju je za nadlakticu i povukao na svoja prsa takvom snagom da su oboje ostali bez daha. Ili je to bilo zbog blizine njihovih tijela, previše oskudno odjevenih da ne bi opazili izrazite razlike od kojih su im se zamaglile oči? - Igranje s dječacima mojih godina doista može biti vrlo nepromišljeno - šapne Josh.

Njegova su se usta spustila na njezina žestinom ublaženom nježnošću. Usne su im se okrznule, stobile, držale. Jezikom joj je razmaknuo zube i dotaknuo vršak njezina jezika, a potom ga obrađivao dok nije proglašen pobjednikom, a kao takav prisvojio sve privilegije koje uz to idu. Vješto, polako i temeljito istraživao je osvojeno područje.

Nevoljko je podigao glavu, ostavljajući sićušne, vlažne poljupce na njezinim otečenim usnama, poput umirujućeg losiona. Spustio je ruke niz njezine nadlaktice i dlanovima joj protrljao dojke.

- Jutros sam kanio malo vježbati - promrmlja Josh.

- To bi i trebao učiniti. - Njezine su usne počivale uz njegov snažni vrat, uživajući u mirisu losiona za poslije brijanja i okusu muške kože.

Rukama ju je obujmio oko struka i nagnuo se unatrag kako bi je mogao pogledati. - No, ako se ne makneš odavde, ne promijeniš izraz lica i ne odjeneš se pristojnije, kad završim s tobom, više

neću imati snage ni za puzanje, a kamoli za trčanje nekoliko kilometara. - Poljubio ju je u vrh nosa i spustio ruke. - Ideš sa mnom, zar ne?

- Nekoliko kilometara?

Josh se nasmije. - Dva kilometra?

- Jedan - pristane Megan.

- To te neće dovesti do maratona.

- Hvala nebesima. Pričekaj ovdje dok se predjenem.

Požurila je u garderobu i za sobom zatvorila rešetkasta vrata. - Kako si spavao? - dovikne mu skidajući spavaćicu i gaćice. Zavrtjelo joj se u glavi od pomisli da je naga na samo nekoliko koraka od njega. Što bi učinio da...? Kakvo glupo pitanje. Točno je znala što bi učinio.

- Proveo sam odvratnu noć. Imao sam samo hulahupke za društvo. - Čula je škripu kreveta i pretpostavila da je sjeo.

- O? Meni se čini da su sobe vrlo udobne. - Zastala je pri odijevanju kako bi čula njegov odgovor.

Niz živopisnih psovki doprlo je iz susjedne sobe, a potom Josh mrzovoljno reče: - Moje zamjerke nemaju nikakve veze s udobnošću.

Osjećajući se sigurnom iza zatvorenih vrata, Megan se zadovoljno nasmiješi. - Nadam se da te ne muči ništa ozbiljno.

- Znam savršen lijek. Dođi ovamo pa ću ti pokazati.

Dotad je već navukla čvrsti grudnjak za tjelovježbu; dvije večeri tjedno odlazila je u fitness centar u središtu grada; i majicu bez rukava koja se slagala s njezinim kratkim hlačicama. Oko čela je omotala pamučni šal da bi joj držao kosu i upijao znoj. Hrabro je prihvatila Joshov izazov i ušla u spavaću sobu.

Leđima se naslonio na tkaninom presvučeno uzglavlje kreveta, a ispružio se na zgužvanoj udubini gdje je ona cijelu noć spavala. Njegov opušteni položaj kosio se s požudnim izrazom u njegovim očima po kojem se jasno vidjelo kakav je lijek imao na umu.

Nakon što je tenisice i čarape što ih je donijela iz garderobe spustila na krevet, Megan je obijesno položila ruke na bokove. - Dakle?

Josh je naglo skočio s kreveta, obuhvatio je oko struka, bacio na krevet i ondje zarobio. Njezin je krik proparao zrak.

- Dakle? Jesi li to rekla? Dakle? - Počeo je grickati i ljubiti područje između njezina vrata i ramena.

- O, Josh, molim te - Megan se malo smijala, malo kričala. - To me škaklja! - Koprčala se mlatarajući rukama i nogama koliko joj je on dopuštao.

- Ahh, pazi s tim koljenima. Ne želimo oštetiti nešto što bi nam kasnije moglo zatrebati, zar ne? - Podigao se nad nju oslanjajući se na ukočene ruke, a ona je mirno ležala i samo su joj se prsa micala dok je uzbuđeno disala.

Na njegovu se licu pojavi ozbiljan izraz. - Tako si prekrasna - reče uzbuđujuće blago. - Prekrasna i inteligentna i slatka i seksi. - Polako se spustio na nju dok nije prihvatila svu njegovu težinu. Nježno ju je poljubio. Usnama se poigravao s njezinima dok ga nije stenjući preklinjala. Zubima ju je lagano grickao. Potom se njegov jezik zakopao u vlažnoj udubini njezinih usta. Kad je konačno podigao glavu, pitao je: - Jesi li spremna?

- Spremna za što? - tiho promrmlja Megan.

Njegova se iskrivljena obrva upitno izvije.

- Spremna za trčanje.

Vrelina joj oblije obraze. - O, za trčanje. Naravno, da, za trčanje. Da, spremna sam. - Josh se nasmije. - Osim... osim što nisam obula tenisice. - Još uvijek se nije pribrala od osjećaja što ih je izazivala težina njegova tijela na njoj, dodira njihovih nagih bedara.

- Dopusti meni. - Još uvijek ju je držao zarobljenom prebacivši nogu preko njezinih. Uzeo je njezine čarape. Megan se podigla na laktove kako bi gledala. - Sviđa mi se ovaj lak za nokte - primijeti Josh, sagne se i nježno poljubi njezine nožne prste. Uspravio se kad joj je navlačio čarapu i dodao: - Gotovo jednako kao i obrisi tvojih bradavica na toj tijesnoj majici. - Nije imala vremena reagirati prije nego se sagnuo i njezinim bradavicama učinio isto što i nožnim prstima, a tada je ostala bez daha.

Ostala je ukočena dok joj nije navukao obje čarape i vještim prstima vezao tenisice. - Evo - reče, ustane i povuče je na noge. Lagano ju je pljesnuo po stražnjici i tako je probudio iz transa. - Dat ću ti malo prednosti.

Nakon što su neko vrijeme trčali, Megan je shvatila da Josh nije očekivao da ona tako dobro trči. Široko joj se nasmiješio dok su rame uz rame trčali zorom okupanom plažom. Bilo je jako rano, pa su plažu imali za sebe. Nakon nešto više od dva kilometra, Megan je stigla do svoje granice i počela zaostajati.

- Ti nastavi. Čekat ću te ovdje.

Josh joj mahne i nastavi trčati duž naizgled beskrajne plaže dok nije postao samo tamna točka na bijelom pijesku. Megan je usporila do hodanja, a otkucaji bila polako su joj se vratili na normalu.

Tada je na pijesku radila trbušnjake i vježbe istezanja, a povremeno je pogledavala vraća li se Josh. Nakon što je obavila sve vježbe, sjela je na vlažni pijesak, izula tenisice i ispružila noge preda se. Zurila je u nebrojene promjene valova što su se poigravali pred njom. Nije imala pojma koliko je daleko trčao, ali prošlo je više od pola sata prije nego što ga je ugledala kako se vraća.

S naporom je disao dok je trčao prema njoj, bacajući pijesak na sve strane i skidajući majicu. Bacio ju je prema njoj, ali je ona izbjegla znojem natopljeni odjevni predmet. - Hajde - zadihano će Josh, još uvijek trčeći u mjestu, sagne se, pograbi je za zglavak i povuče na noge.

- Što radiš? - Smijala se dok je teturala za njim.

Vukao ju je prema valovima. - Ne! - vikne Megan i pokuša istrgnuti ruku iz željeznog stiska.

- Zašto ne? Sjajan način za hlađenje.

- Ja sam se ohladila, ohladila sam se. - Tako se smijala da je jedva mogla hodati. Nije znala kako ju je uspio držati i istodobno poskakivati na jednoj pa na drugoj nozi kako bi izuo tenisice. - Pusti me - vrisnula je Megan posljednji put prije nego ju je gurnuo u vodu.

Igrali su se u valovima, a tada su, iscrpljeni, legli u plicak i pustili da im valovi isperu umor i znoj.

- Kad bismo u Atlanti imali ocean, svakog bih jutro trčao plažom - rekao je Josh dok je ležao na leđima i zatvorio oči kako mu sunce ne bi smetalo. Megan je žarko željela pomilovati njegove obraze i tamne trepavice što su na njima počivale. Mokre sportske hlačice pripile su se uz njegovo tijelo i omogućavale dobar pogled njezinim radoznalim

očima. Širina njegovih prsiju, ravan trbuh, veličina njegova seksa, sve je bilo izloženo njezinu pogledu. Megan se okrenula na trbuh i položila bradu na prekrížene ruke. - Ti si pravi manijak za tjelovježbu, zar ne?

-Da.

- Od kada?

- Već dugo. Jedna od prvih stvari što sam ih učinio kad je kompanija postala dovoljno velika i prihodi obilni, bila je srediti da svi moji djelatnici postanu članovi jednog fitness centra. Potičem ih da pođu onamo nekoliko puta tjedno na sat vremena, čak i ako moraju ranije otići s posla zbog toga. Megan naglo podigne glavu na te riječi. S nevjericom je zurila u Josha. Njegove su oči ostale zatvorene.

- James... - Megan ovlaži usne. - James nikad nije spomenuo tako nešto.

Josh je zaškiljio na jarkoj sunčevoj svjetlosti. - Znam. Nagovarao sam ga da pođe, Megan. Njemu je, više nego drugima, trebalo vježbanje. Kad god bih to spomenuo, on bi se našalio i obećao da će za to naći vremena. Koliko ja znam, nikad ga nije našao.

Megan je zurila u dugačku plažu, a nije ju vidjela. -Ni koliko ja znam - tiho reče. Spustila je glavu na ruke i dopustila da je slana voda zapljuje ostavljajući dojam masaže.

- Hej, jesi li zaspala, ili si se utopila? - upita Josh nakon dugih minuta.

Snagom volje Megan je potisnula svoju ozbiljnost. Okrenula se ustranu i nasmiješila mu se. - Ni jedno ni drugo.

- Onda dođi. Nešto sam našao dok sam sinoć šetao kako bih smirio svoje... ovaj... frustracije. Mislim da će ti se svidjeti.

Pokupili su tenisice, njezine čarape i njegovu majicu, te krenuli u pravcu šume što se spajala s plažom stotinjak metara od obale.

- Kamo me vodiš, za ime svijeta? - pitala je Megan dok su hodali kroz nisko šipražje. S obzirom na golema stabla koja odozgo šire svoje krošnje, ovo grmlje ne može dobivati mnogo svjetla, a ipak je blistavo zelene boje.

- Baš ovdje - ponosno reče Josh i raširi ruke. Savio se u struku i naklonio se. Iza njega se nalazio ogroman hrast čije je debele grane prekrivala mahovina. S jedne goleme grane visjela je ljuljačka. Konopac je bio debljine Meganina zglavka. Drveno sjedalo bilo je dugačko malo više od pola metra, a široko tridesetak centimetara. Konopac je provučen kroz rupe s obje strane sjedala, a s donje strane vezan u čvor.

- Ljuljačka! - oduševljeno vikne Megan i potrči do nje. Kad je uhvatila konopce, zbacila je glavu kako bi pogledala kroz razgranatu krošnju. Sunčeva svjetlost prošarala je tamnozeleno lišće koje je stvaralo čarobne oblike na plavom nebu. - Prelijepo je.

Josh se samozadovoljno nasmije. Spusti tenisice na mekano raslinje i dugim koracima pođe prema njoj. Odgurne je i sjedne na drveno sjedalo.

- Mislila sam da je ovo trebalo biti iznenađenje za mene - obijesno će Megan.

- I jest. Ti ćeš mi sjesti u krilo. - Josh je potapšao svoja naga bedra.

- Ne mogu se tako ljuljati. Past ću.

- Ne, nećeš.

Gundajući je pošla naprijed, okrenula mu leđa i sjela mu u krilo. Na trenutak ništa nije rekao. Kad jest, u glasu mu se osjećala podrugljivost.

- Megan?

-Da?

- Imaš pravo. Ovako bi mogla pasti. Okreni se.

Megan naglo skoči i okrene se prema njemu.

- Misliš, da se okrenem prema tebi?

Uperio je kažiprst u nju i zatvorio jedno oko.

- Sad si shvatila.

Njezine oči nisu poslušale zapovijed da ne skrenu prema njegovu krilu. Njezin se pogled nezaustavljivo spustio. S mukom je progutala slinu. Baš kao što je mislila, hlačice su mu se čvrsto pripijale uz tijelo i jasno ocrtavale njegovu muškost.

- Megan. - Njezino je ime izgovorio tiho, a ipak ju je uspio prisiliti da podigne pogled do njegovih očiju. Osjetila je kako se smanjuje, postaje sićušna kao odraz u njegovim očima. Zlatne su je šarenice obujmile, okružile, i ona se našla u njemu. Krećući se kao u transu, Megan korakne naprijed. Uz njegovu pomoć namjestila je najprije jednu nogu, a potom i drugu, preko njegovih, dok nije sjedila na njegovim bedrima, okrenuta prema njemu.

- Stavi mi ruke oko vrata i drži se - reče Josh.

Kao u snu, Megan ga poslušala. Mišići njegovih ruku su se napeli kad je uhvatio konopce. Osjećala je stezanje mišića ispod svojih bedara dok je hodao unatrag. Pošao je natrag što je dalje mogao, dok mu se tijelo nije izravnalo i stajalo pod ostrim kutom. Čvrsto ga je držala dok su njegovi nožni prsti jedva dodirivali tlo.

- Spremna? - upita Josh.

Megan ushićeno vikne: - Da!

Podigao je noge i oni polete zrakom. Njihov smijeh i radosni krici istjerali su obitelj šojki kreštalica iz gnijezda na stablu. Jedna je šojka ljutito zakriještala, ali nisu je ni čuli jer su im srca divlje lupala.

Kad su poletjeli prema van, Josh je izbacio prsa naprijed kako bi imali zamah na povratku. Svaki put kad bi dotaknula Meganina, ona je uživala u dodiru. Njezina vlažna majica bila joj je pripijena uz tijelo i omogućila mu omamljujući pogled na njezine dojke. Istureni vrhovi bili su jasan dokaz njezina uzbuđenja.

Kad su letjeli unatrag, on se naginjao natrag, a ona je nekoliko bezvremenih trenutaka lebdjela nad njim. Tijekom tih zaustavljenih sekundi, gravitacija ju je gurala naprijed dok se njegova muškost ne bi našla udobno smještena između njezinih bedara.

Ritmički pokreti njihovih tijela pretvorili su sva njezina osjetila u jedan užareni kotao žudnje. Uzavreli osjećaji pomutili su joj razum. Jednom je rukom uhvatila Joshovu kosu. Gležnjeve je prekrížila iza njegovih bokova. Njihove su oči emitirale strastvene poruke dok ih oboje nije obuzela nepodnošljiva vrelina.

Kad je Josh počeo smirivati ljuljačku, svoja je usta stopio s njezinima. Još uvijek je držao konopce, ali Megan se i bez pritiska njegovih ruku pri vinula uz njega i pritisnula dojke uz njegova naga prsa. Polako su se spustili na zemlju, ali Meganina duša se još uvijek nalazila u visinama.

Na koncu se ljuljačka posve zaustavila. Tek je tada Josh pustio konopce i, objmio je, jednom rukom oko ramena, a drugom oko bokova. Oči su mu ostale sklopljene kad je prislonio čelo uz njezino i duboko disao. - Moja Megan - šapnuo je. Njezine su mu usne milovale obraz, slankast od morske vode. Govorio je tako tiho da se morala naprezati kako bi ga čula. - Onoga dana kad si se udala za Jamesa, mislio sam da ću poludjeti.

8. poglavlje

Megan se činilo da će joj srce iskočiti iz prsa, tako je mahnito lupalo. Stisnuli su se jedno uz drugo, bez riječi, bez pokreta. Nije vjerovala svojim ušima da je doista rekao ono što joj se učinilo, ali nije mogla spriječiti pomutnju što su je te riječi izazvale u njoj.

Nakon dugo vremena podigao je glavu i tužno je pogledao. - Odvratno sam se napio i nisam se trijeznio tri dana, a živio sam od viskija što sam ga uzimao u redovitim vremenskim razmacima.

- Bio si na vjenčanju. - Slabašan glas nije prepoznala kao svoj.

- Da. Sjedio sam i slušao kako obećaješ da ćeš postati ženom drugog čovjeka, biti mu sve ono što ta riječ podrazumijeva. - Balansirajući na uskom* drvenom sjedalu, Josh podigne jednu ruku do njezina lica. Nevjerojatno nježnim dodirom njegov je kažiprst ocrtavao njezino lice. - Ne znam kako sam uspio ostati miran i dopustiti da se to dogodi. Sam Bog zna da sam želio potrčala do prednjeg dijela crkve, oteti te njemu i uzeti za sebe.

Oslonila je obraz na njegov dlan i sklopila oči.

- Znao si da se udaj em kad smo se upoznali. Znao si to i kad si me slijedio do one sjenice.

- Da, ali možda sam tada samo slušao nagon.

Čim sam te ugledao, osjetio sam se kao da me je netko sjekirom tresnuo među oči, ali nisam mogao vjerovati. Ti... koliko ti je tada bilo godina? Dvadeset pet? - Megan kimne, a on nastavi: - Bio sam dobrih deset godina stariji. Vlastitim sam se snagama izvukao iz bijede. Bio sam grub, opak, iznuren. Zaljubljanje na prvi pogled ne događa se grubijanima poput mene. - Usnama je nježno okrznuo njezine. - Ali čim sam te poljubio, znao sam da je stvarno ono što se dogodilo.

- Nikad nisam smjela dopustiti da dođe do tog poljupca. Pripadala sam Jamesu.

- Znao sam to, ali nisam želio prihvatiti. Mjesecima sam to odbijao prihvatiti. - Uhvati pramen njezine kose i namota ga oko prsta. - Tada sam se proklinjao, proglasio glupanom i počeo izlaziti i spavati sa svakom raspoloživom ženom.

Poigravao se njezinom majicom, fasciniran načinom na koji bi se vlažna tkanina, kad god bi je povukao k sebi, svaki put iznova obavijala oko njezinih dojki. - Ti si bila poput bolesti u meni koja nije reagirala na liječenje. Bez obzira što sam činio, s kim sam to činio, žudio sam za tobom, Megan. - Njegove se guste trepavice podignu te je prodorno pogleda. - Prošao sam pakao kad sam te jednom pustio od sebe. Neću se ponovno tako kažnjavati.

Nije mu se mogla oduprijeti kad je raširio šake na njezinim leđima i privukao je još bliže. Poput užarenog željeza, njegove su usne zapečatile njezi-

ne i vrelinom dospjele do same duše. Oslobodio joj je usta i ostavio vrela traga usana na njezinu vratu.

Megan mu je maknula ruke s vrata i uhvatila se za konopce. Puteno je zabacila glavu i nagnula se unatrag otvoreno ga pozivajući.

Njegove su ruke vješto prešle na njezine dojke, te ih je mazio sporim, sigurnim pokretima i time u njoj zapalio stotine vatri. Jezikom je pošao duž njezine ključne kosti, a zatim niže. Stigao je do nježnih oblina njezinih dojki.

- Josh! - viknula je kad joj je prstima nježno stisnuo uzdignutu bradavicu, a zatim je pokrio ustima. Refleksno se izvila uz njega i odmah shvatila da je on jednako uzbuđen kao i ona.

- Ahhh - zastenjao je. Položio je glavu u udubinu njezina ramena i duboko, drhtavo disao. Fizička agonija iskrivila mu je crte lica dok je pokušavao uspostaviti kontrolu nad svojim tijelom. Na koncu je uzdahnuo i podigao glavu.

- Moramo otići odavde, osim ako se ne želiš valjati u djetelini - blago reče.

U tom trenutku nije imala ništa protiv kreveta od bujnog niskog raslinja ili nadsvođa od krošnje hrasta. Bilo je dobro što Josh nije jednako impulzivan. Ustao je i pustio da ona polako klizne niz njegovo tijelo dok nije bosa noge položila na tlo.

- Osim toga - rekao je, sagnuvši se kako bi uzeo njihovu obuću - imam dogovorenu partiju golfa s Terryjem.

Sat vremena kasnije stajao je nad prostorom na plaži što ga je Megan prisvojila za sebe. Ležala je potrbuške na velikom ručniku, a uz nju je bio naj-

noviji bestseler, naočale za sunce, bočica mlijeka za sunčanje s najvećim zaštitnim faktorom, maleni ručnik, torba-hladnjak i u njoj tri limenke bezalkoholnih napitaka i tranzistor, ukratko, sve što je potrebno za provođenje dana na plaži.

Vratili su se svatko u svoju sobu, istuširali i pojeli doručak, koji se sastojao od prepečenca, meko kuhanih jaja i svježeg voća s umakom od jogurta, što ga je Josh naručio i zamolio da donesu na njegovu terasu.

Sad je pitao: - Jesi li sigurna da ti neće smetati ako te ostavim samu i pođem igrati golf s Terryjem?

Jako će joj smetati što će je idućih nekoliko sati ostaviti samu, ali ga pogleda i nasmiješi se. - Samo ti idi udarati lopticu po terenu za golf. Ionako sam ovo za danas planirala.

Izvršno je izgledao u bijelim hlačama, mornarsko plavoj košulji i odgovarajućim cipelama.

Mučilo ju je što je znala da još bolje izgleda samo u tankim sportskim hlačicama. Krv joj je uzavrela u žilama pri pomisli na to, a ne zbog sunca što joj je peklo leđa.

Njezin je bikini pružao slabu zaštitu od vrelih sunčevih zraka. Izabrala ga je u nadi da će lijepo pocrniti po cijelom tijelu. Bio je napravljen od kačkanog pamučnog konca. Boja cimeta bila je gotovo iste nijanse kao i njezina kosa, ali bez brončanog sjaja. Samo su strateški dijelovi bikinija bili podstavljeni tkaninom u boji kože. Uske trake na bokovima povezivale su prednji i stražnji trokut donjeg dijela. Provučena traka povezivala je minijaturne košarice grudnjaka između dojki. Druga se traka vezivala na potiljku.

Baš bi se trebala okrenuti i dopustiti da Josh vidi prednji dio njezina tijela, zlobno je pomislila. Možda tada ne bi tako želio odjuriti na partiju golfa.

Umjesto toga, zaštitila je oči od sunčeva bljeska i upitala: - Hoćeš li mi učiniti uslugu prije nego pođeš?

- Samo reci.

- Možeš li, bez da ti se cipele napune pijeskom, utrljati malo mlijeka za sunčanje na moja leđa? Ako se ne zaštitim od opekotina, neću se moći micati do kraja vikenda.

Spustivši se kraj nje, Josh se nagne i šapne joj u uho: - To nije usluga. To je privilegija. Takva za koju bi mnogi počinili zlodjela, mislim.

Razmazao je emulziju po njezinim leđima snažnim, masirajućim pokretima. Krenuo je od njezinih ramena, prošao ispod tanke trake i stigao do križa. Megan se opustila pod njegovim čarobnim prstima tako da ju je tromost prikovala za ručnik. Letargije je nestalo u trenutku kad je zavukao prste ispod gaćica bikinija.

- Josh!

-Hmm?

- Ti... stavljaš mlijeko za sunčanje na mjesto koje neće ni vidjeti sunce.

- Oh - reče Josh, a njegovi prsti nastave nježno gnječiti čvrsto meso. - Pa, čovjek nikad ne može biti dovoljno oprezan.

Bilo bi dobro to zapamtiti, Megan podsjeti samu sebe.

- Noge? - tiho upita Josh.

- Ovaj, da, mislim da bi trebalo.

Stisnuvši bočicu, nacrtao je duge bijele trake od mlijeka za sunčanje duž njezinih nogu. Objema joj je rukama obuhvatio listove kako bi utrljao losion. Topli osjećaj sigurnosti obavio joj se" oko srca. No kad je kleknuo između njezinih gležanja i nagnuo se naprijed kako bi utrljao zaštitu na njezina bedra, njezino je srce iznova počelo nepravilno tući. Lupanje je odjekivalo odbijajući se od čvrsto zbijenog pijeska ispod nje i prisiljavalo je da prizna i prihvati vlastito uzbuđenje.

Njegovi su prsti putovali prema gore, a palčevi pritiskivali mekanu kožu među njezinim bedrima. Poput naprava za traženje izvora vreline, sve su se više primicali samom njezinom središtu koje je bolno pulsiralo. Njezina je koža isijavala toplinu. Bradavice su joj se ukrutile od žudnje. Kad je Josh polako povukao ruku, ostala joj je bolna čežnja koja je preklinjala da je se utazi.

- Gotovo. - Nesigurnost u njegovu glasu slagala se s njezinim isprekidanim disanjem.

- Hvala ti - šapne Megan.

- Jesi li sigurna da će sve biti u redu? Prilično smo daleko od glavne zgrade. Zašto ne pođeš do bazena? Ondje će biti još ljudi.

- Ja sam velika cura - reče Megan i podigne se na laktove prije nego što je shvatila kako taj položaj naglašava njezine dojke u sićušnom bikiniju.

- To vidim - promrmlja Josh uživajući u pogledu na provokativan prizor. Pročisti grlo i naglo se okrene na drugu stranu. - Vratit ću se čim budem mogao. Čuvaj mi mjesto na ručniku. A da bih bio miran, ako pođeš do bazena, molim te, najprije promijeni kupaći kostim.

- Pozdravi Terryja u moje ime i dobro se zabavi. - Megan se vedro nasmiješila, ali ju je preplavilo razočaranje dok je gledala kako se udaljava preko pijeska i tratine prema njihovoj kolibi kako bi uzeo torbu s palicama za golf.

Obeshrabrena trenutnim osjećajem usamljenosti, slijepo je zurila prema moru. Potom su je vreline sunca, zvuk valova i blagi povjetarac polako uspavali.

- Smetam li vam?

Megan s naporom razmakne kapke i dopusti da joj jarka sunčeva svjetlost dopre do očiju. - Što? - upita, okrene se na leđa i sjedne, pospana i dezorijentirana.

- Jeste li spavali? Žao mi je - reče glas.

Kad su joj se oči priviknule na jarki bljesak, Megan je prepoznala Lauru Wray. - O, zdravo, Laura - smeteno će Megan. Namjestila je trake bikinija kako bi se što bolje pokrila. - Valjda sam malo zadrijemala, ali mi je drago da ste me probudili. - Pogledala je ramena i ugledala ružičastu boju koja zacijelo najavljuje opekline od sunca. - Ako se previše dugo izlažem suncu, izgorim.

- Zato sam ja obavijena gazama poput mumije - odgovori Laura i nasmiješi se. Imala je moderne, velike naočale za sunce i dugački, tirkizni ogrtač od frotira dugih rukava i s kapuljačom. - Smijem li sjesti?

- Svakako - usklikne Megan posramivši se svoje nepristojnosti. Pomaknula je ustranu stvari razbacane po ručniku, a Laura se graciozno spustila na tlo. - Želite li štogod popiti? - upita Megan i

privuče torbu s napitcima. Terry je mudro opskrbio svaku sobu jednom takvom torbom-hladnjakom.

- Coca-colu?

- Da. Prilično sam hodala dok nisam stigla ovamo.

Nakon što je Lauri pružila limenku i sebi otvorila drugu, Megan se zagledala niz plažu. Više niko-ga nije bilo na vidiku. - Jeste li došli mene potražiti?

Laura je pijuckala piće i odmahнула glavom.

- Ne. Samo sam šetala plažom. Kad sam vidjela da ste sami, zaključila sam kako je ovo dobar trenutak da se bolje upoznamo. Divim vam se zbog položaja na kojem se nalazite. Otkako smo stigli ovamo, čujem kako ljudi govore o istaknutom radu što ga obavljate za WONE.

- Hvala vam, ali mislim da je to pomalo pretjerano. Ja se beskrajno divim vašem pisanju. Zacijelo je fantastično putovati diljem svijeta i za to dobivati plaću.

Laura slegne ramenima i otpije još jedan gutljaj.

- Da, jest - zamišljeno reče. - Pogotovo ako čovjek nema drugih obveza, muža, djece, tako nešto. Vi ste ovdje s Joshom. - Pogleda prema kolibi među borovima.

Izvučene iz konteksta, dvije bi misli mogle djelovati nepovezano, ali Megan je znala da nije tako jer je poznavala Laurinu povijest s Joshom. Zašto se odjednom osjećala poput posrnule žene u susretu sa sveticom? Obuzeo ju je poriv da se pokrije, kao da je njezina nagost sramotna.

- Ne... ne zapravo s njim. Nadzirem Seascapeovu televizijsku reklamnu kampanju. Josh je njihov reklamni agent. - Megan je uznemiravao Laurin

uporni pogled. Stoga je dodala: - Već godinama poznajem Josha.

- Da, znam - odgovori Laura tonom koji je govorio da ni na trenutak ne vjeruje kako su njihov zajednički interes za Seascape i dužina poznanstva jedini razlozi iz kojih su ovdje zajedno. - Vaš je pokojni muž radio za njega. Josh je često govorio o vama dok smo mi...

Prekinula se usred rečenice, a Megan ju je završila umjesto nje: - Dok ste bili zaručeni?

Laura se vidno uzrujala. - Kako ste znali za to?

Zar vam je Josh rekao?

Megan je razumjela njezinu uznemirenost. Poput svake žene, ne bi željela da se njezini nekadašnji porazi razotkrivaju nekome koga smatra suparnicom. - Ne, ne - brzo će Megan. - Gayla Bishop je to spomenula. Sve do sinoć nisam ništa o tome znala.

Činilo se da je Lauri laknulo, ali se neveselo nasmijala. - Malo je ljudi znalo. Prekinuli smo prije nego što su zaruke objavljene. Josh... - zastala je i ovlažila usne, a Megan se prestrašila da će zaplakati - ... Josh se predomislio.

- To je bilo vrlo ružno od njega - Megan izusti s više neprijateljstva nego je kanila.

Iznenadila ju je Laurina reakcija. - O, ne. Ne, nije. Cijenila sam njegovu iskrenost. Da nije bio otvoren prema meni, vjenčali bismo se, postajali sve nesretniji, a zatim se razveli uz mnogo više gorčine nego ovako, nakon razvrgnutih zaruka.

- Kako ga možete braniti? Ono što je vama učinio, samo pokazuje kako je to arogantan, sebičan čovjek.

Laura Wray ju je dugo proučavala, a Megan je shvatila da je bila preoštra. - Arogantan? - zamišljeno će Laura. - Da, pretpostavljam da jest. Ali je

i vrlo drag. Bilo mu je vrlo teško doći k meni i reći mi da želi prekinuti. Svu je krivnju preuzeo na sebe.

Žalosno se osmjehnula. - Zapravo, na kraju razgovora sam ja tješila njega. I sebičan? Da, jest, ali ne samo za sebe. Sebičan je za svakoga do koga mu je stalo. Bilo mu je jako teško dok je bio dijete. Ono što sada ima, stekao je napornim radom.

Nikad neće zaboraviti kako je bilo u bijedi i neimaštini. Ipak, prekomjerno je velikodušan, kad je riječ o materijalnim pitanjima i kad je riječ o njemu.

Megan nije mogla vjerovati da govore o istom čovjeku. Josh je uvijek svim silama nastojao dobiti ono što je želio i nemilosrdno je micao ljude koji bi mu stali na put. Nije se mogla sjetiti kad se bilo čega odrekao. Sve što je ikad želio...

Ne. Postoji nešto što je želio, a nije dobio. Nju.

No ocjena Laure Wray sigurno je obojena njezinim osjećajima spram njega. - Još uvijek ste zaljubljeni u njega, zar ne? - Megan nije kanila postaviti to pitanje; jednostavno joj je izletjelo. Megan je odahnula kad je vidjela da se Laura nije uvrijedila.

- Da - tiho je rekla i zagledala se prema obzoru.

Megan je odsutnim pokretom crtala nešto po kondenziranoj pari na limenki hladnog napitka.

- Možda ima nade da ćete se vas dvoje ponovno naći. - Pomisao je izazvala snažnu bol u njezinim prsima koju nije željela analizirati. Vizije o Joshu kako grli, miluje, ljubi Lauru Wray, ili bilo koju ženu, istom strašću kojom je ljubio nju, ispunjavale su je mržnjom. Zašto?

Laura odmahne glavom i okrene se prema Megan. Blago se nasmiješila, kao da se pomirila sa sudbinom. - Ne. Nikad. Moram se zadovoljiti

time da sam mu dobra prijateljica. - Ustala je i uklonila pijesak s ručnika na mjestu na kojem je sjedila. - Cijelo sam vrijeme znala da je Josh zaljubljen u neku drugu. U udaru ženu. Na kraju mi je to priznao. Mislim da će je uvijek voljeti.

Meganino je srce poskočilo, a jezik joj se zalijepio za nepce. Kad je Laura pitala: - Hoćete li večeras doći na roštiljadu? - Megan je mogla samo kimnuti glavom. - Vidjet ćemo se tada - reče Laura i zaputi se natrag u pravcu središnjeg kompleksa, visoka, graciozna i usamljena figura.

Megan je nepomično sjedila i zurila u zapjenjene valove. Na obalu su donosili tako mnogo obećanja, tako su željno jurili naprijed, a za sobom ostavljali veličanstvenu snagu oceana. No samo su nakratko dodirivali kopno, u djeliću sekunde zablistali čipkastom pjenom, a potom se povlačili ostavljajući za sobom samo otpatke. Jesu li svi životni oblici takvi, beskrajno, uzaludno traganje za značenjem?

Što ona radi ovdje? Zašto je tako čvrsto odlučila provesti djetinjasti plan osvete? Kad bolje o svemu razmisli, što bi time htjela postići? Tko će biti najviše povrijeđen? Imala je neugodan osjećaj da će to biti ona.

Iznenadeno je poskočila kad joj duboki glas progovori ravno u uho: - Smije li se tkogod pridružiti zabavi?

Položila je dlan na prsa kako bi smirila divlje otkucaje srca, naglo se okrenula i sudarila s Joshovim nosom. - Jao - izusti Josh i glasno je poljubi. Umjesto odjeće za golf, imao je na sebi smeđe kupaće gaćice. - Što radiš?

- Uživam u miru i tišini.

Spustio se kraj nje i obavio joj ruku oko vrata, a drugom joj je nagnuo glavu unatrag. - Ako mi na uljudan način pokušavaš reći da bih te trebao ostaviti samu, nemaš sreće. Ganjao sam ih kao manijak po terenu za golf samo da bih se što prije vratio k tebi. - Njegove se usne stope s njezinima. Blago ju je sisao, kao da je želio upiti svu njezinu slatkoću u sebe.

- Nisi dobro igrao?" - upita Megan s ono malo daha što joj je ostalo.

- Vraga, pobijedio sam! Uvijek igram da bih pobijedio, jer se inače ne isplati gubiti vrijeme. Njegove su je riječi prestrašile, užasnule, ali ih nije imala vremena procijeniti jer ju je ponovno žestoko i strastveno poljubio. Polako ju je spustio na ručnik dok nisu ležali jedno uz drugo, isprepletenih ruku i nogu.

- Kako su ti leđa? - šapne Josh uz njezinu dojku.

- Malo su pocrvenjela, ali me ništa ne peče. - On sigurno nema nikakvih problema s opeklinama od sunca. Cijelo mu je tijelo imalo tamnobrončanu boju. Dlake na prsima rasle su mu na neki zavojit način koji joj se činio vrlo zanimljivim. Polako ih je slijedila prstima. Kovrčavi pokrivač širio se u gornjem dijelu prsa, a zatim se sužavao prema trbuhu u tamniju, mekšu crtu što se gubila u njegovim gaćicama. Njegov se pupak ugnijezdio u toj crti, ali kad su njezini prsti onamo stigli, nije se mogla prisiliti da ga takne.

- Ne grize - promrmlja Josh. Pokrio je njezinu ruku svojom i poveo je do duboke jamice na trbuhu. - Imaš otvoreni poziv da me dodiruješ kad

god, gdje god i na koji god način želiš. Dajem ti carte blanche moga tijela.

Riječi su je potaknule na erotske misli, a od toga joj se zavrtjelo u glavi, te je zakopala lice u udubinu njegova ramena. Radoznale je prste provlačila kroz tamnu, svilenkastu dlaku i istraživala malenu udubinu dok mu nije zastao dah u grlu.

- Legni - reče Josh.

Megan poslušala. Od raspojasane žudnje osjećala je slabost. Sklopila je oči. Pustila je da joj se tijelo opusti. Nije o tome željela razmišljati kao o predaji.

Josh uzme bočicu mlijeka za sunčanje i reče:

- Nikad si ne bih oprostio kad ne bih zaštitio i tvoj prednji dio. - Duboki ton njegova glasa izazvao je u njoj još veću tromost.

Njegove su ruke bile kao u darovitog kipara dok su klizile njezinim trbuhom i nanosile obilnu količinu losiona. Snažni i uzbudljivi prsti masirali su dio tijela uz donji dio bikinija. Razočarala se kad nije pošao dalje; dok nije osjetila iznenadno potezanje vrpce što je držala gornji dio bikinija.

Naglo je otvorila oči kad je maknuo ustranu sićušni komadić tkanine i razotkrio je. Sagnuo se k njoj i zagledao se u njezine oči. - Ššš - reče umirujućim tonom. Nježno ju je poljubio prije nego što se uspravio. Ona je ponovno sklopila oči i začula šapat, nekako pun poštovanja.

- Moj Bože, Megan, prekrasna si. Zamišljao sam te tisuću puta, ali ti... ti si... predivno građena. Osjetila je kako joj istiskuje mlijeko na dojke.

Sporim je pokretima utrljao emulziju najprije na jednoj strani, a zatim na drugoj. Povremeno bi šapnuo kompliment, ali su njegove ruke govorile više

od riječi. Obožavao ju je dodirom. Njegovi su prsti prenosili poruku da je ona umjetničko djelo vrijedno njegova divljenja.

Kad ju je svu namazao, osim dijela tijela koji je najviše žudio za njegovim milovanjem, povukao je ruke. Pogledom ga je preklinjala kad je otvorila oči. Nije trebala brinuti. Stavio je losion na dlanove i sad ih je trljao. Kad ih je dobro namazao, položio ih je na njezine dojke. Megan je dugo i tiho zastenjala, a njezina su se koljena nesvjesno podigla.

Polako je vrtio ruke preko njezinih dojki. Dlanovima je trljao bradavice koje su procvjetale od žudnje. Vrtio ih je namazanim palčevima. - Josh - zajeca Megan.

- Tako nježne. Tako lijepe.

Nježno je obujmio dlanovima njezine bujne dojke i blago ih stisnuo prema gore. Ona je stegnula šake uz tijelo i mahnito vrtjela glavom s jedne na drugu stranu. Tihi su zvukovi vibrirali u njezinu grlu, a čula je vlastiti glas kako ponavlja njegovo ime poput ljubavne molitve.

Kad je spustio glavu i jednu tamnu bradavicu uzeo u usta, njezina su se leđa izvila s ručnika, a ruke ga uhvatile za kosu. - Da, da - molila je.

Ali on nije želio žuriti. Usnama je poput daška prelazio naprijed natrag preko nadutog vrha dok nije pomislila da će joj žile puknuti. Uvijek je iznova jezikom kupao nježni, nabrekli vršak, ostavljajući nektar iz svojih usta, dok nije vlažno zablistao.

Bokovi su joj se izvijali u iskonskom ritmu poganskih običaja. Tempo se ubrzavao sa svakim

stiskom Joshovih usta na njezinoj dojci, sa svakim vlažnim dodirrom njegova jezika. Kad je pomislila da više ne može podnijeti, pokrio je dlanom središte pulsirajuće želje među njezinim nogama, pritisкао duboko i ritmički, a istodobno je uvukao bradavicu u vreću, vlažnu šupljinu svojih usta. Njezin je svijet eksplodirao u vatrometu svjetla.

- Zašto si to učinio?

Ležala je sklupčana uz njega, a njihova su vlažna tijela blistala. Rukom joj je lijeno prolazio kroz kosu dok mu je njezina glava počivala na prsima. - Jer nikad nisi bila svjesna, ili barem nisi bila sigurna u sebe kao u seksualno stvorenje. Ne treba se sramiti vlastite seksualnosti, Megan. Zloupotrebe, da. No mi smo stvoreni tako da tražimo i nalazimo senzualna zadovoljstva jedno s drugim. Megan ga sramežljivo pomiluje obrazom, a on se tiho nasmije. - Zasad je dovoljna jedna lekcija reče Josh i veže vrpce njezina bikinija. - Dođi. Trebao bih te odvesti unutra prije nego postaneš crvena poput raka.

Pomogao joj je pokupiti stvari, a tada su rukom pod ruku pošli do kolibe. Na vratima njezine terase Josh ju je okrenuo prema sebi. - Dajem ti jedan sat. Osim ako ne želiš da uđem i operem ti leđa dok se tuširaš.

Megan odmahne glavom. Nakon ovoga što je maločas doživjela, trebalo joj je vrijeme za razmišljanje, vrijeme da u glavi sredi neke stvari. Ono što je Laura Wray rekla o tome da je Josh bio zaljubljen u udaru ženu nije u potpunosti doprlo do njezine svijesti prije nego što se on vratio i utro-

stručio njezinu zbunjenost kad je riječ o osjećajima što ih gaji prema njemu. Sve se pretvorilo u pravu zbrku.

Situacija joj je izmicala iz ruku, a ona nije znala kako bi ponovno uspostavila kontrolu. Samo je znala da u ovom trenutku ne bi mogla naga stajati pod tušem s Joshom bez da ga preklinje neka je miluje i ljubi jednako kao na plaži. Vrijeme, prostor, udaljenost - sve joj je to sada bilo jako važno. - Vidjet ćemo se za jedan sat. Pretpostavljam da se za roštiljadu ne treba svečano odijevati.

Josh kimne, ali je Megan vidjela da ne razmišlja o predstojećoj zabavi ili o tome što će odjenuti. Obujmio joj je lice dlanovima. - Sad sam te kušao, Megan, a to je samo razbudilo moj apetit. Želim te cijelu.

Prije nego je uspjela bilo što reći, Josh je nestao u vlastitom apartmanu.

Roštilj ada, održana na jednoj od velikih tratina, doista nije bila svečana, ali je, kao i sve u Seascapeu, pripremljena s oduševljenjem. Na golemim roštiljima cvrčalo je obilje kotleta i odrezaka. Hrpe leda čuvale su u pripremi ružičaste kuhane račiće kako bi ih se hitro oljuštilo i ubacilo u začinjeni umak. Na dugačkim stolovima pokrivenim crvenobijelim kariranim stolnjacima nalazili su se pladnjevi pržene piletine, klipova kukuruza, variva od bamije i začinjene riže, pečenog slatkog krumpira, sočnih lubenica, voća za svačiji ukus, keksa i kukuruznoga kruha. Kao da sve to nije dovoljno, slatko piće od bresaka i pita od oraha mogli su zadovoljiti svakog sladokusca.

Nakon večere Josh je predložio da pođu prošetati u Harbor Town. Megan je spremno pristala, te su krenuli automobilom što ga je Josh unajmio u ljetovalištu.

Harbor Town je, zajedno sa svjetionikom, bio trgovački kompleks smješten u lučici Calibogue Sound. Ljudi su izgradili lučicu u obliku nepravilnoga kruga kako bi zaštitili jedan od masivnih hrastova na otoku. Stablo je bilo neka vrsta maskote otoka, a ukrasili su ga sićušnim bijelim lampicama.

Svake večeri je pod krošnjom hrasta nastupao neki zabavljač.

Nakon što su razgledavali izloge u nizu ekskluzivnih butika, Josh i Megan su zastali kako bi gledali predstavu. Profesionalni pjevač svirao je gitaru i pokušavao pratiti dva dječaka koje je pozvao na pozornicu. Smijali su se i ubacivali otprilike svaku treću riječ smiješne pjesme, ali publika je uživala.

Odrasli i djeca glasno su se smijali improviziranoj predstavi što ju je mladi pjevač izmamio od dvojice dječaka.

- Onaj s lijeve strane je pravi - reče Josh. - Vidi se po vragolastom sjaju u njegovim očima. - U ovako opuštenim trenucima uvelike se razlikovao od poslovnog čovjeka koji je bio na glasu kao vrlo tvrd orah. Zubi su mu blistali na prigušenom svjetlu. Kosu mu je razbarušio povjetarac dok su šetali marinom, a Megan je poželjela zavući prste u kovrčave pramenove. Uznemirila ju je pomisao što joj se tiho prikrala, te ju je brzo odgurnula ustranu.

- Svoj svoga prepoznaje - reče Megan i bočne ga u rebra. - Kladam se da si bio pravi vražićak kad si imao sedam godina.

- Kad sam imao za to vremena - zamišljeno će Josh. Prodorno ju je pogledao na način koji je značio da želi istinit odgovor na pitanje što ga kani postaviti. - Zašto ti i James niste imali dijete? Zbunila se, pa je počela zamuckivati. - Pa... nije... zapravo nije bilo vremena. On je... umro je malo nakon naše prve godišnjice braka.

- Jeste li planirali imati djece?

Zašto mu nije rekla da se to njega uopće ne tiče, nije znala. Čula je vlastiti odgovor: - Da, planirali smo imati djece.

Učinilo joj se da se cijelo Joshovo tijelo opustilo od olakšanja. Iako joj je prebacio ruku preko ramena, nije opazila koliko je napet dok nije osjetila kako mu se mišići opuštaju. - Ja sam želio imati djece. - Sad nije gledao u nju, već u dvojicu dječaka na pozornici.

Govoreći kroz stisnuto grlo, Megan upita: - Zašto se nisi oženio i imao ih?

- Jednom sam bio blizu, ali - Josh slegne ramenima - nije uspjelo.

- S Laurom. - Josh kratko kimne. - Ona je draga žena, Josh. Sviđa mi se.

- Nisam znao da je poznaješ. - Okrene se od pozornice i pogleda je. Ponovno je zaokupila svu njegovu pozornost.

- Zapravo je ne poznajem. Razgovarale smo danas dok si ti igrao golf. Govorila je o tebi.

- Što je rekla? - tiho upita, ali ga je Megan čula usprkos gromoglasnom pljesku dječacima koji su se vraćali svojim ozarenim roditeljima.

- Da si drag čovjek. Kako ti je bilo žao što si je morao povrijediti. Da si nesebičan.

- Je li ti rekla zašto sam je morao povrijediti i razočarati? - Megan kimne, ali nije mogla govoriti.

- Zašto, Megan? Što ti je Laura rekla?

- Rekla je da si bio zaljubljen u udaru ženu. -

Riječi su joj jedva prošle kroz grlo, bockajući je poput bodljika.

- Tako je.

O, Bože zašto joj to radi? Nije važno, nije važno.-Riječi su odzvanjale njezinom glavom, ali nisu imale nikakva značenja. Važno je više nego je mogla zamisliti. Otkriće je u njoj izazvalo bol kakav nikad nije upoznala.

- Još uvijek je volim.

- Shvaćam.

- Ne, ne shvaćaš, ali blizu si. - Njegove zagonetne riječi natjerale su je da ga pogleda u oči.

Obrva s ožiljkom izvila se u izrazu što ga je mogla protumačiti jedino kao nestašluk. U kutu usana nazirao se suspregnuti smijeh. - Više nije udata.

Odjednom ju je obuzeo bijes i ponio sa sobom sve nježne osjećaje što su se u njoj nakupljali tijekom protekla dva dana. Leđa su joj se ukočila.

- Zašto se onda toliko trudiš oko mene? Zašto nisi nju poveo sa sobom na ovaj vikend, a mene ostavio na miru? Odvratan si, znaš? Pokvareni, bolesni...

Čvrsto ju je zgrabio za ruke i lagano je stresao kako bi zaustavio njezinu tiradu. - Megan, prestani! - naredi. Ona okrene glavu i čvrsto stisne oči.

Josh je stegne još jače. - Zar ti Laura nije rekla kad sam razvrgnuo naše zaruke?

I dalje ga ne gledajući, Megan kiselo reče: - Ne. Nisam željela znati. Nije me bilo briga. Nije me briga.

- Dan nakon što si pokopala Jamesa.

9. poglavlje

Polako je okrenula glavu kako bi ga pogledala, a usta su joj se zaokružila u izrazu nevjerice. Širom je otvorila oči dok je zurila u njegovo nasmiješeno lice.

- Želiš reći... ja...?

Oči su mu blistale poput dragulja, a stisak njegovih ruku je popustio, zadovoljan što je konačno došla do pravog zaključka. - Ozbiljno sam mislio ono što sam danas rekao. Nije mi bilo drago kad si se udala za Jamesa. Baš sam bio našao ženu koju sam cijelog života tražio. Činjenica što si trebala postati tuđom ženom nije mi onemogućavala da te volim, već samo da budeš moja. - Poveo ju je dalje od mnoštva koje se počelo razilaziti jer je pjevač stigao do kraja svog nastupa. - Pođimo kući - tiho predloži Josh.

Dok su hodali natrag do automobila, nastavio je objašnjavati. - Otprilike osam mjeseci nakon tvog vjenčanja netko je dogovorio sastanak naslijepo za Lauru i mene. Nisam bio pretjerano oduševljen. U to vrijeme ništa me nije naročito oduševljavalo. - Čvršće ju je privinuo uza se. - No sviđala mi se Laurina ugodna narav i činjenica da preda me nije postavljala nikakve zahtjeve.

Otključao je suvozačeva vrata unajmljenog automobila, a Megan je kliznula na sjedalo. U kratkim sekundama koliko mu je trebalo da prijeđe na drugu stranu, Megan je nekoliko puta duboko udahнула. Ne može biti. Jednostavno ne može biti! Zar joj Joshua Bennett zapravo govori da je voli?

Josh je upalio motor i izašao iz Harbor Towna prije nego je ponovno progovorio. - Počeo sam češće viđati Lauru. Želio sam imati djecu. Nisam postajao mlađi. Ona je izrazila sličnu želju da se smiri i osnuje dom i obitelj. Činilo se da je tvoj brak čvrst. Mislio sam da si za mene zauvijek izgubljena. Zaprošio sam Lauru.

Noć je bila posve crna, bez mjesečine. Zvijezde su treptale na nebu, ali nisu uspijevale prodrijeti kroz mrežu krošnji guste šume što se protezala s obje strane dvosmjerne ceste.

Megan je bila sretna što je tako mračno. Tmina je skrivala njezine crte lica od muškarca koji ju je ubijao svakom riječju. To je bila bezbolna smrt, predivna, ali ona je ipak umirala.

- Nekakva intuicija, ne znam što, natjeralo me da zamolim Lauru neka naše zaruke neko vrijeme zadrži u tajnosti. I tada, nekoliko tjedana kasnije, prije nego što smo objavili naše zaruke, James je umro.

- A ja sam postala slobodna - šapne Megan.

Parkirao je automobil što je mogao bliže kolibi. Ugasio je motor pa ih je obavila tišina. - I ti si postala slobodna. Dan nakon pokopa rekao sam Lauri da je ne mogu oženiti. Mislio sam da zavređuje objašnjenje. Nisam te spomenuo po imenu, ali pretpostavljam da je i sama shvatila.

Okrenuo se prema Megan, te se začulo šuškanje odjeće. Prošao je prstima kroz razbarušenu kosu uz njezin obraz. - Znao sam da će dugo trajati, Megan, dok ti u meni prestaneš gledati nametljivca, ženskara i oportunistu.

Odmahnuo je glavom kao da se čudi. - Onaj poljubac u sjenici bio je jedan od najljepših trenutaka mog života, a ipak sam se zbog toga svako-

dnevno proklinjao. Ti si me obilježila kao čovjeka koji očijuka s prijateljevom zaručnicom; nisi me mogla drukčije doživjeti. Jasno si mi stavljala do znanja kako imaš nisko mišljenje o meni kad god sam pokušao stupiti u vezu s tobom nakon pokopa. Na koncu sam shvatio da ćeš ti biti sve tvrdoglavija što se ja više trudim.

Hitro ju je poljubio u čelo. - To nije optužba, već samo iznošenje činjenice. I tako, bez obzira koliko je to bilo teško, povukao sam se i čekao. Dao sam ti tri godine. Bio sam voljan čekati. Suprotstavljeni osjećaji borili su se u Megan. Nije znala hoće li se nastaviti boriti protiv njega, reći mu da je njezino mišljenje o njemu ostalo nepromijenjeno, ili se prepustiti putenom dodiru njegovih prstiju što su putovali duž čipkasta ruba njezine haljine koja je imala dubok izrez na prsima. Njegove su usne u kutu njezinih usta bile neumorno uvjerljive.

Uopće nije donijela svjesnu odluku. Kad ju je okrenuo prema sebi, stopila se s njegovim vrelinim tijelom. Koliko je to dopuštao skućeni prostor u automobilu, privinula je svoje tijelo uz njegovo, osjećajući njegovu strast na svom bedru i znajući da je njezina jednako snažna.

- Nemoj me tjerati da još čekam, Megan -
preklinjao ju je promuklim šaptom.

Pomogao joj je izaći iz automobila i žurno je poveo preko tratine. Rukom joj je obujmio struk i nježno joj pokrio dojku, nagu ispod mornarsko plave i bijele tanke tkanine. Spotali su se preko dvorišta i nervozno smijali vlastitom nestrpljenju.

Naglo su stali kad su ugledali dvije sjenke na vrtnim stolicama ispred njihovih apartmana. Jedna

sjenka ustade i začuje se glas Terryja Bishopa.

- Stigli ste. Gayla i ja smo baš htjeli odustati. Mislili smo da bi nam godila partija bridža.

Bishopi su mislili da je zabavno sve do tri i trideset ujutro kad je zadovoljna Gayla pokupila dobitak za sebe i svoju partnericu, Megan. Gledajući se čeznutljivo, Megan i Josh pristojno si zažele laku noć.

Idućeg su jutra kasno ustali jer su duže spavali nakon kasnog lijeganja. Budući da je to bio njihov posljednji dan na Hilton Headu, željeli su se pozabaviti mnogim aktivnostima, ali su morali pripaziti da ne budu previše umorni za formalni banket predviđen za tu večer.

Josh je naručio doručak i zatražio da im ga donesu na Meganinu terasu. Željeli su iskoristiti Seascapeove pogodnosti, a ipak zadržati što je moguće više privatnosti. - Što ćemo prvo učiniti? - upita Josh i zagriže svježu, rashlađenu krišku dinje.

- Nisam iskušala onaj golemi bazen - reče Megan. Košulja mu je bila raskopčana, a jutarnji je povjetarac lagano micao dlačice na njegovim prsima. Zamislila je kako bi na njih utjecao njezin dah kad bi puhala po njima. To je bilo očaravajuće sanjarenje.

- Onda idemo na bazen, ali nadam se da nisi sa sobom ponijela samo onaj bikini što si ga jučer nosila.

- Ne, zašto?

Ne skidajući pogleda s njezinih očiju, Josh ustade i prijeđe na njezinu stranu malenog stola. Bez ustezanja, položio je obje ruke na njezine dojke, nesputane ispod širokog kaftana od muselina u duginim bojama. Nagnuo se nad nju dok mu se usta

nisu našla tik uz njezino uho. - U redu je ako razbuđuješ moje niže instinkte, ali ne želim da to činiš drugima. Ne kanim to ni s kim dijeliti.

Nekoliko sati kasnije, dok se rumenila pri sjećanju na njegove riječi, pitala se zašto se nije pobunila zbog njegovog posjedničkog ponašanja, što bi nekoć učinila. Ranije bi se nakostriješila i obasula ga bujicom smrtonosnog otrova, poput zmije. Sad je uživala u vrelini njegove posesivnosti.

Nakon što su se izležavali kraj bazena i dva sata upijali sunčevu toplinu, obišli su teniske terene. No, nisu se odlučili za igru, već su pronašli bicikl za dvoje i krenuli jednom od mnogobrojnih biciklističkih staza na Hilton Headu.

Nakon nekoliko minuta bučnog veselja dok su pokušavali uskladiti rad nogu na pedalama, konačno su uhvatili ritam. Ispod krošnji staza je bila u hladu i pirio je svjež povjetarac.

- Nisi onako nekoordinirana kako sam u početku mislio - Josh reče preko ramena. On je sjeo na prednje sjedalo, hvaleći se da bolje zna upravljati.

- Pazi na onu rupu! - vikne Megan. Na vrijeme je okrenuo glavu i izbjegao katastrofu, a to je izazvalo još jednu rundu vedrog zadirkivanja. Na skrovitom dijelu staze Josh je zaustavio bicikl i spustio je na tlo. Oslonio je bicikl na stablo.

- Prošećimo.

- Nije li to riječ što je jedan gangster kaže dragom gangstera kad parkira automobil kraj šume? našali se Megan. Unatoč sumnjama, probijala se za njim kroz grmlje i šumu.

- Da. Pripremi se na poljubac smrti.

Prislonio ju je uza stablo i pritisnuo vlastitim tijelom. Jednom joj je rakom obujmio struk, a dragom podigao bradu. Njegova su se usta spustila na njezina čvrsto, potpuno, vrelo.

Njegov je jezik veličanstvenim pokretima istraživao njezina usta, naizmjenice grab i nježan. Kad se njezin pridružio igri, hrabro istražujući unutrašnju stranu njegovih usana, iskrao mu se uzdah zadovoljstva koji je bio slatka simfonija za njezine uši. Prstima je putovala gore-dolje mišićima njegovih leđa, a nakon nekoliko ekspedicija, njezine su se ruke zaustavile na njegovu struku.

Namjestio je noge tako da je jedno njegovo koljeno bilo između njezinih bedara, a jedno njezino između njegovih. Oboje su nosili kratke hlače, a statika je pucketala duž Meganinih živaca, šokirajući je, elektrizirajući je. Josh je lagano pomaknuo nogu, a mekane dlačice škakljale su njezinu osjetljivu kožu. Kad je Megan pomaknula bedro prema gore, Josh je zastenjao njezino ime i uronio joj lice u udubinu između vrata i ramena.

- Megari, to je krasno. Učini to opet. Više gore.

- Kad mu je udovoljila, otvorio je vrele usta nad njezinim grlom, a njegov je jezik pisao ljubavnu poruku. - Tvoja je koža tako mekana uz moju - hrapavo izusti. - Jedva čekam da te cijelu osjetim nagu uza se.

Pomaknuo se unatrag kako bi je pogledao, a njegove oči pođu ravno do njezinih prsa. Navukla je kratke hlače preko jednodijelnog kupaćeg kostima, a plavi najlon nije skrivao oblik njezinih dojki i besramnih vrhova. Josh je sagnuo glavu i polju-

bio bradavicu sličnu gumbu. Uvukao je usne i nježno je potegnuo.

- O, Josh, molim te. - Nije znala moli li ga da prestane odmah ili nikad. Možda je njezino ponašanje bilo rječitije od riječi. Kliznula je rukama nadolje i čvrsto stisnula savitljive mišiće njegove stražnjice dok su njegovi bokovi kružili i trljali se o nju. Ritmički se pokretao. Našla je goli dio kože na stražnjem dijelu njegova bedra i čvrsto ga stisnula.

- Slatki Bože! - krikne Josh i odmakne se od nje. Nekoliko dugih trenutaka s mukom je hvatao dah i treptao očima kao da se pokušava riješiti koprane koja mu zastire vidik. Kad se malo pribrao, žalosno se nasmiješio. - Jako brzo ću ostarjeti i posijedjeti ako budemo imali još ovakvih događaja. - Duboko uzdahne. - Ali ne želim prvi put s tobom voditi ljubav na krevetu od borovih iglica. Bit će bolje da se vratimo do bicikla. - Uhvati je za ruku i promrmlja: - Dug je put do Seascapaea. Nadam se da nam ga nitko nije ukrao.

Doista, kad su prošli kroz posljednji niz stabala, vidjeli su kako neki par proučava njihov bicikl. Nije prijetila opasnost da će ga ukrasti jer su oboje imali vlastiti bicikl. Zabrinuto su promatrali rub šume. Kad je mladi čovjek opazio Josha i Megan, prijateljski je rekao: - Našli smo vaš bicikl. Je li sve u redu? Nitko nije ozlijeđen ili tako nešto?

- Nee - otegnuto će Josh. - Samo je morala obaviti nuždu, ali se bojala sama poći u šumu. Megan se pobuni i šutne ga u goljenicu. Drugi je par pošao dalje, smijući se Joshu koji je poskaki-vao na jednoj nozi i držao drugu, a Megan je nabrajala sve razloge zbog kojih ga drži bezbožnim.

Kad je Megan ušla u Seascapeovu svečanu plesnu dvoranu, vidjela je da je osvijetljena prigušenim svjetlom, a deseci stolova bili su prekriveni blijedoplavim lanenim stolnjacima. Svaki je stol na sredini ukrašavalo proljetno cvijeće različitih boja. Uzvanici na svečanom otvorenju Seascapea više nisu oko sebe širili mirise sredstava za sunčanje, već skupih uvoznih parfema, a sportsku odjeću i kupaće kostime zamijenili su najboljom odjećom. Laura Wray u žutocrvenom sifonu izgledala je poput anđela u nemilosti. Na Terryjevo uporno navaljivanje, za tu je večer doletjela i Jo Hampson. Nosila je imitaciju Valentinove bluze, napravljenu isključivo od bijelih volana organdina i crvenu suknju od tafta. Megan nikad ne bi izabrala takvu odjeću za bujno žensko tijelo, ali Jo nije mogla djelovati neukusno čak i da je htjela. Toplo su se pozdravile, a Jo je na brzinu ispričala Megan što se u uredu događalo dok nje nije bilo. Gayla Bishop vukla je na sebi metre zrcima ukrašenog zlatnog satena, te joj uopće nije trebala dijamantna ogrlica što ju je stavila oko vrata.

Megan se osjećala poput najljepše žene u prostoriji kad je susrela Joshov vrući pogled. Kad ju je dopratio unutra, u sali se odjednom stišao žagor.

- Dovraga s tim vukovima - zareži Josh. - Volio bih da im oči ispadnu iz duplji. Zar nemaš nekakav šal ili tako nešto? - No, Megan se nije uzbuđivala zbog njegove svadljivosti.

Kao i sve što je kupila za svoju garderobu prije polaska na put, i ovu je haljinu nabavila zbog njezine seksepilnosti. Uski dugi rukavi i dio uz tijelo bili su od crnog krepa. Na mjestu gdje se krep spajao s tilom, bio je izrezan u obliku latica

koje kao da su se penjale uz nevidljivu lozu i jedva joj pokrivalo dojke. Ispod prozirnog tila njezina je koža, lagano potamnijela od sunca, blistala toplo i zamamno.

Nosila je sandale od crnog satena s visokim potpeticama. Njezin jedini nakit bili su sićušni dijamanti na ušima. Kosu je podigla na tjeme u naizgled nemarnu punđu. Mekane, kovrčave vitice čedno su počivale na njezinu vratu.

Drhtavu je ruku podigla do glave i gurnula zalutali pramen kose u punđu pokretom koji je trebao prikriti njezinu nervozu. Željela je da svi vide nju i Josha zajedno, ali sad kad je došao taj trenutak, voljela bi da je sve ipak malo diskretnije.

Očito je i Josh tako mislio. Kad su obavili svoju dužnost i sa svima se pozdravili, izabrao je stol daleko od ostalih, u stražnjem dijelu prostorije gdje je svjetlost bila još slabija.

- Želiš li plesati? - tiho upita Josh i polako je privuče u zagrljaj. Kad su se našli usred drugih parova, reče joj u uho: - Zapravo nisam želio plesati jer te tada ne mogu gledati. No, to je jedini način na koji te mogu zagrliti bez mnogo objašnjenja. Obuzela ju je čarolija prekrasne prostorije, glazba gudačkog orkestra, noći koja je podsjećala na tropsku. Više od svega, bila je opčinjena Joshom. Bio je uzor muževnosti u svom crnom smokingu i košulji s gumbima od oniksa. Ovako je bio odjeven kad ga je prvi put vidjela, a imao je na nju jednako snažan učinak kao i tada. Sad je znala da je strastvena narav što se mogla samo naslutiti pod strogom odjećom stvarna.

Sad poznaje kakva je njegova kosa pod prstima, prošarana sjedinama na sljepoočnicama, ali nemarno, dječaćki počešljana. Zna da kraj smokinga ne vara i da široka ramena doista postoje. Dobro poznaje dodir čvrstih prsiju što se pripijaju uz njezino mekano tijelo.

- Pomakni... ah, da, tako je. Da, baš tu.

Megan oštro uvuče dah. Uz jedva zamjetljiv pritisak rukom na njezina leđa, namjestio ju je da osjeti željezni dokaz njegove potrebe.

- Sad zatvori oči i zamisli da uopće nismo ovdje, već ležimo nagi na tvom krevetu. Volim te u ritmu glazbe. Svakog ćeš me trenutka primiti u sebe. I mi se pomičemo, najprije polako, tada brže. Vodimo ljubav, opet i opet.

Meganini su se obrazi zažarili, a srce je divlje lupalo na njegove drske riječi. Do kraja plesa osjećala se pijanom, opijenom njegovim muževnim mirisom, opčinjena slikom što ju je dočarao. Poveo ju je natrag kroz labirint stolova, a njegovo namrgođeno lice obeshrabrivalo je svakoga kome bi moglo pasti na pamet zamoliti je za ples.

Poput marljivog pauka nastavio je plesti svoju mrežu oka nje tijekom beskonačno duge večere. Za njihovim je stolom sjedilo još šest ljudi pa su morali sudjelovati u razgovoru, ali ostali nisu bili svjesni tihe komunikacije skrivenim pogledima i tajnim dodirima.

Megan je možda planirala da ta večer bude kulminacija njezine spletke. Josh očito jest. Rijetko je skidao pogled s nje, a njegove zlatne oči slale su njezinu srcu poruku što ju nije bilo teško odgonetnuti.

Na koncu su se svjetla prigušila i svačiju je pozornost privukao središnji stol gdje je Terry Bishop počeo govoriti. Josh je iskoristio priliku, nagnuo se i poljubio Megan u usta. Njezine su se usne rastvorile baš kao i laticice haljine što su joj pokrivala dojke. Nije joj uopće razmazao ruž na usnama, već je zavukao jezik između njih i protrljao ga o vršak njezinoga.

Kad se odmaknuo, glas mu je bio hrapav od emocija. - Volim te, Megan. Udaj se za mene. Na trenutak su oboje bili previše opčinjeni da bi shvatili kako se ponovno nalaze u središtu pozornosti. Terry Bishop je viknuo Joshovo ime u mikrofon na podiju. - Nemoj sada biti sramežljiv, Josh - rekao je. - Dođi ovamo i dopusti da ti ja i dioničari poklonimo nešto u znak naše zahvalnosti za izvrstan posao što si ga obavio u reklamiranju Seascapea.

Svi su pljeskali. Megan je prvi put u životu vidjela Josha smetenog. Tupo ju je pogledao, bespomoćno slegnuo ramenima, smučeno popravio leptir-kravatu i ustao. Promatrala ga je, još uvijek nijema od iznenađenja zbog njegove neočekivane ponude braka, dok se probijao do glavnog stola. Terry i drugi dioničari srdačno su mu stisnuli ruku. Gayla ga je bučno poljubila. Fotografi su snimali. Poklonili su mu par gumba za manšete od zlata i dijamanta. Držao se skromno i sigurno, a potom je stao za mikrofon i počeo govoriti dubokim, uzbudljivim glasom.

Megan je odjednom morala pobjeći. Bez razmišljanja je kliznula kroz stražnja vrata plesne dvorane i potrčala kroz kompleks brzinom što su joj dopuštale njezine visoke potpetice. Shvatila je istinu

- ne, pogodila ju je poput munje - te je morala biti sama.

Doista, munje su sijevale oko nje dok je trčala stazama prema kolibi. Vjetar joj je uništio frizuru, ali ona za to nije marila. Suze su joj oblijevale obraze dok je trčala. Osjećala je užarenu bol u trbuhu od trčanja i bol u duši zbog onoga što je znala da je neizbrisiva istina.

U rekordnom je vremenu stigla do apartmana i u torbici potražila ključ. Čim se našla unutra, strgnula je sa sebe crnu haljinu, kao da je riječ o zagađenom plaštu, i skinula hulahupke. Naga je pošla do toaletnog stolića i izvukla preostale ukosnice iz kose. Grubo je provukla četkom kroz kosu.

Potreba za bijegom pritiskala ju je donoseći sa sobom iracionalnost i paniku. Mora pobjeći od sebe i od čovjeka koji će je doći tražiti kad otkrije da je nema. Noćas je ne smije naći. Ne smije. Previše je slaba, previše osjetljiva. Ako je nađe...

Gdje bi se mogla sakriti? Kao da joj odgovara, munja je krivudala iz niskih oblaka i udarila u srce uzburkanog mora. Josh je neće tražiti na plaži, ne po ovakvoj oluji. Samo bi se budala približila obali tijekom oluje s grmljavinom. No, s druge strane, ona jest budala.

Navukla je donji dio bikinija, ali je zaključila da će joj biti previše hladno uz takav vjetar, pa je umjesto gornjeg dijela bikinija navukla široku maju. Za nekoliko je sekundi izletjela kroz vrata na terasu i potrčala prema plaži. Bježala je od svakog nagovještaja svjetla. Česti plavo-bijeli bljeskovi bili su jedina svjetlost koja ju je pratila.

Daleko od kolibe sjela je na vlažan pijesak, privukla koljena i položila na njih čelo. Gorke suze pekle su joj oči i vlažile obraze.

Volim ga.

Istina joj je ispunila um unatoč njezinim naporima da je zaniječe. Voli ga već dugo. Voli ga od prvog trenutka kad ga je ugledala, prije više od četiri godine. Previše ga je oduvijek voljela da bi se smjela udati za drugog muškarca, previše da bi se mogla smatrati doista vjernom ženom, previše da bi provela u djelo glupi plan osvete. Koga osvećuje? Jamesa? Sebe? Sve što joj je nekad bilo posve jasno, sad je postalo zbrka emocija, kaos istina, poluistina i pogrešnih tumačenja.

Obuzeta grizodušjem, Megan se sklupčala i gorko zaplakala. Nije Josh izvukao kraći kraj, već ona. Ulogu što ju je u proteklih nekoliko dana igrala zapravo je oduvijek željela igrati s tim muškarcem, ali si to nikad nije dopustila. Zapanjilo ju je kad je shvatila da je sve to činila zato što je željela, a ne da bi njega ponizila. Cijelo je vrijeme uvjerala sebe kako ga zavarava svojim zavodničkim ponašanjem i riječima, a zapravo je lagala sebi.

- Ti si budala, Megan Lambert - glasno izusti. - Zar ti nikad nije palo na pamet da ćeš upasti u vlastitu klopku?

Nije znala koliko je ležala na plaži i plakala.

Vjetar je prijeteći fijukao oko nje. Munje su sijevale i praskale, sablasno osvjetljavajući cijeli obzor ili parajući zastor oblaka kako bi na trenutak spojile more i nebo. Možda je počela padati kiša ili je slana voda prskala po njezinoj hladnoj koži. Nije znala, niti ju je bilo briga. Nije uopće zamjećivala što se oko nje događa. Znala je samo za mučnu

agoniju duboko u sebi i prazninu što je vrebala u prikrajku njezine duše, prijeteci da će je povući u bezdan.

- Megan! - Njezino je ime zvučilo kao da ga je netko istrгнуo iz tjeskobnoga grla. Čula ga je samo trenutak prije nego što je osjetila vibracije od trčećih koraka po mokrom, čvrsto zbijenom pijesku. Megan?

Pogledala ga je, a u očima punim bola što su je odozgo gledale, pretraživale njezino lice, pojavio se izraz olakšanja. Divlji mu je vjetar raskuštrao kosu. Više nije na sebi imao smoking i leptir-kravatu. Nije imao ni cipele. Vjetar je mlatarao košuljom oko snažnog tijela.

Kleknuo je na pijesak, privukao je k sebi i tako je čvrsto stisnuo da je ostala bez daha. - Nemoj mi to više nikad učiniti. Mislio sam... mislio sam... Bože... - Ljuljao ju je naprijed natrag u svojim rukama, grijući je. Njegove su joj usne pokrile lice mahnitim poljupcima dok je rukama prelazio preko njezina tijela.

- Što te navelo da to učiniš, Megan? Zašto? Zašto si pobjegla od mene? Od mene?

Divlji izraz lica otkrivao je njegovu bol i otvorio brane njezine ljubavi. — Ja... - Ne, ne može mu ispričati o svom glupom planiranju osvete. On misli da su znakovi njezine sve veće ljubavi bili prirodni, a ne smišljeni. Doista je tako, a to znači da on uopće ne mora znati za njezin plan.

- Zagrlj me, Josh, samo me zagrlj. Volim te - reče Megan i obujmi ga rukama oko vrata.

Podigao ju je i ponio blagom uzbrdicom prema kolibi. Šibali su ih vjetar i kiša, ali to je bio samo

još jedan razlog više za žurbu. Prošao je kroz otvorena staklena vrata i spustio je na krevet.

- Je li ti dobro? - upita i odmakne joj s lica mokru kosu.

- Da, da - zajeca Megan i prinese njegov dlan svojim ustima.

Odmaknuo se samo na trenutak kako bi zatvorio vrata terase. Dok se vraćao prema krevetu, odbacio je pojas, hlače i donje rublje. Ona je za to vrijeme odmaknula pokrivače i legla na plahte boje dinje. Zurio je u nju vrelinim pogledom dok je svlačio košulju i nag stao uz krevet. Njegov je seks jasno govorio o njegovoj potrebi i žudnji. Divlje razbarušena kosa, užareni pogled, isprekidano disanje, sve mu je to davalo praiskonski izgled zbog kojeg joj je krv pojurila u svaku erogenu zonu tijela. Najprimitivnijim nagonima žudjela je za zadovoljenjem požude svog partnera.

Spustila je ruke do kraja svoje mame. Gledala ga je u oči dok je polako i zavodljivo podigla majicu preko dojki. Na trenutak je zastala, a potom je povukla preko glave i protegnula se, te je njezino tijelo oblikovalo jednu glatku, napetu crtu seksualnosti. Bacila je odjevni predmet na pod. Zatim je lagano uzdigla bokove s kreveta i skinula donji dio bikinija.

Mišić na njegovu licu se grčevito trzao, a oči su mu potamnjele. Ispružio je drhtavu ruku i položio je na mekane kestenjaste dlačice. Ona je zajejala od žudnje.

U trenu se ispružio na njoj te su se bacili jedno na drugo kao da umiru od žeđi. Prste joj je zavukao u kosu, obuhvatio glavu i posesivno je držao dok su njegova usta obožavala njezina.

Uronio je jezik u toplu šupljinu, vođen glađu i očajanjem da konačno uspostavi svoje vlasništvo.

Megan mu je raširila ruke na leđima i snažno trljala mišiće što su se stezali i opuštali kad god bi se pomaknuo vodeći njihova tijela do više razine strasti.

- Nisam to ovako planirao - dahne Josh. -

Kanio sam polako napredovati... uživati u... o, Bože... učini to opet.

- Molim te, Josh, sada - preklinjala je Megan i izvila bokove prema njemu.

Uronio je u vlažan, svileni dio njezina tijela, a njihovi krikovi ekstaze mogli su se mjeriti s urlikom vjetra što je vani fijukao.

- Reci da si ovo oduvijek željela. - Njegove isprekidane riječi slagale su se s ritmom u kojem se pokretalo njegovo tijelo.

- Jesam.

- Reci da si se zaljubila u mene one prve večeri.

- Čim sam te ugledala.

- Ahhh. Volim te, Megan.

- Volim te, Josh.

Oluja što je vani bjesnjela nije bila ništa u usporedbi s orkanom što je njih obuzeo. Bilo je divlje i slobodno i mahnito.

Predivno tromi, polako su dolazili do daha.

Megan se nasmiješila uz njegove usne, a on je otvorio oči i pospano je pogledao. - Nešto je smiješno?

Megan polako odmahne glavom. - Ne sjećam se da sam ikad bila ovako ushićena ili tako iscrpljena.

Podigao se i oslonio na laktove. Pogledao ju je nježnom zabrinutošću. - Bio sam grub. Jesam li te povrijedio?

- Nisi - odgovori Megan i prstom prijede preko ožiljka na njegovoj obrvi. Rastvorila je usne od čuđenja kad se pomaknuo duboko u njoj, a ona je shvatila da njegova žudnja nije posve utažena.

- Žao mi je - reče Josh pokajnički i počne se povlačiti.

- Ne! - reče Megan tako žestoko da se Josh tiho nasmijao prije nego ju je poljubio.

Ovoga je puta njihova žeđ donekle utažena pa je zavladała nježnost. Umirujuće je prelazio usnama preko njezinih. Polako je vukao jezik preko njezine donje usne i lagano mazio kuteve usta dok se nije pod njim počela vrpolti obuzeta sve snažnijom željom.

Ruke i usta nemirno su se kretali, nikako se nisu mogli zasititi, žudeći za bliskijim dodirom, uživajući u svakom novom otkriću. Izgubila je ravnotežu kad ih je Josh okrenuo tako da se ona našla na njemu.

- Nespretna sam - reče Megan s prizvukom ispričavanja. - Prošlo je mnogo vremena. - I nikad nije bilo ovako, mogla je dodati.

- Savršena si. Pomakni se gore.

Osjetila se bespomoćnom. - Ali...

Vragolasto se nasmiješio i podigao je sa sebe.

- Zadržat će se - obeća riječima i blistavim očima. - Dođi ovamo.

Toplim joj je rukama obuhvatio stražnjicu i polako je vodio uza svoje tijelo. Megan je uživala u osjećaju što ga je u njoj stvarala njego-

va dlačicama obrasla koža. Kad se uspravila nad njim, rukama je obožavao njezine dojke, podigavši ih kako bi ih mogao proučavati požudnim pogledom. Ispunio je ruke njihovom puninom i topline, a potom ih je nježno stiskao. Pritisnuo ih je unatrag, a potom ih pustio da padnu, smiješeći joj se iskričavih očiju. Mogla se smijati s njim jer ju je ushićivala spoznaja koliko ga njezino tijelo raduje.

Palčevima je prelazio preko tamnih vrhova koji su ponovno bubrili od iznova razbuđene potrebe. Dok su je njegovi palčevi tako predivno mučili, proučavao je njezino lice. - Kad ovo činiš, tvoje oči postanu zagonetno zelene, a tvoji se kapci spuste. Zapravo ne zatvoriš oči; samo ih sakriješ. To mi se čini nevjerojatno seksepilnim. Kad su se njegove ruke lagano pomaknule, Megan ga je bez daha preklinjala: - Molim te, nemoj prestati.

- Čak ni da ih poljubim?

Sagnula je glavu i uzdahnula uz njegove usne.

- Poljubi ih ako moraš.

Ustima je obuhvatio jednu ukruženu bradavicu i nježno je sisao. Čeljust mu se stezala i opuštalala, a istodobno je jezikom mazio i kružio dok nije posve izgubila glavu. Jednako nesebično ophodio se s drugom bradavicom, a ona mu je masirala trbuh vrteći bokovima.

Čvrsto ju je stisnuo uza se i spustio je na bok.

Uzeo je njezinu ruku i poveo je niza svoje tijelo.

Pomno je pratio njezinu reakciju, ali ona nije oklijevala kad su ga njezini radoznali prsti pronašli.

- Bila si dio mene tako dugo da se ne mogu sjetiti vremena kad nije bilo tako. - Zlatne su se oči zatvorile, a njegov je dah postao drhtav od ushićenja kad su njezini prsti postali odvažniji.

- Megan, svaki moj dah... svaki otkucaj srca u protekle četiri godine... pripadali su tebi.

Sramežljivo, nježno, Megan šapne: - Tako je ugodno dirati te... ovdje. - Grlo mu je vibriralo od životinjskog stenjanja. - Ovdje. - Jedva čujno je izgovorila riječ dok ga je nježno milovala.

- Ako misliš da je ugodno tebi... - Milujući je rukom, nježno joj je raširio bedra i dlanom pokrio središte njezina zadovoljstva. Pomicao ga je kružnim pokretima i pritiskao sve jače.

Istraživao je prstima i našao je vlažnu i spremnu. Polako je razotkrivao tajne njezina tijela.

Dovodili su jedno drugo do vrhunca ispunjenja uvijek iznova, ali bi se tada povlačili, odugovlačili samo da bi užitak na kraju bio snažniji. Dok je prstima izvodio čarolije, jezikom je milovao njezine dojke. Kad je ona isto učinila njemu, cijelo mu se tijelo ukočilo.

- Megan?

Prebacila je bedro preko njegova, a kad su se pogledali u oči, prodro je u nju do samog ulaza u njezinu utrobu. Polako se namjestila bokovima iznad njega, a on se okrenuo na leđa. Iako joj je ovo bilo prvi put u tom položaju, činilo se da je svladala vještinu dok se pokretala nad njim.

Ohrabrivao ju je i poticao, obuhvativši joj rukama struk, milujući je palčevima i ljubeći joj dojke.

Kad je stigao vrhunac, smiješili su se jedno drugome, slavili jedno drugo, voljeli se duhom kao i tijelom.

- Josh?

-Hmm?

- Spavaš li?

- Šališ li se? Dok radiš to što radiš? Ni slučajno. - Tihi smijeh zvučio je poput udaljene grmljavine u njezinu uhu dok joj je glava počivala na njegovim prsima. Prstom je lijeno kružila oko smežurane bradavice obrasle dlačicama. Noge su isprepleli, a tijela su im se dodirivala gdje god je to bilo moguće. Njezina je kosa poput bakrenog plašta prekrivala njegov vrat.

Prekinula je provokativno milovanje i smirila prste. - Ozbiljno pitam. - Prestao ju je nježno maziti po stražnjici i kliznuo rukom do njezinih leđa.

- Reci mi - tiho će Josh.

Megan duboko udahne i drhtavo reče: - Žao mi je što sam sve te godine bila tako nepravedna prema tebi. Pogriješila sam. Okrivljavala sam te zbog one večeri kad si me poljubio.

- I bio sam kriv. Ne znam što me je tada spopalo da sam poljubio tuđu zaručnicu. Barem onako kako sam poljubio tebe. To nije bila najplemenitija stvar što sam je učinio u životu.

- Ali ja sam ti dopustila da me poljubiš.

Željela sam da to učiniš.

Pomilovao joj je kosu. - Samo zato sam si to dopustio. Mislio sam da ni ti, kao ni ja, ne možeš ništa protiv onoga što nam se dogodilo.

- Sve do sada to nisam mogla priznati samoj sebi. Okomila sam se na tebe, njegovala bijes, pretvorila te u nitkova jer nisam željela priznati vlastitu krivnju.

- Bila si vjerna žena Jamesu - tiho će Josh.

- Da sam mislio kako postoje i najmanji izgledi da nije tako, opsjedao bih te. Poslao bih dovraga savjest, moralno uvjerenje i prijateljstvo.

Zadrhtala je i priljubila se uz njega. - U srcu mu nisam uvijek bila vjerna. Da si nešto pokušao, nisam... nisam sigurna što bih učinila.

- Otjerala bi me, baš kao i one večeri uoči svog vjenčanja. Zato sam te zavolio, Megan. Da si me poljubila bez osjećaja krivnje, vjerojatno bih te zaboravio za nekoliko tjedana. Ni po čemu se ne bi razlikovala od mnogo drugih žena koje sam poznavao.

-Ali ti si bila drukčija - nastavi Josh. - Tako predivno drukčija, puna opravdanog gnjeva nakon najseksualnijeg poljupca što sam ga ikad doživio. Suprotnost me je smučivala i ushićivala. Znao sam da si ti žena koju želim, žena koju ću uvijek voljeti, bez obzira mogu li te imati ili ne. Podigla se i nježno mu poljubila usne. Uhvatio je pramen njezine kose i omotao ga oko prstiju, poigravajući se njime i nakon što mu je položila glavu na prsa.

- Okrivljavala sam te za Jamesovu smrt - tiho je priznala.

- Znam. To mi je bilo najteže prihvatiti jer nisam znao kako se braniti. Što god bih učinio, ti bi protumačila kao arogantnu sebičnost. Bio sam strpljiv i čekao koliko god sam mogao.

- Ako nekoga treba okriviti za Jamesovu smrt, onda sam to ja.
- Samo se Jamesa može okriviti.
- Trebala sam se pobrinuti da bolje pripazi na sebe.
- Bio je odrasla osoba. On se za to trebao pobrinuti.
- Da sam ga voljela onako kako sam ga trebala voljeti, natjerala bih ga da uspori, da prestane pušiti, da ne pije toliko. Trebala sam inzistirati.
- Da je on tebe volio onako kako te trebao voljeti, ti ne bi trebala inzistirati. - Podigla je glavu i pogledala ga. - Zar ti to nikad nije palo na pamet, Megan? - Obujmio joj je lice rukama.
- Imao je odgovornost spram tebe. Znao je da živi previše naporno i previše brzo jer smo mu ti, ja i svi ostali to govorili. No, bio je previše samouvjeren da bi nam povjerovao. Znao je da je njegov krvni tlak opasno visok. Nisam ga ja slao na ručkove s obiljem martinija; sam je išao. Nije mi se sviđalo da se navečer zadržavao s klijentima jer sam znao da si ti tada sama.

Jedna joj suza klizne niz obraz. Uhvatio ju je palcem i njome ovlažio njezine usne. - Za Jamesovu smrt nismo krivi ni ti ni ja. Tjerala ga je ambicija da uspije na račun i uz isključivanje svega ostaloga, čak i vlastitoga zdravlja, a to je izazvalo srčani udar.

Progutala je preostale suze i nasmiješila se.

- Hvala ti za to.

Josh se nježno osmjehnuo. - Nema na Čemu.

- Palcem je prešao preko njezine donje usne.

- Prebacila sam svoju krivnju na tebe - prizna Megan. - Vidjela sam samo ono što sam željela vidjeti, čula samo ono što sam željela čuti. Vidjela sam samo tvoje mane, a bila sam slijepa za

tvoje vrline. - Legla je na leđa i povukla ga do sebe položivši mu ruku na rame. - Nisam sigurna imaš li uopće mana.

- O, imam ih mnogo. - Pohotnim je pogledom prešao niz njezino tijelo. - Jedna je...

- Da? - promrmljala je kad su njegove ruke počele slijediti pogled.

- Jedna je naga dama s kosom boje cimeta, savršenim dojčkama, satenskom kožom, ružičastim bradavicama koje...

Megan je znala da je pred njima još duga noć.

10. poglavlje

Probudili su je zvuči tuša i zviždukanja. Oko usana joj je zaigrao smiješak. Odjednom se glasno nasmijala i zagrlila jastuk na kojem se zadržao miris Joshove kolonjske vode. Zakopala je nos u mekanu dubinu i duboko udahнула.

Je li ikad upoznala takvo zadovoljstvo?

Nikad. Je li njezino tijelo ikad bilo tako zadovoljeno? Nikad. Je li njezin um ikad bio tako širok, njezina osjetila tako budna? Nikad. Je li se ikad tako radovala novom danu? Nikad.

Budući da je jako malo spavala, nije joj bilo jasno zašto nije iscrpljena. Umjesto toga, u njoj su se otvarale sićušne kapsule energije i ispunjavale joj tijelo životnim oduševljenjem.

Spustila je nage noge na pod i skočila iz kreveta s namjerom da se pridruži Joshu pod tušem.

Doista, koje li drskosti, upotrebljava njezin tuš bez pitanja! Ponovno se nasmijala, a tada je na licu namjestila prijekoran izraz i zaputila se pre-

ma kupaonici gdje je zviždukanje postajalo sve glasnije.

Naglo ju je zaustavila prodorna zvonjava telefona. - Prokletstvo - opsovala je prije nego što je podigla slušalicu do uha i nestrpljivo izustila dobro jutro.

- Ovaj, dobro jutro, gospođo Lambert. Ovdje Barnes.

Meganino se čelo zbunjeno namrštilo. Što li ga je spopalo da zove u ovo doba nedjeljnog jutra? - Zdravo, Barnes.

- Zacijelo se pitate zašto... Vidite, zapravo sam pokušao nazvati gospodina Bennetta, ali mi se u njegovoj sobi nitko nije javljao. Znam da mogu računati s tim da ćete mu prenijeti poruku. Njezino je srce usporilo nakon što je panično poskočilo. Zna li Barnes da se Josh u ovom trenutku nalazi u njezinoj kupaonici? Nije se toga stidjela; samo nije željela da se za to sazna u ovom trenutku. - Kakvu poruku? - upita Megan.

- Pa, pomalo je komplicirano - počne Barnes.

- Iskušaj me. - Nestrpljivo je prebacila težinu s jedne na drugu nogu. Dovraga, uopće ne želi razgovarati o poslu; želi uskočiti pod tuš s Joshom, milovati nasapunanim rukama tijelo koje sada tako dobro poznaje.

- Pa, jedan od Joshovih ljudi, zove se Clancey, to mu je zapravo prezime. U svakom slučaju, taj Clancey vodi novu kampanju Air Southa. Zna da su spremni krenuti s novom flotom zrakoplova za...

- Znam sve o širenju Air Southa i reklamnoj kampanji koja s tim ide. Također znam da Joshova agencija vodi reklamnu kampanju. Dakle, kako glasi poruka za Josha?

- Taj momak, Clancey, sinoć je bio na jednoj zabavi i malo se napio. Zapravo, jako se napio. U svakom slučaju, čini se da se Josh okomio na njega malo prije odlaska u Seascape. To nije prvi put. Već sam ranije čuo kako Clancey ogovara svog, citiram, umišljenog šefa. Nitko na to ne obraća pozornost. Želim reći, svatko se ponekad žalio na svoje... ovaj... svoje...

- Jasno mi je, Barnes - suho će Megan. - Molim te, prijeđi na stvar.

- Pa, sinoć je bilo drukčije. Bio je doista osvetoljubiv, znate? Prijetio je da će reklamnu kampanju prodati agenciji Powell Associates, a to je...

- Joshov glavni konkurent - dovrši Megan tihim glasom i spusti se na krevet. Nakon nestrpljenja s Barnesom, u njezinu se umu sada pojavila zabrinutost zbog mogućih posljedica što bi ih takva izdaja donijela Joshovoj agenciji. Događalo se, iako rijetko, da bi neki čovjek koji je radio na kampanji za jednu agenciju istu ponudio onome tko će najviše platiti. Takva špijunaža može uništiti reklamnu agenciju.

- Jesi li siguran u to, Barnes? Ne pretjeruješ, zar ne?

- Ne. Clancey je bio pijan, ali je točno znao što govori. Njegova je žena bila ondje. Preklinjala ga je neka šuti prije nego sve uništi. Ne, ozbiljno je mislio.

- Zašto si nazvao da bi Josha obavijestio o tome? Mogla je zamisliti ozlojeđeni izraz Barnesova lica kad je uzdahnuo. - Pretpostavljam da mu se osjećam dužnim. Nije vas morao upozoriti o Dixielandovoj kampanji. Mogao me je pustiti da propadnem, a on time ništa ne bi izgubio. Ovako,

pa, on je kriv što ste me onako korili, ali baš mi je to bilo potrebno.

Da nije bila zabrinuta za Joshov posao, možda bi se nasmiješila. Ovako je kratko rekla: - Nemoj ni s kim o tome razgovarati.

- Neću.

- Sutra ću doći u ured. Tada ćemo razgovarati. - Gotovo je spustila slušalicu kad ga je ponovno čula.

- Gospođo Lambert?

- Da?

- Izašao sam s onom ženom koja me je onako mučila.

-I?

- Više to neće činiti.

- Jeste li ponovno zajedno?

- Ne, shvatio sam neke stvari. Mogu naći i bolju od nje.

Megan se tada ipak nasmiješila. - Uvijek sam vjerovala da možeš.

- Hvala za... pa, znate, za sve.

- Ne. Hvala tebi - reče Megan misleći na njegovu obavijest o izdajici, Clanceyju.

Spuštala je slušalicu kad su se iza nje pojavile dvije čvrste ruke i obujmile je oko struka, a požudna usta zalijepila su se za njezin vrat. - Bit će bolje da je to bila osoba ženskog roda, a znaš li kako je zapravo sočna tvoja mala stražnjica?

- O, Josh - reče Megan i okrene se prema njemu. Odjednom je shvatila da sad ima oružje za koje bi prije samo nekoliko dana bila sve dala. Ima moć posve poraziti Josha ako to želi.- Zadržavanje informacije o Clanceyjevoj izdaji moglo bi opasno ugroziti njegovu karijeru. Bio bi izložen javnom podsmijehu ako bi dopustio da

mu tako dragocjeni klijent izmakne iz ruku. Izgubio bi na desetke tisuća dolara prihoda.

Na vrhu jezika imala je tajnu koja bi joj, ako je zadrži za sebe, osigurala osvetu o kakvoj nije mogla ni sanjati. Ako mu se čarobno nasmiješi i zagrlji ga, privijajući svoje tijelo uz njegovo, te telefonski poziv prikaže kao pogrešan broj, mogla bi ga povesti kao janje na klanje, nedužnog, nesvjesnog katastrofe što mu prijete.

No, Megan nije čak ni pomislila na to. Znala je samo za snažnu potrebu da pomogne čovjeku kojeg voli.

- Dogodilo se nešto strašno, Josh.

Njegova se usta spuste na njezina u strastvenom poljupcu. - Noćas si ostala trudna? Ne zabrinjavaj se. Oženit ću te. Nadam se da ćemo dobiti blizance.

Oslobodila je svoja usta od njegovih upornih usana. - Molim te. Ozbiljno govorim.

- Tko je to bio? - upita Josh naglo podigavši glavu, konačno svjestan njezine uzrujanosti. Pograbi je za ruke.

- Barnes.

Nepravilna se obrva naglo uzdigne. - Barnes!

- podsmjehne se, a na licu mu se pojavi izraz olakšanja. - Nemoj mi reći. Cura mu je ponovno dala nogu.

- Josh, slušaj. - Obavila je ruke oko njega i lagano ga protresla. - Za tebe radi neki čovjek po imenu Clancey.

- Da - odgovori Josh i zbunjeno se namršti.

- Sve što je napravio za zrakoplovnu tvrtku Air South odnijet će agenciji Powell Associates. Na trenutak je zurio u nju bezizražajna lica.

- Što? - na koncu upita šaptom punim nevjerice.
- On i Barnes su sinoć bili na istoj zabavi.
Clancey se napio i počeo ružno govoriti o tebi.
Barnes je rekao da je bio ogorčen zbog neke prepirke s tobom te je prijetio da će svoje ideje ponuditi tvojim konkurentima.
Nije znala što može očekivati, ali svakako ne gromoglasni smijeh što je odjeknuo sobom. Josh se srušio na krevet povukavši i nju sa sobom.
Toliko ju je zaprepastila njegova apsurdna reakcija na porazne vijesti da gotovo nije ni opazila da se nije odjenuo nakon tuširanja. Koža mu je još uvijek bila vlažna.
- Nisam znao da je Barnes tako dosjetljiv - reče Josh brišući suze smijeha s očiju.
- Dosjetljiv? Josh, zar ne shvaćaš...
- Zar ti ne shvaćaš. Ovo je Barnesov način da mi vrati. Vjerojatno ovdje ima nekog špijuna koji mu je sve o nama izbrbljao. Bio je tako nepristojan i nazvao u ovo doba jutra nadajući se da će nešto prekinuti. - Njegove je ruke privukle uza se. - Nećemo mu to dopustiti, zar ne?
No Megan se ukočenim rukama odgurnula od njega. - Barnes nije takav. Nije lagao.
- Ne kažem da pokušava biti pakostan - reče Josh popustljivim tonom koji ju je jako ljutio. - Samo kažem da se malo našalio na naš račun. Vraća nam za one prijekore i grdnju.
Megan se podigne s kreveta i ljutitim koracima pođe do stolca na kojem je ostavila svoj kof-tan i navuče ga preko glave. - Ovo nije šala - ukočeno reče.

- U redu. Dakle, čuo je kako netko govori protiv mene, a tada je od toga gundanja napravio slona od muhe.

- Mislim da bi Clanceyjeve prijetnje trebao shvatiti kao nešto više od obična gundanja.

Josh se podigao na laktove, ne obazirući se na svoju nagost. - Megan, zašto se ljutiš?

Njegov ju je ton ponovno naljutio. - Jer mi zapravo govoriš da je moj djelatnik podla gnjida s bolesnim smislom za šalu ili imbecil. Ako misliš da bih uposlila takvu osobu, onda mi je jasno koliko povjerenja imaš u moje poslovne sposobnosti.

- To nije točno.

- Vraga nije - bijesno će Megan. - Jesi li se svađao s Clanceyjem ili nisi?

- To nije bila svađa. Rekao sam mu da njegovi tekstovi za reklame u tisku ništa ne vrijede i dao mu dva tjedna da ih popravi.

- I ti sumnjaš da on ima nešto protiv tebe?

Znam kako možeš povrijediti ljude. Clanceyju je očito dozlogrdilo.

Sad se već i Josh naljutio, pa je kliznuo s kreveta, pokupio rublje s poda gdje ga je prethodne večeri ostavio i navukao ga. Meganina su se usta osušila dok ga je gledala kako se namješta da bi mu bilo udobno.

- Clancey je znao da su tekstovi obično smeće i da ih treba promijeniti. Obično je dobar čovjek, kreativnih ideja. Ali previše često počne o sebi razmišljati kao o primadoni, a ne može razlikovati dobro od lošeg jer mu smeta njegov ego.

I ranije sam ga znao koriti, a uvijek je to

dobro podnio. Odan je. Nikad ne bi prešao konkurenciji.

Megan je zaškrgutala zubima. - Tako si arogantan, tako prokleta siguran u sebe. Čudi me tvoje samopoštovanje. Zar bi svi trebali dijeliti tvoje mišljenje, smatrati te nekom posebnom osobom?

Josh iskosa pogleda krevet. - Ti me takvim smatraš.

U glavu joj je jurnula krv od koje joj se zavrtjelo pa se uhvatila za rub komode. - Izađi - promuklo reče.

Izgovorio je psovku kakvu još nikad nije čula i razdraženo prošao prstima kroz kosu. - Žao mi je da sam to rekao, Megan. Tako si me naljutila...

- Izađi - odlučno ponovi Megan.

Koraknuo je prema njoj, ali ga je tako otrovno pogledala da je naglo stao. - Znaš da nisam tako mislio.

Megan se prezirno nasmije. - O da, jesi.

- Naljutio sam se, Megan!

- I ja, nikad se u životu nisam tako naljutila.

Ne na tebe, već na sebe. Zašto nisam držala jezik za zubima i dopustila da te snađe ono što te treba snaći, nikad neću znati. Sada izađi!

Jednim je pokretom pokupio ostatak svoje odjeće. - Ostavit ću te malo samu da se ohladiš.

Nazvat ću Atlantu, ali ću se vratiti, a tada ćemo sjesti i smireno dovršiti ovaj razgovor.

Izašao je kroz klizna staklena vrata samo u donjem rublju, a u rukama je nosio hlače i košulju. Glavom joj je proletjela neodređena pomisao kako im se to trenutno uopće ne čini smije-

šnim. Kad se bude vratio u njezinu sobu, ona će biti daleko. Doista, osjećala se smrtno ozbiljnom.

Priča se pojavila u novinama idućeg jutra.

Megan nikako nije mogla promaknuti jer je Arlene uletjela u njezin ured mašući primjerkom Atlanta Constitutiona. -

Jesi li pročitala ovo?

Megan nije vjerovala da bi mogla podnijeti još emocionalnih šokova, ali srce ju je zaboljelo zbog čovjeka za kojeg je ponovno zaključila da ga prezire. Sve je bilo u članku - kako je nezadovoljni djelatnik odnio sav dotad obavljene posao na tajnoj reklamnoj kampanji za zrakoplovnu tvrtku i predao je šefovima agencije Powell Associates, a oni su mu obećali daleko veću plaću od one što ju je dobivao od Josha.

Izvjestitelj je Joshovu budućnost prikazao još crnjom nego što će zacijelo biti, a Megan je zaključila da su svi izvjestitelji skloni takvom pretjerivanju, i dao je naslutiti kako je za Joshovo pomanjkanje pronicavosti krivo prekomjerno odavanje porocima, kao što su žene i piće.

Joshova jedina citirana izjava, a Megan je pretpostavila da je to bila jedina izjava koja se mogla citirati, bila je: Imat ću nešto za reći kad posao bude dovršen.

Promatrala je fotografiju muškarca koji se mrštio iz novina i prešla preko nje prstom, kao da bi željela izbrisati bore zabrinutosti s njegovog lica. Uzalud je željela da nestane praznina što ju je u sebi osjećala. Samo je postajala sve veća i dublja.

Spakirala je torbe čim se Josh povukao u svoju sobu. Na brzinu je potrpala svu odjeću u torbe, žurno se odjenula, pogledala nije li štogod zaboravila i pošla do Seascapeove recepcije. Lako je našla nekoga tko će je odvesti do zračne luke. Čak je bez problema sredila papirologiju potrebnu za unajmljivanje automobila za preostali dio puta. Ili je bila toliko zaokupljena svojim bolom da nije ni opazila druge poteškoće?

Sa svakim kilometrom što je ostajao između nje i Hilton Head, ponavljala je da mrzi Josha. Rugao joj se, uvrijedio je, ljepotu što su je dijelili učinio je otrcanom, a njezinu ljubav i bezgraničnu predaju pretvorio u nešto jeftino.

No, kad je stigla u svoju tamnu, samotnu kuću, priznala je da ga je isprovocirala. Bilo bi mnogo lakše da mu je razumno predložila neka sam nazove Barnes a i zamoli ga da mu ponovi sve što je Clancey rekao. Josh bi tada sam mogao procijeniti ozbiljnost situacije. Možda je Barnes doista pretjerivao.

No, nije mu tako nešto predložila. Dopustila je da je ponovno zaslijepe ponos i tvrdoglavost. Na prvi znak njegove ravnodušnosti na njezine riječi, odmah se nakostriješila. Kad bi se to dogodilo, nitko, je nije mogao pokolebati u stavu što ga je zauzela.

Bože, pomoz i Joshu, cijelog je tjedna molila. Novinski izvještaji postajali su sve kraći, a do srijede su posve nestali. Tada se morala oslanjati na tračeve. Mnogo je vremena i energije izgubila na odvajanje glasina od istine, ali je uvijek željno očekivala najnovije vijesti.

- Mislim da je Clancey shvatio kako je pogriješio - Barnes je rekao Megan i Jo' Hampson kraj aparata za kavu. - Čini se da tvrtka Air South nije uvjereni da Powell može provesti kampanju u djelo jednako uspješno kao Bennett. Clancey čuje vlastito posmrtno zvono.

Kad se Megan okrenula i zaputila prema uredu, čula je kako Barnes govori: - Hej, Jo, kako bi bilo da jednom pođemo na večeru?

Meganine se usne izviju u osmijeh, što se tih dana rijetko događalo.

Vrijeme se polako vuklo dok je rješavala papirologiju što se nakupila tijekom njezine kratke odsutnosti. Noću je, iscrpljena i mučena nesanicom, čeznula za Joshom. Proklinjala je bolnu potrebu svoga tijela za njim. Neprestano su joj glavom prolijetale slike veličanstvenih dana što su ih zajedno proveli na Hilton Headu. U mislima ga je vidjela u svakom raspoloženju - kako je zadirkuje i vuče u ocean, blistavih očiju punih nestašluka; nasmijanog, zabačene glave, sjajnih očiju od oduševljenja dok su letjeli zrakom na ljuljački; snenog dok su isprepleteni ležali na njezinu krevetu nakon vođenja ljubavi.

Nekako je preživjela cijeli tjedan.

U petak kasno uvečer stigla je kući nakon borbe s prometom koji nikako nije mogao biti gori. Zahvalno je skinula odjeću i navukla kućnu haljinu od tankog pamuka, a tada je bosa pošla u kuhinju kako bi pojela pizzu za koju je, vrlo glupo, prešla šest traka na cesti da bi je uzela.

- Prokletstvo. - Kad je podigla poklopac kartonske kutije, mozzarella za koju je platila dolar više zalijepila se za nj. To je bila kap koja je pre-

lila čašu. Potišteno se srušila na stolicu, spustila glavu na ruke i zaplakala.

Njezina su se tanka ramena grčevito tresla; suze su joj se slijevale niz obraze. Plakala je zbog muža kojeg nije dovoljno voljela, zbog čovjeka kojeg sada voli. Plakala je zbog njihove izgubljene ljubavi.. Plakala je jer ne može poći k njemu sada, kad mu je najviše potrebna.

Maškara je kapala na površinu stola, a ona ju je samo još više razmazala kad ju je rukom pokušala obrisati. - Kakve to veze ima, dovraga? - jecala je. - Tko to uopće može vidjeti?

- Jesi li nešto rekla?

Megan se naglo okrenula na stolcu uplašivši se dubokog muškog glasa. Josh se naslanjao na dovratak. Njegovo je lice izgledalo gotovo onako izmučeno kako se ona osjećala. Imao je tamne podočnjake, obrazi su mu djelovali upalo, a njegova drska obrva izgubila je dio svoje smjelosti. Sako je prebacio preko ramena i držao ga kažiprstom. Prsluk mu je bio raskopčan. Rukave bijele košulje zavrnuo je do laktova i olabavio kravatu. Osjetila je neku neodređenu ugodu kad je opazila da Joshua Bennett može biti neuredan poput svih ostalih.

Obrisala je suze na licu i polako ustala. Prvi put se nije nakostriješila, nije prigovarala. Nije htjela znati što radi ondje. Učinila je točno ono što je željela.

Pošla je ravno u njegov zagrljaj.

Obavio je ruke oko nje poput zaštitničkog plašta i čvrsto je zagrljio. Dugo su tako stajali pripijeni jedno uz drugo, ne govoreći, ne ljubeći se,

ne milujući, samo su se lagano ljuljali. Upijala je njegovu snagu. Njega je željela.

- Zašto si plakala? - na koncu upita Josh i obujmi joj lice rukama.

- Zbog pizze - odgovori Megan i neodređeno mahne rukom.

Opazila je kako mu se trznuo kut usana. Činilo se da se ne može nasmiješiti, kao što ni ona cijelog tjedna to nije mogla. Trenutak kasnije pokušao je ponovno, malo uspješnije. - Što je s njom?

Poveo ih je unatrag do stola, vukući noge i pažeći da joj ne stane na bosa prste. Podigao je poklopac kutije i vidio u čemu je problem. Odmahnuo je glavom, otkinuo rastegnuti sir i ubacio ga u usta. - Može se spasiti. Možda. - Bučno je progutao i izmamio smiješak na njezine drhtave usne. - Zašto si plakala? - ponovno upita. Zagleđao joj se u oči u potrazi za odgovorima.

- Zbog sebe.

- Zašto?

- Užasno sam nesretna.

- Zašto?

- Čovjek kojeg volim prolazi kroz teško razdoblje, a bojim se da ne bi prihvatio moju ponudu za pomoć.

- Kakav arogantni magarac. Zapravo, čini mi se da ga je jednom netko baš tako nazvao. Zašto ne bi želio tvoju pomoć?

- Jer sam mu, kad sam ga zadnji put vidjela, rekla stvari koje nije trebalo reći.

- I on je ponešto rekao. Nešto ružno. Nitko ti ne može zamjeriti ako ga prezireš.

- Nije tako mislio. Znam da nije. - Uzdahnula je, ali je to više podsjećalo na jecaj. - Trebala

sam tijekom proteklog tjedna biti uz njega, podržavati ga, pomagati mu.

Josh ju je čvrsto stisnuo uza se, sagnuo se i položio joj glavu na rame. Zakopao je nos u svilenkastu udubinu njezina vrata. - Pokušala si, ljubavi moja, pokušala si. Nisam te htio slušati, a bila si u pravu. Bio sam tako prokleta siguran u vlastitu moć. - Stegnuo ju je kao da je želi utisnuti u svoje tijelo. - Potrebna si mi, Megan.

Podigao je glavu i pomno proučavao svaku crtu njezina lica. - Nikad u životu to nikome nisam rekao - prizna Josh. - Nikad nisam priznao da mi je netko ili nešto potrebno, ali ti si mi potrebna.

Položila mu je ruke na lice i zavukla prste u njegovu tamnu kosu. - I ti si meni potreban. Trebaš mi kako bi me izliječio od tvrdoglavosti i ponosa. - Ponos. - Odmahnuo je glavom. - Mogao bih ti održati predavanje o prekomjernom ponosu. Bio sam ljut na cijeli svijet otkako sam navršio deset godina, a što se netko više trudio oko mene, to je moja ljutnja rasla. Pod svaku cijenu htio sam imati ono što sam želio. Bez obzira na sve, uvijek bih to na kraju dobivao. Jednostavno nisam mogao odustati od tebe. Morao sam te imati.

Izvukao je jednu njezinu ruku iz svoje kose i poljubio joj dlan. - No, ne želim da me ti prezreš. Ničega u životu nećeš se morati odreći zbog mene. Dajem ti riječ. Ni svoje karijere, ni ambicije, ničega. Samo budi dijelom moga života. Molim te.

- Željela sam te prezirati od prvog trenutka kad sam te vidjela, jer si me odmah prozreo.

Više od toga, uvijek si bio spreman ukazati na moje mane.

- Samo da bih dobio nekakvu reakciju. Bijes je bio bolji nego ništa.

- To je uvijek bio slatki bijes.

Njegova je obrva ponovno stekla dio samopouzdanja pa se izvila prema gore. - Mene to nekako podsjeća na ljubav.

Megan se provokativno nagne prema njemu.

- Zašto me ne poljubiš i otkriješ?

Nije mu trebalo dvaput govoriti. Njegova se usta otvore nad njezinima, a jezikom joj je dokazivao svoju potrebu. Iz njezinih je usta odnio svu gorčinu što se pojavila među njima, a za sobom je ostavio samo slatki okus njihove ljubavi.

- Gdje je spavaća soba? - krajičkom usta upita Josh.

Megan neodređeno pokaže rukom, a on je gurne unatrag. - Kako si ušao? - upita Megan otkopčavajući gumbe njegove košulje dok je natraške hodala ispred njega.

- Kroz vrata. Kasnije ću ti održati predavanje o nezaključavanju vrata. - Pohotno ju je pogledao. - Ovamo može ući svaki seksualni manijak. Nasmijala se i naglo stala. - Josh, što je s tvrtkom Air South i Powellom?

- Bijesan sam na sve njih. Da nije njih, bio bih ovdje već u nedjelju uvečer. Usput rečeno, podsjeti me da ti održim još jedno predavanje o iskradanju iz ljetovališta, unajmljivanju automobila i samotnoj vožnji preko cijele Georgie. Nezaustavljivo ju je gurao prema spavaćoj sobi. - Ali što je s Air Southom? - upita Megan.

Umorno je uzdahnuo popustivši pred njezinom upornošću kad se petama ukopala u duboki sag. - Sastančio sam cijeli...

- Bančio?

- Sastančio.

- Samo provjeravam. Nastavi.

Poprijeko ju je pogledao. - Zato ti neću ništa ispričati, osim što ću ti reći da će najkasnije do utorka novinski izvjestitelji koji su me već pokopali morati sami sebi skočiti u usta.

- Imam puno povjerenje u tebe - reče Megan, podigne se na prste i obavije mu ruke oko vrata. Usta su im se stopila i tijela privinula jedno uz drugo. Josh ju je podigao i odnio ostatak puta do gostinjske spnao je da bi se neugodno osjećala s njim u sobi što ju je dijelila s Jamesom, a Meganino se srce ispuni ljubavlju.

Kako ga je mogla držati bezosjećajnim?

Polako ju je spustio, a dok je klizila niz njegovo tijelo, osjetila je čvrsti dokaz njegove žudnje. Podigla je teške kapke i dražesno ga pogledala. Povukla mu je prsluk s ramena i spustila ga na pod. Povukla mu je kravatu preko glave i počela mu skidati košulju. Josh je usput izuo cipele i šutnuo ih ustranu.

Kad se košulja pridružila hrpi odjeće na podu, Megan je prošla prstima kroz dlake na njegovim prsima. Vršcima prstiju zatreperila je preko njegovih bradavica koje su naglo oživjele i ukrutile se pod njezinim dodirom. Beskrajno polako nagnula se naprijed kako bi ga poljubila. Jezikom je lagano prelazila preko njegovih prsa.

- Sviđa li ti se to? - šapne.

- Otkrij sama - izazovno će on.

Položila mu je nadlanicu na prsa i polako je spustila prema dolje dok njezini prsti nisu prošli kraj pojasa i zavukli se u hlače. Samozadovoljno se nasmiješio kad je podigla pogled do njegovih očiju. Obuhvatila je kopču pojasa i počela hodati unatrag prema bračnom krevetu, povlačeći ga za sobom.

- Oženit ćeš me, zar ne? - upita Megan.
- Hoćeš li me svake večeri dočekati na vratima u prozirnoj kućnoj haljini bez ičega ispod?
- Kako si znao?
- Vide ti se bradavice - tiho će Josh. - I nagovještaj ovoga.
- Položio joj je ruku na mjesto između bedara s prekomjernom arogancijom za koju ga je oduvijek optuživala.

Mogla je samo uzdahnuti njegovo ime kad joj je poznata tekuća vatra počela prožimati tijelo. Sjela je na rub kreveta dok se on oslobađao hlača i rublja.

Kad je stajao pred njom onako veličanstven, položila mu je ruke na struk i nagnula se naprijed kako bi pritisnula usne na svilenkaste dlačice što su mu se spuštale niz trbuh. Pomicala je glavu, mazila nosom, grickala usnama. Njezin mu je jezik plesao preko pupka i niže...

Izgovorio je njezino ime kao molitvu i spustio se na koljena kraj kreveta. - Moram te voljeti. Voljet ću te do kraja života. Ovako je trebalo biti već prije mnogo godina.

- Tada nije moglo biti ovako.
- Zato će nam sada biti dragocjenije.

Počeo je uhvativši joj ruku i poljubivši joj dlan. Rastvorio je usne nad mekanim dijelom i jezikom mu oduzeo nevinost. Neizrecivo polako

klizio je duž svakog prsta, a potom uzimao vrh prsta u usta i sisao ga kao lizaljku.

- Molim te, Josh - uzvikne Megan i slobodnom rukom posegne za njegovim ramenom. Izmaknuo se. - Dopusti mi da te volim kako sam želio prvi put. Polako. Potpuno. - Objema je rukama povukao patentni zatvarač njezine kućne haljine. Polako ju je spustio s njezinih ramena kao da razotkriva sveto blago.

Najprije ju je obožavao očima, promatrajući je kao rijetku skulpturu stvorenu samo za njega. Podigao joj je najprije jednu ruku, a potom drugu i poljubio unutrašnju stranu njezinih laktova, pronalazeći erogene zone za koje nije ni znala da ih ima.

Sisao joj je bradavice dok su se njegove ruke spuštale niz njezina rebra. Palčevima je masirao pahuljast brežuljak između njezinih nogu istim erotičnim ritmom kojim joj je njegov jezik kružio oko bradavica.

Zgrabila ga je za tamnu kosu i zarobila mu glavu uza svoje dojke. Oslobodio se njezina stiska. - Ššš, ne još. Legni.

Nije imala snage za prepirku, pa ju je nježno položio na krevet. Mahnito je vrtjela glavom po jastuku dok su njegova usta nastavila svoj obred na njezinu trbuhu, spuštajući se sve niže.

Prošli su dugi trenuci dok se vrtjela u galaksiji neopisiva blaženstva. Bilo je još bolje kad je njezino tijelo pokrio svojim i čvrsto uronio u dubine njezine ljubavi. Vinuli su se iznad jednog svemira i pošli dalje, sve više i blistavije, dok nisu dospjeli do razine gdje se duše sjedinjuju u vječnoj vatri ljubavi.

Sasvim ispunjeni, čvrsto su se stisnuli jedno uz drugo, čudeći se veličanstvenosti ljubavi što su je dijelili.

- Ponovno sam bio sebičan. Oprosti mi što nisam žurio - tiho će Josh.

- Postoji nešto u čemu ćeš, nadam se, uvijek biti krajnje sebičan, u svojoj ljubavi prema meni - šapne Megan.

Josh se nasmiješi i stisne je uza se. - U to možeš biti sigurna, ljubavi moja. U to možeš biti sigurna.

KRAJ

KIKI

08.10.2010.